

ੴ

जपजी साहिब

अध्यात्मतर्फको यात्रा
नेपाली अनुवाद

अनुक्रमणिका

1. जपजी साहिब -----	1
2. अरदास-प्रार्थना -----	52
3. आत्माको मार्ग -----	57
4. यात्राको लागि दर्शन -----	59
5. महिलाको भूमिका -----	61
6. पगडीको महत्त्व -----	64
7. तपाईंको यात्रामा नम्रता मुख्य सार -----	66

We are distributing Free Gutkas, Divine message of the Guru globally in all the major languages, To Continue this Monumental task, please donate at <https://sggsonline.com/donation>

This Sewa has been done by Sewadars & SikhBookClub.

This text is only a translation and only gives the essence of the Guru's Divine word. For a more complete understanding, please read the Gurumukhi Sri Guru Granth Sahib Ji. If any errors are noticed, please notify us immediately via email at walnut@gmail.com.

Publisher

© Sikhbookclub.com

Chino, Ca 91710

ੴ ਸਿਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ੴ ਸਿਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਏਕ ਚਨ੍, ਜਸਕੋ ਨਾਮ 'ਅਸ਼ਿਤਵ ਵਾਲਾ' ਹੋ ਜੋ ਸ੍ਰਣਿਕਾ ਰਚਨਾਕਾਰ ਹੁਨ੍ (ਕਰਤਾ ਹੁਨ੍) ਜੋ ਸਬਮਾ ਵਪ੍ਤ ਚਨ੍, ਭਧਰਹਿਤ ਚਨ੍(ਨਿਰਭਧ) ਵੈਰਹਿਤ(ਨਿਰਵੈਰ), ਜਸਕੋ ਰੂਪ ਕਾਲਦੇਖਿ ਮਾਥਿ ਚ(ਭਾਵ, ਜਸਕੋ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਸ਼-ਰਹਿਤ ਚ) ਜੋ ਧੋਨਿਮਾ ਆਉਂਦੈਨ੍, ਜਸਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਆਂਧੈ ਭਏਕੋ ਹੋ ਅਨਿ ਜੋ ਸਤਗੁਰੁਕਾ ਕ੍ਰਪਾਲੇ ਪਾਝਿਨ੍ਚ।

॥ ਜਪੁ ॥

॥ ਜਪੁ ॥

ਜਪ ਗੁਰੁਹੋਸ੍।(ਧਸਲਾਝ ਗੁਰੁਕੋ ਵਾਧੀਕੋ ਸ਼ੀਰ੍ਧਕ ਪਨਿ ਮਾਨਿਨ੍ਚ)

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰ(ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ) ਸ੍ਰਣਿਕੋ ਰਚਨਾਭਨ੍ਦਾ ਪਹਿਲੇ ਸਤ੍ਧ ਥਿਏ, ਧੁਗਹਰੂਕੋ ਸ਼ੁਰੂਮਾ ਪਨਿ ਸਤ੍ਧ(ਸਵਰੂਪ) ਥਿਏ।

ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਹਿਲੇ ਵਰਤਮਾਨਮਾ ਪਨਿ ਊਨਕੋ ਅਸ਼ਿਤਵ ਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਦੇਵਜੀ ਭਨ੍ਰੁਹੁਨ੍ਚ ਕਿ ਭਵਿਧਮਾ ਪਨਿ ਊਨੈ ਸਤ੍ਧਸਵਰੂਪ ਨਿਰੰਕਾਰਕੋ ਅਸ਼ਿਤਵ ਹੁਨੇਚ ॥ ੧ ॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥

ਧਦਿ ਕਸੈਲੇ ਲਾਖਪਲਟ ਸ਼ੋਚ (ਸ਼ਨਾਨਾਦਿ) ਗਨ੍ਧੋ ਭਨੇ ਪਨਿ ਧੋ ਸ਼ਰੀਰਕੋ ਭਾਹਿਰੀ ਸ਼ਨਾਨਲੇ ਮਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੁਨ ਸਕਦੈਨ। ਮਨਕੋ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾਭਿਨਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ (ਵਾਹੇਗੁਰੁ)ਲਾਝ ਸੋਚਨ ਪਨਿ ਸਕਿਨ੍ਰ।

ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥

ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥

ਜਭਸਮਮ ਮਨਭਾਟ ਝੂਟੋ ਵਿਕਾਰ ਨਿਸ਼ਿਕੰਦੈਨ; ਧਦਿ ਕਸੈਲੇ ਏਕਾਗ੍ਰ ਚਿਤ ਧ੍ਧਾਨ ਲਗਾਏਰ ਮੁਖ ਭਨ੍ਦ ਗਰੇਰ ਭਸੇ ਪਨਿ ਮਨਲਾਝ ਸ਼ਾਨ੍ਤਿ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤ ਹੁੰਦੈਨ।

ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥

ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥

ਹੈ ਜੀਵ! ਨਿਸ਼ਨ੍ਦੇਹ, ਧਸ ਸੰਸਾਰਮਾ ਤਿਮੀਲੇ ਜਤਿ ਸੁਕੈ ਭੋਗ੍ਧ ਪਦਾਰ੍ਧਹਰੂ ਗ੍ਰਹਣ ਪਨਿ ਵਾ ਜਤਿ ਸੁਕੈ ਪ੍ਰੋਜਾ, ਵ੍ਰਤ ਆਦਿਜਸ੍ਤਾ ਆਡਮ੍ਬਰ ਗਰੇਰ ਤਿਮੀਲੇ ਧੋ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਲਾਝ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤ ਗਰਨ ਚਾਹਨ੍ਚੈ ਹੋਲਾ, ਤਰ ਧਦਿ ਤਿਮੀਲੇ ਆਂਧ੍ਰ ਭਿਤ੍ਰਕੋ ਤਿਖਾ ਰੂਪੀ ਮ੍ਰਗਕੋ ਸਿਕਾਰ ਗਰੇਨੈ ਭਨੇ ਸਭੈ ਵ੍ਧ੍ਰ

हुन्छ। यदि तिमीभिन्न ती कुराहरूको तिर्खा समाप्त भएन भने, तिमीले ती परमेश्वरलाई भेटाउन सक्दैनौ।

सहस सिआणपा लख होहि त इक न चलै नालि ॥

सहस सिआणपा लख होहि त इक न चलै नालि ॥

कसैको हजारौं र लाखौं चतुर विचारहरू भएतापनि ती सबै अहंकारले पूर्ण भएका कारण परमेश्वरसम्म पुग्न कहिल्यै सहायक हुँदैनन्।

किव सचिआरा होईऐ किव कूडै तुटै पालि ॥

किव सचिआरा होईऐ किव कूडै तुटै पालि ॥

अब प्रश्न उठ्दछ कि त्यसो भए परमेश्वरको सामुन्ने सत्यको प्रकाश पुग्न कसरी बनाउन सकिन्छ, हामी र निरंकारबिचको असत्यको पर्खाल कसरी तोड्न सकिन्छ?

हुकमि रजाई चलणा नानक लिखिआ नालि ॥१॥

हुकमि रजाई चलणा नानक लिखिआ नालि ॥१॥

सत्य रूप हुने मार्ग बताउँदै श्री गुरु नानक देवजी भन्नुहुन्छ – सृष्टिको प्रारम्भदेखि नै यस्तो लेखिँदै आएको छ कि ईश्वरको आज्ञा पालन गरेर मात्र सांसारिक प्राणीले यो सब गर्न सक्छ ॥ १ ॥

हुकमी होवनि आकार हुकमु न कहिआ जाई ॥

हुकमी होवनि आकार हुकमु न कहिआ जाई ॥

(सृष्टिको रचनामा) समस्त शरीर (निरंकरको) आज्ञाद्वारा रचिएका हुन्, तर उनको आज्ञा मुखबाट शब्दहरू निकालेर वर्णन गर्न सकिँदैन।

हुकमी होवनि जीअ हुकमि मिलै वडिआई ॥

हुकमी होवनि जीअ हुकमि मिलै वडिआई ॥

परमेश्वरको आज्ञाद्वारा (यस पृथ्वीमा) अनेकौं योनिमा जीवहरू सृष्टि हुन्छन्, उहाँकै आज्ञाद्वारा मान-सम्मान (अथवा उच्च र नीचको स्थिति) प्राप्त हुन्छ।

हुकमी उतमु नीचु हुकमि लिखि दुख सुख पाईअहि ॥

हुकमी उतमु नीचु हुकमि लिखि दुख सुख पाईअहि ॥

परमेश्वर (वाहेगुरु) को आदेशद्वारा नै जीवले श्रेष्ठ अथवा निम्न जीवन प्राप्त गर्दछ, उहाँद्वारा लिखित आदेशअनुसार जीवले सुख र दुःखको अनुभूति गर्दछ।

ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀਸ ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈਅਹਿ ॥

इकना हुकमी बखसीस इकि हुकमी सदा भवाईअहि ॥

परमात्माको आदेशद्वारा नै जीवलाई कृपा प्राप्त हुँदछ, धेरै जना उहाँको आदेशले आवागमनको चक्रमा फँसिरहेका छन्।

हुकमै अंदरि सभु कें बाहरि हुकम न कोइ ॥

हुकमै अंदरि सभु को बाहरि हुकम न कोइ ॥

यी सर्वोच्च शक्ति परमेश्वरको अधिनमा नै सब-कुछ रहन्छन्, उनका अतिरिक्त संसारको कुनै पनि कार्य हुँदैन।

नानक हुकमै जे बुझै त हउमै कहै न कोइ ॥२॥

नानक हुकमै जे बुझै त हउमै कहै न कोइ ॥२॥

हे नानक! यदि जीवले त्यो अकालको पुरखको आदेशलाई प्रसन्नचित्तका साथ जान्दछ भने अहंकारी 'म' को वशमा कोही हुनेछैन। यो अहंकारले सांसारिक वैभवमा संलग्न प्राणीलाई निरंकरको नजिक आउन दिँदैन ॥ २ ॥

गावै कें ताहु रेंवै किमै ताहु ॥

गावै को ताणु होवै किसै ताणु ॥

(परमेश्वरको कृपाले नै) जोसँग आत्मिक शक्ति हुन्छ, उसैले ती (सर्वशक्तिमान्) शक्तिको महिमा गाउन सक्छ।

गावै कें दाति जाणै नीसाणु ॥

गावै को दाति जाणै नीसाणु ॥

कसैले उहाँद्वारा प्रदत्त आशीर्वादलाई (उनको) अनुग्रह मानेर नै उहाँको किर्तीको प्रशंसा गरिरहेको छ।

गावै कें गुण वडिआईआ चार ॥

गावै को गुण वडिआईआ चार ॥

कुनै जीवले उनको अकथनीय गुण र महिमा गाईरहेको छ।

गावै कें विदिआ विखमु वीचारु ॥

गावै को विदिआ विखमु वीचारु ॥

कोही उनको विषम विचारहरू (ज्ञान) को गीत विद्याद्वारा गरिरहेका छन्।

ਗਾਵੈ ਕੋ ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥

ਗਾਵੈ ਕੋ ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥

ਕਸੈਲੇ ਉਨਕੋ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਰਚਿਤਾ ਤਥਾ ਸੰਹਾਰਕਰਤਾ ਈਸ਼ਵਰਕੋ ਰੂਪ ਜਾਨੇਰ ਗਰਿਰਹੇਕਾ ਚਨ੍।

ਗਾਵੈ ਕੋ ਜੀਅ ਲੈ ਫਿਰਿ ਦੇਹ ॥

ਗਾਵੈ ਕੋ ਜੀਅ ਲੈ ਫਿਰਿ ਦੇਹ ॥

ਕਸੈਲੇ ਉਨਕੋ ਧਰਮੀ ਵਰਨਿ ਗਛਨ੍ ਕਿ ਉਨੀ ਪਰਮ ਸਤਾ ਹੁਨ੍ ਜਸਲੇ ਜੀਵਨ ਦਿਨ੍ਹਿਨ੍ ਰ
ਤ੍ਪਸਪਛਿ ਧਰਮਲਾਇ ਫਿਰਤਾ ਲਿਨ੍ਹਿਨ੍।

ਗਾਵੈ ਕੋ ਜਾਪੈ ਦਿਸੈ ਦੂਰਿ ॥

ਗਾਵੈ ਕੋ ਜਾਪੈ ਦਿਸੈ ਦੂਰਿ ॥

ਕੁਨੈ ਜੀਵਲੇ ਤੀ ਨਿਰੰਕਰਲਾਇ ਆਫ੍ਰਮੰਦਾ ਟਾਢਾ ਜਾਨੇਰ ਗਾਉਂਚਨ੍।

ਗਾਵੈ ਕੋ ਵੇਖੇ ਹਾਦਰਾ ਹਦੂਰਿ ॥

ਗਾਵੈ ਕੋ ਵੇਖੈ ਹਾਦਰਾ ਹਦੂਰਿ ॥

ਕਸੈਲੇ ਉਹਾਲਾਇ ਉਹਾਕਾ ਰੂਪਲੇ ਚਿਨੇਰ ਉਹਾਕੋ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਚਨ੍।

ਕਥਨਾ ਕਥੀ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥

ਕਥਨਾ ਕਥੀ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥

ਅਨੇਕਾਉਲੇ ਉਨਕੋ ਕਿਰਤੀਕੋ ਬਾਰੇਮਾ ਭਨੇਕਾ ਚਨ੍ ਤਰ ਪਨਿ ਭਨੇਰ ਸਕਿਏਕੋ ਚੈਨ।

ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਥੀ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥

ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਥੀ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥

ਕਰੋਡੀਂ ਜੀਵਹਰੂਲੇ ਉਨਕਾ ਗੁਣਹਰੂਕਾ ਵਿਭਧਮਾ ਬਤਾਏਕਾ ਚਨ੍, ਤਰ ਪਨਿ ਉਨਕੋ
ਵਾਸਤਵਿਕ ਰੂਪ ਪਤਾ ਲਗਾਉਨ ਸਕਿਏਕੋ ਚੈਨ।

ਦੇਦਾ ਦੇ ਲੈਦੇ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥

ਦੇਦਾ ਦੇ ਲੈਦੇ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥

ਅਕਾਲ-ਪੁਰਖ ਦਾਤਾ ਬਨੇਰ, ਉਨਲੇ ਜੀਵਲਾਇ ਭੌਤਿਕ ਪਦਾਰਥਹਰੂ (ਨਿਰੰਤਰ) ਦਿਸ਼ਰਹੰਨ੍ਹਨ੍,
(ਤਰ) ਜੀਵਲੇ ਧੀ ਲਿੰਦਾ ਥਕਿਤ ਹੁੰਨ੍ਹ।

ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥

ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥

ਸੰਪੂਰਨ ਜੀਵਲੇ ਧੁਗੀਂ-ਧੁਗਦੇਖਿ ਧੀ ਪਦਾਰਥਹਰੂਕੋ ਭੋਗ ਗਦੈਆਏਕਾ ਚਨ੍।

ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਰਾਹੁ ॥

ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਰਾਹੁ ॥

ਆਦੇਸ਼ ਗਰੇ ਨਿਰੰਕਾਰਕੋ ਝੁੱਲਾਧਾਰਾ ਨੈ (ਸੰਪੂਰਨ ਸ੍ਰਾਸ਼ਿਕੋ) ਮਾਰਗਮਾ ਹਿੰਡਿਰਹੇਕਾ ਚਨ੍।

ਨਾਨਕ ਵਿਗਸੈ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਵਿਗਸੈ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੩॥

ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵਜੀ ਸ੍ਰਾਸ਼ਿਕਾ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂਲਾਓ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਦੈ ਭਰੂਹੁਨ੍ਚ ਕਿ ਉਹਾਓ (ਧਸ ਸੰਸਾਰਕਾ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂਮਾ) ਚਿੰਤਾਰਹਿਤ ਭਾਏਰ (ਵਾਹੇਗੁਰੂ) ਸਥੈਂ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਹਨੁਹੁਨ੍ਚ।

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਆਪਾਰੁ ॥

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਆਪਾਰੁ ॥

ਤੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ (ਨਿਰੰਕਾਰ) ਆਪਨਾ ਸਤ੍ਧ ਨਾਉਂਕਾ ਸਾਥੈ ਆਫੂ ਪਨਿ ਸਤ੍ਧ ਹੁਨ੍, ਉਨਲਾਓ (ਸਤ੍ਧ ਰ ਸਤ੍ਧ) ਪ੍ਰੇਮ ਗਰੇਹਰੂਲਾਓ ਨੈ ਅਨੰਤ ਭਨਿਨ੍ਚ।

ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥

ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥

(ਸਮਸ਼ਤ ਦੇਵ, ਦੈਤ੍ਧ, ਮਨੁਸ਼੍ਧ ਤਥਾ ਪਸ਼ੁ ਈਤ੍ਧਾਦਿ) ਜੀਵ ਭਨਿਰਹਨ੍ਚਨ੍, ਮਾਗਿਰਹਨ੍ਚਨ੍ (ਭੌਤਿਕ ਪਦਾਰਥ) ਦੇਊ ਦੇਊ ਗਰਦਚਨ੍, ਉਨੀ ਦਾਤਾ(ਪਰਮਾਤ੍ਮਾ) ਸਭੈਲਾਓ ਦਿਝਰਹਨ੍ਚਨ੍।

ਫੇਰਿ ਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀਐ ਜਿਤੁ ਦਿਸੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥

ਫੇਰਿ ਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀਐ ਜਿਤੁ ਦਿਸੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥

ਅਭ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਤਪੰਨ ਹੁਨ੍ਚ ਕਿ(ਜਸਰੀ ਅਨ੍ਧ ਰਾਜਾ-ਮਹਾਰਾਜਾਹਰੂਕਾ ਸਮਖ਼ ਕੇਹੀ ਕੋਸੇਲੀ ਲਿਏਰ ਜਾਨ੍ਚਨ੍ ਤ੍ਧਸ਼ਤੈ ਨੈ) ਉਹਾਓ ਪਰਿਪੂਰਨ ਪਰਮਾਤ੍ਮਾਕਾ ਸਮਖ਼ ਕੇ ਕੋਸੇਲੀ ਲਿਏਰ ਜਾਨੇ ਜਸਲੇ ਗਰਦਾ ਉਨਕੋ ਦੁਵਾਰ ਸਜਿਲੈ ਦੇਖ੍ਰ ਸਕਿਨ੍ਚ?

ਮੁਹੈ ਕਿ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲੀਐ ਜਿਤੁ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥

ਮੁਹੈ ਕਿ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲੀਐ ਜਿਤੁ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥

ਹਾਮੀ ਕਸ਼ਤੋ ਪ੍ਰਕਾਰਲੇ ਆਪਨੋ ਜਿਭ੍ਰੋਲੇ ਉਹਾਓਕੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਸਾ ਗਰਨ ਸਕਛੈਂ ਜਸਲੇ ਗਰਦਾ ਤ੍ਧੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਸਾ ਸੁਨੇਪਛਿ, ਤੀ ਅਨੰਤ ਸ਼ਕਤਿ (ਈਸ਼੍ਵਰ) ਲੇ ਹਾਮੀਲਾਓ ਪ੍ਰੇਮ ਰ ਭੇਟੀਹਰੂ ਗਰਨ੍?

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ਵਡਿਆਈ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ਵਡਿਆਈ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਧਸਕੋ ਉਤਰ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜਲੇ ਸਪਸ਼ਟਸੰਗ ਦਿਏਕਾ ਚਨ੍ ਕਿ ਪ੍ਰਾਤ:ਕਾਲ (ਅਮ੍ਰਤ ਵੇਲਾ)ਮਾ (ਜੂਨ ਸਮਧਮਾ ਮਾਨਿਸਕੋ ਮਨ ਸਾਮਾਨ੍ਧਤਧਾ ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਭ੍ਰਮਭਾਟ ਅਲਗ ਹੁਨ੍ਚ), ਤ੍ਧੋ ਸਤ੍ਧ ਨਾਮਵਾਲਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖਕੋ ਨਾਮ-ਸਮਰਣ ਗਰਨੁਹੋਸ੍ ਅਨਿ ਉਹਾਓਕੋ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਨੁਹੋਸ੍, ਤਭ ਮਾਤ੍ਰ ਹਾਮੀਲੇ ਉਨਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰਨ ਸਕਛੈਂ।

ਕਰਮੀ ਆਵੈ ਕਪੜਾ ਨਦਰੀ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥

ਕਰਮੀ ਆਵੈ ਕਪੜਾ ਨਦਰੀ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥

(ਯਸਮਾ ਯਦਿ ਉਨਕੋ ਕ੍ਰਪਾ ਭਯੋ ਭਨੇ) ਗੁਰੂਜੀ ਭਜੁਹੁਨ੍ਹ ਕਿ ਕਰਮਲੇ ਮਾਤ੍ਰ ਪ੍ਰਾਣੀਲਾਇ ਯੋ ਸਰੀਰ ਰੂਪੀ ਬਸਤ੍ਰ ਅਰਥਾਤ੍ ਮਾਨਵ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਨ੍ਹ, ਯਸਭਾਟ ਮੁਕਤਿ ਪਾਭ੍ਰ, ਮੋਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰਨਕਾ ਲਾਗਿ ਉਨਕੋ ਕ੍ਰਪਾਮਯੀ ਵਸ਼ਿ ਚਾਹਿਨ੍ਹ।

ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਸਤ੍ਯ ਸ੍ਵਰੂਪ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨੈ ਸਰ੍ਵਸ੍ਵ ਹੁਨ੍ ਭਨੇ ਅਨੁਭੂਤੀਲਾਇ ਸ੍ਵੀਕਾਰ ਗਰ੍ਹਹੋਸ੍, ਯਸਲੇ ਮਾਨਿਸਕਾ ਸਭੈ ਸਨ੍ਦੇਹਹਰੂ ਹਟਾਉਨੇਛ।

ਥਾਪਿਆ ਨ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਨ ਹੋਇ ॥

ਥਾਪਿਆ ਨ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਨ ਹੋਇ ॥

ईश्वरलाई कसैले पनि मूर्त रूपमा स्थापित गर्न सक्दैन, न त उनलाई बनाउन नै सकिन्छ।

ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥

ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥

उनी मायातित भई स्वयम् नै प्रकाशमान छन्।

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮਾਨੁ ॥

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮਾਨੁ ॥

ਜੁਨ ਮਾਨਵਲੇ ਤੀ ਈਸ਼ਵਰਕੋ ਨਾਮ-ਸਮਰਣ ਗਰੇਕੋ ਛ, ਉਸੈਲੇ ਉਨਕੋ ਦਰਬਾਰਮਾ ਸਮਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰੇਕੋ ਛ।

ਨਾਨਕ ਗਾਵੀਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ਨਾਨਕ ਗਾਵੀਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥

श्री गुरु नानक देवजीको भनाइ छ कि ती गुणहरूको भण्डार निरੰकारको आराधना गर्न पर्दछ।

ਗਾਵੀਐ ਸੁਣੀਐ ਮਨਿ ਰਖੀਐ ਭਾਉ ॥

ਗਾਵੀਐ ਸੁਣੀਐ ਮਨਿ ਰਖੀਐ ਭਾਉ ॥

उनको गुणगान गर्दै, प्रशंसा सुन्दै आफ्नो हृदयमा उनीप्रति श्रद्धा धारण गरौं।

ਦੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਸੁਖੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥

ਦੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਸੁਖੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥

ਧਸੋ ਗਨਾਲੇ ਦੁ:ਖਹਰੂ ਨਾਸ ਭਏਰ ਘਰਮਾ ਸੁਖਕੋ ਭਾਸ ਹੁਨ੍ਹ।

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥

ਗੁਰੂਕੋ ਮੁਖਭਾਟ ਨਿਸਕੇਕੋ ਸ਼ਬਦ ਨੈ ਵੇਦਹਰੂਕੋ ਜ਼ਾਨ ਹੋ, ਟਪਹੀ ਉਪਦੇਸ਼ਰੂਪੀ ਜ਼ਾਨ ਸਭੈ ਠਾਉਂਮਾ ਵਿਘਮਾਨ ਚ।

ਗੁਰੁ ਈਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਰਖੁ ਬਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ ॥

ਗੁਰੁ ਈਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਰਖੁ ਬਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ ॥

ਗੁਰੁ ਨੈ ਸ਼ਿਵ, ਵਿਸ਼ਨੁ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨਿ ਮਾਤਾ ਪਾਰਵਤੀ ਹੁਨ੍ਹ, ਕਿਨਭਨੇ ਗੁਰੁ ਪਰਮ ਸ਼ਕਤਿ ਹੁਨ੍ਹ।

ਜੇ ਹਉ ਜਾਣਾ ਆਖਾ ਨਾਹੀ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥

ਜੇ ਹਉ ਜਾਣਾ ਆਖਾ ਨਾਹੀ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥

ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਦੇਵਜੀਕੋ ਭਨਾਈ ਚ ਕਿ ਤੀ ਸਰਵਗੁਣ ਸ਼ਰੂਪ ਪਰਮ ਪਿਤਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਲਾਈ ਆਪਨੋ ਵਾਧੀਧਾਰਾ ਵਯਕਤ ਗਰਨ ਸਕਿਨ੍ਹ ਕਿਨ ਕਿ ਉਨਕੋ ਮਹਿਮਾ ਅਪਰੰਪਾਰ ਚ, ਉਨਕੋ ਵਰਨਿਨ ਹਾਮ੍ਹੋ ਸੁਖਸ਼ ਬੁਢਿਧਾਰਾ ਗਰਨ ਸਕਿਨ੍ਹ।

ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥

ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥

ਹੇ ਸਾਠੋ ਗੁਰੂ! ਮਲਾਈ ਕੇਵਲ ਧਹੀ ਬੁਢਿ ਧਿਨੁਹੋਸ੍ ਕਿ

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੫॥

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੫॥

ਸਮਸਤ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂਕੋ ਜੋ ਏਕ ਮਾਤ੍ਰ ਦਾਤਾ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਹ, ਮ ਕਹਿਲੇ ਪਨਿ ਉਨਲਾਈ ਨਭੁਲੂੰ ॥ ੫ ॥

ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਵਿਣੁ ਭਾਣੇ ਕਿ ਨਾਇ ਕਰੀ ॥

ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਵਿਣੁ ਭਾਣੇ ਕਿ ਨਾਇ ਕਰੀ ॥

ਤੀਰ੍ਥ-ਸ਼ਨਾਨ ਪਨਿ ਤਭ ਮਾਤ੍ਰ ਗਰਨ ਸਕਿਨ੍ਹ ਧਧਿ ਧੋ ਗਰਨ ਉਨਲਾਈ ਸ਼੍ਵੀਕਾਰ੍ਧ ਹੁਨ੍ਹ, ਤੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖਕੋ ਇਚ੍ਛਾ ਬਿਨਾ ਮੈਲੇ ਤੀਰ੍ਥ-ਸ਼ਨਾਨ ਗਰੇਰ ਪਨਿ ਕੇ ਗਰਨੁ, ਕਿਨ ਭਨੇ ਧੀ ਸਭ ਅਰ੍ਥਹਿਨ ਨੈ ਤ ਹੁਨ੍ਹਨ੍।

ਜੇਤੀ ਸਿਰਠਿ ਉਪਾਈ ਵੇਖਾ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿ ਮਿਲੈ ਲਈ ॥

ਜੇਤੀ ਸਿਰਠਿ ਉਪਾਈ ਵੇਖਾ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿ ਮਿਲੈ ਲਈ ॥

ਮ ਤੀ ਰਚਧਿਤਾਲੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਗਰੇਕਾ ਜਤਿ ਪਨਿ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਦੇਖਦੁ, ਤੀਮਧੇ ਕਰਮ ਬਿਨਾ ਨ ਕੁਨੈ ਜੀਵਲੇ
ਕੇਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਗਰਨ ਸਕਦੁ ਨ ਤ ਉਸਲਾਈ ਕੇਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੁਨੁ।

ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਿਕ ਜੇ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ॥

ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਿਕ ਜੇ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ॥

ਯਦਿ ਹਾਮੀਲੇ ਗੁਰੁਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜ਼ਾਨਲਾਈ ਆਪਨੋ ਜੀਵਨਮਾ ਧਾਰਣ ਗਯੋਂ ਭਨੇ, ਹਾਮ੍ਹੋ ਬੁਧਿ ਹਿਰਾ-
ਮੋਤੀਜਸਤਾ ਪਦਾਰਥਲੇ ਪਰਿਪੂਰਨ ਹੁਨੁ, ਭਾਵ ਹਿਰਾ ਮਾਣਿਕਯਜਸਤਾ ਸ਼ੋਭਨੀਯ ਪਦਾਰਥਜਸਤਾ ਹਾਮ੍ਹੋ
ਜੀਵਨ ਪਨਿ ਸ਼ੋਭਾਯਮਾਨ ਹੁਨੇ।

ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥

ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥

ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ! ਮਲਾਈ ਯਹਿ ਜ਼ਾਨ ਦਿਨੁਹੋਸੁ ਕਿ

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੬॥

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੬॥

ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿਕਾ ਸਮਸਤ ਪ੍ਰਾਣਿਹਰੂਕੋ ਦਾਤਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਮਦੇਖਿ ਹਰਾਏਰ ਨਜਾਤਨੁ ॥ ੬ ॥

ਜੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਆਰਜਾ ਹੋਰ ਦਸੁਣੀ ਹੋਇ ॥

ਜੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਆਰਜਾ ਹੋਰ ਦਸੁਣੀ ਹੋਇ ॥

ਯਦਿ ਕੁਨੈ ਮਾਨਿਸ ਅਥਵਾ ਯੋਗੀਲੇ ਯੋਗ-ਸਾਧਨਾ ਗਰੇਰ ਚਾਰ ਯੁਗ ਦਸ ਗੁਣਾ ਅਧਿਕ, ਅਰਥਾਤ੍
ਚਾਲੀਸ ਯੁਗਕੋ ਆਯੁ ਪਾਏ।

ਨਵਾ ਖੰਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਨਵਾ ਖੰਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਨੌ ਖਣਡਹਰੁ (ਪੌਰਾਣਿਕ ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥਹਰੂਮਾ ਵਰ੍ਣਿਤ ਝਲਾਵਰ੍ਤ, ਕਿੰਪੁਰੁਸ਼, ਭਦ੍ਰ, ਭਰਤ, ਕੇਤੁਮਾਲ,
ਹਰਿ, ਹਿਰਣ੍ਯ, ਰਮ੍ਯਕ ਅਨਿ ਕੁਰੁ) ਮਾ ਉਨਕੋ ਕੀਰ੍ਤਿ ਹੋਸੁ, ਸਭੈ ਉਨਕੋ ਸਮ੍ਮਾਨਮਾ ਏਕਸਾਥ
ਚਲੁਨੁ।

ਚੰਗਾ ਨਾਉ ਰਖਾਇ ਕੈ ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਲੇਇ ॥

ਚੰਗਾ ਨਾਉ ਰਖਾਇ ਕੈ ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਲੇਇ ॥

ਸੰਸਾਰਮਾ ਪ੍ਰਖ੍ਯਾਤ ਪੁਰੁਸ਼ ਬਨੇਰ ਆਪਨੋ ਰੁਪਕੋ ਗਾਨ ਗਰਾਝਰਹੁ।

ਜੇ ਤਿਸੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੇ ॥

ਜੇ ਤਿਸੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੇ ॥

यदि अकाल पुरखको कृपादृष्टिमा त्यो मनुष्य आएन भने कसैले पनि उसको क्षमा माग्न हुँदैन।

ਕੀਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟੁ ਕਰਿ ਦੋਸੀ ਦੋਸੁ ਧਰੇ ॥

ਕੀਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟੁ ਕਰਿ ਦੋਸੀ ਦੋਸੁ ਧਰੇ ॥

यति वैभव तथा मान-सम्मान भएर पनि यस्ता मानिस परमात्माका समक्ष किटानुहरेमा सानो किट अर्थात् अत्यन्त अधम मानिन्छ, दोषयुक्त मानिस पनि उसलाई दोषी सम्झन्छ।

ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣਿ ਗੁਣੁ ਕਰੇ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਗੁਣੁ ਦੇ ॥

ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣਿ ਗੁਣੁ ਕਰੇ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਗੁਣੁ ਦੇ ॥

गुरुनानकजीको भनाई छ कि त्यो असीम-शक्ति निरंकारले गुणहीन मानिसलाई गुण प्रदान गर्दछन् अनि गुणी मानिसहरूलाई अतिरिक्त गुणवान बनाउँदछन्।

ਤੇਹਾ ਕੋਇ ਨ ਸੁਝਈ ਜਿ ਤਿਸੁ ਗੁਣੁ ਕੋਇ ਕਰੇ ॥੭॥

ਤੇਹਾ ਕੋਇ ਨ ਸੁਝਈ ਜਿ ਤਿਸੁ ਗੁਣੁ ਕੋਇ ਕਰੇ ॥੭॥

तर यस्तो कोही पनि अरू देखिँदैन, जो ती गुणहरूले परिपूर्ण परमात्मालाई कुनै गुण प्रदान गर्न सकोस् ॥ ७ ॥

ਸੁਣਿਐ ਸਿਧ ਪੀਰ ਸੁਰਿ ਨਾਥ ॥

ਸੁਣਿਐ ਸਿਧ ਪੀਰ ਸੁਰਿ ਨਾਥ ॥

परमात्माको नाम सुन्नु, अर्थात् उनको कीर्तिमा अपनो हृदय लगाउनका कारण नै सिद्ध, पीर, देव तथा नाथ इत्यादि परम-पद प्राप्त गरिएको हो।

ਸੁਣਿਐ ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਾਸ ॥

ਸੁਣਿਐ ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਾਸ ॥

नाम सुन्दा पृथ्वीको ज्ञान प्राप्त हुन्छ, यसलाई धारण गर्ने वृष (पौराणिक शास्त्रअनुसार जसले धौला साँढे आफ्नो सिङमा अडाएको हुन्छ) र आकाशको स्थिरताको शक्ति प्राप्त हुन्छ।

ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ॥

ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ॥

नाम सुन्नाले शाल्मलि, क्रौन्च, जम्बू, पालक आदि सप्त द्वीप, भूः भवः स्वः आदि चौध लोक तथा अतल, वितल, सुतल आदि सात पातालहरूको व्यापकता प्राप्त हुन्छ।

ਸੁਣਿਐ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲੁ ॥

ਸੁਣਿਐ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲੁ ॥

ਨਾਮ ਸੁਨੇਲਾਓ ਕਾਲਲੇ ਸਪਰਸ਼ ਪਨਿ ਗਰਨ ਸਕਦੈਨ।

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਪ੍ਰਭੂਕੋ ਭਕਤਮਾ ਸਦੈਵ ਆਨੰਦਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਹੁਨ੍ਹ।

ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੮॥

ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੮॥

ਪਰਮਾਤਮਾਕੋ ਨਾਮ ਸੁਨੇਪਛਿ ਸਮਸਤ ਦੁ:ਖ ਵਾ ਦੁਸ਼ਕਰਮਹਰੂਕੋ ਨਾਸ਼ ਹੁਨ੍ਹ।

ਸੁਣਿਐ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਇੰਦੁ ॥

ਸੁਣਿਐ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਇੰਦੁ ॥

ਪਰਮਾਤਮਾਕੋ ਨਾਮ ਸੁਨ੍ਹਾ ਨੈ ਸ਼ਿਵ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਥਾ ਇੰਦ੍ਰ ਆਦਿ ਪਦਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰਨ ਸਕਿਨ੍ਹ।

ਸੁਣਿਐ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦੁ ॥

ਸੁਣਿਐ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦੁ ॥

ਨਿਮ੍ਨ ਸਤਰਕਾ ਮਾਨਿਸਹਰੂ ਅਰਥਾਤ੍ ਨਰਾਮ੍ਰੋ ਕਰਮ ਗਰਨੇਹਰੂ ਪਨਿ ਨਾਮ ਸੁਨ੍ਹਾ ਮਾਤ੍ਰੈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਸਾਕੋ ਯੋਗਯ ਬਨ੍ਹਨ੍।

ਸੁਣਿਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥

ਸੁਣਿਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥

ਨਾਮਕੋ ਸਾਥ ਸਭ੍ਯਤ ਗਰਨਾਲੇ, ਯੋਗਾਦਿ ਤਥਾ ਸ਼ਰੀਰਕੋ ਵਿਸ਼ੁਦ੍ਧ ਚ ਚਕ੍ਰ, ਰਤ੍ਨਪੁਰਕ, ਮੂਲਾਧਾਰ ਆਦਿਕੋ ਰਹਸ੍ਯ ਬੋਧ ਹੁਨ੍ਹ।

ਸੁਣਿਐ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ ॥

ਸੁਣਿਐ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ ॥

ਨਾਮ ਸੁਨ੍ਹਾਲੇ ਚ – ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ (ਸਾਂਖਯ, ਯੋਗ, ਨ੍ਯਾਯ ਆਦਿ) ਸਤ੍ਤਾਇਸ ਸ੍ਮ੍ਰਿਤਿਹਰੂ (ਮਨੁ, ਯਾਜ਼ੁਰਵਕਯ ਸ੍ਮ੍ਰਿਤਿ ਅਦਿ) ਤਥਾ ਚਾਰੈ ਵੇਦਕਾ ਜ਼ਾਨ ਉਪਲਬ੍ਧ ਹੁਨ੍ਹਨ੍।

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਸਨ੍ਤ ਜਨਹਰੂਕੋ ਹ੍ਰਦਯਮਾ ਸਦੈਵ ਅਨੰਦਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਹੁਨ੍ਹ।

ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੯॥

ਸੁਧਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੯॥

ਪਰਮਾਤਮਾਕੋ ਨਾਮ ਸੁਨਾਲੇ ਸਭੈ ਦੁ:ਖ ਤਥਾ ਦੁਸ਼ਕਰਮਹਰੂਕੋ ਨਾਸ ਹੁਨ੍ਹ ॥੯॥

ਸੁਣਿਐ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ॥

ਸੁਧਿਐ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ॥

ਨਾਮ ਸੁਨਦੈਮਾ ਮਾਨਿਸਲਾਇ ਸਤ੍ਯ, ਸਨ੍ਤੋਖ ਰਾਨਿ ਜ਼ਾਨਜਸ੍ਤਾ ਮੂਲ ਧਰਮਹਰੂਕੋ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤਿ ਹੁਨ੍ਹ।

ਸੁਣਿਐ ਅਠਸਠਿ ਕਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥

ਸੁਧਿਐ ਅਠਸਠਿ ਕਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥

ਨਾਮ ਸੁਨਦਾ ਮਾਤ੍ਰੇਮਾ ਸਮਸ੍ਤ ਥੀਰ੍ਥਮੈ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਠਸਠ ਥੀਰ੍ਥਹਰੂਮਾ ਗਰਿਨੇ ਸ਼ਾਨਕੋ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤ
ਭਝਹਾਲ੍ਹ।

ਸੁਣਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥

ਸੁਧਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰਕੋ ਨਾਮ ਸੁਨੇਪਛਿ ਤਹਾਊਲਾਇ ਬਾਰੰਬਾਰ ਰਸਨਾਮਾ ਲ੍ਯਾਤਨੇ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਲੇ ਤਨਕੋ ਦਰਬਾਰਮਾ
ਸਮ੍ਮਾਨ ਪਾਉਂਛ।

ਸੁਣਿਐ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥

ਸੁਧਿਐ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥

ਨਾਮ ਸੁਨੇਪਛਿ ਪਰਮਾਤਮਾਮਾ ਸਜਿਲੈਸੰਗ ਲਿਨ ਹੁਨੇਛ, ਕਿਨਭਨੇ ਯਸਬਾਟ ਆਤ੍ਮਿਕ ਸੁਫ਼ਿ ਭਐਰ
ਜ਼ਾਨ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤ ਹੁਨ੍ਹ।

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ!! ਪ੍ਰਭੂਕੋ ਭਕ੍ਤਹਰੂਮਾ ਸਦੈਵ ਆਤ੍ਮਿਕ ਆਨੰਦਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਹਨ੍ਹ।

ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੦॥

ਸੁਧਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੦॥

ਪਰਮਾਤਮਾਕੋ ਨਾਮ ਸੁਨਾਲੇ ਸਮਸ੍ਤ ਦੁ:ਖ ਤਥਾ ਦੁਸ਼ਕਰਮਹਰੂਕੋ ਨਾਸ ਹੁਨ੍ਹਨ੍ ॥੧੦॥

ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕੇ ਗਾਹ ॥

ਸੁਧਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕੇ ਗਾਹ ॥

ਨਾਮ ਸੁਨਾਲੇ ਗੁਣਹਰੂਕੋ ਸਾਗਰ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਿਮਾ ਲਿਨ ਹੁਨ ਸਕਿਨ੍ਹ।

ਸੁਣਿਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥

ਸੁਣਿਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥

ਨਾਮ-ਸ਼ਰਵਣਕੋ ਪ੍ਰਾਭਾਵਲੇ ਨੈ ਸੇਖ, ਪੀਰ ਅਨਿ ਰਾਜਾ ਆਪਨੋ ਆਸ਼ਨਮਾ ਸੋਭਾਯਮਾਨ ਚਨ੍।

ਸੁਣਿਐ ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿ ਰਾਹੁ ॥

ਸੁਣਿਐ ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿ ਰਾਹੁ ॥

ਅਜ਼ਾਨੀਆਜ਼ਾਨੀ ਮਾਨਿਸਲੇ ਨਾਮ-ਸ਼ਰਵਨ ਗਨਾਲੇ ਨੈ ਪ੍ਰਭੂ-ਭਕਤਿਕੋ ਮਾਰਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰਨ ਸਕਦਛ।

ਸੁਣਿਐ ਹਾਥ ਹੋਵੈ ਅਸਗਾਹੁ ॥

ਸੁਣਿਐ ਹਾਥ ਹੋਵੈ ਅਸਗਾਹੁ ॥

ਯਸ ਭਵਸਾਗਰਕੋ ਆਥਾਹ ਗਹਿਰਾਝਲਾਝ ਜਾਨ ਪਾਤਨੁ ਪਨਿ ਨਾਮ-ਸ਼ਰਵਣਕੋ ਸ਼ਕਤਿਲੇ ਨੈ ਸੰਭਵ ਹੁਨ ਸਕਦਛ।

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

ਹੈ ਨਾਨਕ!! ਅਸਲ ਪੁਰੁਸ਼ਹਰੂਭਿਤ੍ਰ ਸਥੈਂ ਆਨੰਦਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੁਨ੍ਛ।

ਸੁਣਿਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੧॥

ਸੁਣਿਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੧॥

ਪਰਮਾਤਮਾਕੋ ਨਾਮ ਸੁਨਾਲੇ ਸਮਸਤ ਦੁ:ਖ ਤਥਾ ਦੁਸ਼ਕਰਮਹਰੂਕੋ ਨਾਸ਼ ਹੁਨ੍ਛ। ॥੧੧॥

ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

ਤ੍ਯਸ ਅਕਾਲ ਪੁਰੁਸ਼ਕਾ ਨਾਮ ਸੁਨੇਰ ਤ੍ਯਸਲਾਝ ਮਾਨ੍ਰੇ ਅਰਥਾਤ੍ ਤ੍ਯਸਲਾਝ ਆਪਨੋ ਹ੍ਰਦਯਮਾ ਬਸਾਤਨੇ ਮਾਨਿਸਕੋ ਅਵਸਥਾ ਭਨੇਰ ਭਨ੍ਰ ਸਕਿਨ੍ਰ।

ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥

ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥

ਕਸੈਲੇ ਪਨਿ ਤਸਕੋ ਅਸਥਾਕੋ ਵਰ੍ਣਨ ਗਰਦਛ ਭਨੇ ਅਨ੍ਤਮਾ ਪਛੁਤੋ ਗਰ੍ਨੁ ਪਰਦਛ ਕਿਨ ਭਨੇ ਯਸ੍ਤੋ ਗਰ੍ਨੁ ਸਜਿਲੋ ਚੈਨ, ਯਸ੍ਤੋ ਕੁਨੈ ਰਚਨਾ ਚੈਨ ਜਸਲੇ ਨਾਮਬਾਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਨੇ ਆਨੰਦਕੋ ਰਹਸ੍ਯੋਦਘਾਟਨ ਗਰਨ ਸਕੋਸ੍।

ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥

ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥

यस्तो अवस्थालाई यदि लेखियो भने पनि यसका लागि न कागज छ, न कलम छ न त लेख्ने कुनै जिज्ञासु नै।

ਮੰਨੇ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਮੰਨੇ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥

जसले वाहेगुरुमा लिन हुनका लागि सोच्न सक्छन्।

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥

परमात्माको नाम सर्वश्रेष्ठ तथा मायातीत छ।

ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੨॥

ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੨॥

यदि कसैले उसलाई हृदयमा बसाएर उसको बारेमा चिन्तन गर्दछ भने ॥१२॥

ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥

ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥

परमात्माका नाम सुनेर त्यसको चिन्तन गर्नाले मन अनि बुद्धिमा उत्तम प्रीति पैदा हुनेछ।

ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥

ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥

चिन्तन गर्नाले सम्पूर्ण सृष्टिका ज्ञान-बोध हुन्छहुँदछ।

ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥

ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥

यस संसारमा परमेश्वरको उपासना गर्ने मानिस सांसारिक कष्ट तथा परलोकमा यमदूतको यातनाहरूबाट पीडित हुँदैन।

ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥

ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥

विचारशील मानिस मृत्युपछि यमसँग नरकमा जाँदैन,, तर देवताहरूसँग स्वर्ग जान्छ। ईश्वरको नाम स्मरण गर्ने मानिस जीवनको अन्तमा स्वर्गदूतहरूसित नरकमा जाँदैन,, तर उसलाई स्वयम् ईश्वरका दूतहरूद्वारा स्वर्गमा लगिन्छलगिइन्छ। भगवान्को नामजप

गर्नेहरूलाई भगवान्को आशीर्वाद प्राप्त हुन्छ जो कि यमदूतजस्ताले पनि छुन सक्दैन।

ऐसा नामु निरंजनु होई ॥

ऐसा नामु निरंजनु होई ॥

परमात्माको नाम अत्यन्त श्रेष्ठ तथा रहस्यमय छ।

जे के भनि जाहे भनि कोई ॥१३॥

जे को मनि जाणै मनि कोई ॥१३॥

यदि कसैले उसलाई आफ्नो हृदयमा लिन भएर उसको चिन्तन गर्दछ भने ॥१३॥

भनि मारगि ठाक न पाई ॥

मनै मारगि ठाक न पाई ॥

निरंकारको नामको चिन्तन गर्ने मानिसको मार्गमा कुनै प्रकारको बाधा आउँदैन।

भनि पति सिउ परगटु जाई ॥

मनै पति सिउ परगटु जाई ॥

चिन्तनशील व्यक्ति संसारमा सुन्दरताको हकदार हुन्छ।

भनि मगु न चलै पंथु ॥

मनै मगु न चलै पंथु ॥

यस्ता व्यक्ति दुविधापूर्ण मार्ग अथवा साम्प्रदायिकतालाई त्यागेर धर्मको बाटोमा हिँड्दछन्।

भनि परम सेती सनबंथु ॥

मनै धरम सेती सनबंथु ॥

धर्म-कार्यहरूसँग चिन्तनको बलियो सम्बन्ध हुन्छहुँदछ।

ऐसा नामु निरंजनु होई ॥

ऐसा नामु निरंजनु होई ॥

परमात्माको नाम धेरै नै श्रेष्ठ तथा रहस्यमयी हुन्छ।

जे के भनि जाहे भनि कोई ॥१४॥

जे को मनि जाणै मनि कोई ॥१४॥

यदि कसैले उसलाई आफ्नो हृदयमा लिएर उसको चिन्तन गर्दछ भने ॥१४॥

ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥

ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥

ਪ੍ਰਭੂਕੋ ਨਾਮਕੋ ਚਿੰਤਨੁ ਗੰਨੈ ਮਾਨਿਸਲੇ ਮੋਖਕੋ ਦੁਆਰ ਪ੍ਰਾਪਤੁ ਗਰਦੱਖ।

ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥

ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥

ਚਿੰਤਨੁ ਗੰਨੈਲੇ ਆਪਨਾ ਪਰਿਵਾਰਕਾ ਸਭੈ ਸਦਸਧਹਰੂਮਾ ਤਧੀ ਨਾਉਂਕੋ ਆਸ਼੍ਰਯ ਦਿਨ੍ਹਨੁ।

ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥

ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥

ਚਿੰਤਨਸ਼ੀਲ ਗੁਰਸਿਖ ਆਂਫੂਲੇਆਫੂਲੇ ਤ ਯੋ ਭਵ-ਸਾਗਰ ਪਾਰ ਗਰਦੱਖਨੁ ਤਥਾ ਅਨਯ
ਸਾਥੀਸੰਗੀਹਰੂਲਾਇ ਪਨਿ ਪਾਰ ਗਰਾਇਦਿਨ੍ਹਨੁ।

ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵਹਿ ਨ ਭਿਖ ॥

ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵਹਿ ਨ ਭਿਖ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ!! ਚਿੰਤਨੁ ਗੰਨੈ ਮਾਨਵ, ਭਿਖਾਰੀ ਬੰਦੈਨ।

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥

ਪਰਮਾਤਮਾਕਾ ਨਾਮ ਧੇਰੈ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਏਵਮ੍ ਰਹਸਯਮਯ ਚ।

ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੫॥

ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੫॥

ਯਦਿ ਕਸੈ ਤ੍ਯਸਲਾਇ ਆਪਨੋ ਮਨਮਾ ਲਿਏਰ ਚਿੰਤਨੁ ਗਯੋ ਭਨੇ ॥੧੫॥

ਪੰਚ ਪਰਵਾਣ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨੁ ॥

ਪੰਚ ਪਰਵਾਣ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨੁ ॥

ਜਸਲੇ ਪ੍ਰਭੂ-ਨਾਮਕੋ ਚਿੰਤਨੁ ਗਰਦੱਖੁ ਤਸਲਾਇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਤਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰਕਾ ਦੁਆਰਮਾ ਸਵੀਕਾਰਿਨ੍ਹ,
ਓ ਨੈ ਤਧਾਓ ਪ੍ਰਮੁਖ ਹੁਨ੍ਹ।

ਪੰਚੇ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥

ਪੰਚੇ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥

ਯਸਤਾਲੇ ਗੁਰੁਮੁਖ ਪ੍ਰਿਯ ਅਕਾਲ ਪੁਰੁਸ਼ਕੋ ਸਭਾਮਾ ਸੰਮਾਨ ਪਾਉਂਦੁ।

ਪੰਚੇ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਰਾਜਾਨੁ ॥

ਪੰਚੇ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਰਾਜਾਨੁ ॥

ਜੁਨ ਪ੍ਰਭੂਕਾ ਪ੍ਰੇਮਿਹਰੂਲੇ ਉਨਕੋ ਨਾਮਰੂਪੀ ਰਸਕੋ ਅਮ੍ਰਤਪਾਨ ਗਰੇਕਾ ਹੁन्छਨ੍, ਯਸਤਾ ਸਦ-
ਪੁਰੁਸ਼ ਉਨਕੋ ਦਰਬਾਰਮਾ ਪਰਮਾਤਮਾਕੋ ਘਰਮਾ ਬਸਨ ਪਾਉਂਓਨ੍। ਈਸ਼ਵਰਕੋ ਘਰਮਾ ਹਾਮ੍ਰੋ ਨਾਮਰੂਪੀ
ਧਨ ਮਾਤ੍ਰ ਸਾਥਮਾ ਜਾਨ੍ਹ।

ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥

ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥

ਸਦਗੁਣੀ ਮਾਨਵਕੋ ਧ੍ਯਨ ਤੀ ਸਤਗੁਰੁ (ਨਿਰੰਕਾਰ) ਮਾ ਨੈ ਵਫ਼ ਰਹਨ੍ਹ।

ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਯਦਿ ਕੁਨੈ ਵਿਅਕਤਿ ਟ੍ਯਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿਕਰਤਾਕੋ ਬਾਰੇਮਾ ਭਨਨ ਚਾਹਨ੍ਹ ਵਾ ਉਨਕੋ ਰਚਨਾਕੋ ਹਿਸਾਬ ਗਨ
ਚਾਹਨ੍ਹ ਭਨੇ

ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥

ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥

ਤੀ ਰਚਯਿਤਾਕਾ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਕਾ ਅਨੁਮਾਨ ਗਨ ਸਕਿੰਦੈਨ।

ਧੌਲੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਾ ਪੂਤੁ ॥

ਧੌਲੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਾ ਪੂਤੁ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰਦੁਆਰਾ ਰਚਿਤ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਸਵਯੰਮਾ ਧਰਮਰੂਪੀ ਵ੍ਰਸ਼ਭ (ਧੌਲਾ ਗੋਰੁ) ਦੁਆਰਾ ਕਾਯਮ ਰਹਨ੍ਹ,, ਜੋ
ਦਯਾਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੁਨ੍ (ਕਿਨਕਿ ਮਨਮਾ ਕਰੁਣਾ ਭਏ ਮਾਤ੍ਰ ਯਸ ਮਾਨਵ ਪ੍ਰਾਣੀਬਾਟ ਧਰਮਕੋ ਕਾਰ੍ਯ
ਸਮਭਵ ਹੁਨੇਓ)।

ਸੰਤੋਖੁ ਥਾਪਿ ਰਖਿਆ ਜਿਨਿ ਸੂਤਿ ॥

ਸੰਤੋਖੁ ਥਾਪਿ ਰਖਿਆ ਜਿਨਿ ਸੂਤਿ ॥

ਜਸਲਾਓ ਸਨ੍ਤੋਖਰੂਪੀ ਸੂਤ੍ਰਲੇ ਬਾਓਏਕੋ ਓ।

ਜੇ ਕੋ ਬੁਝੈ ਹੋਵੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥

ਜੇ ਕੋ ਬੁਝੈ ਹੋਵੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥

ਯਦਿ ਕਸੈਲਾਓ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਯੋ ਰਹਸ੍ਯ ਥਾਹ ਭਯੋ ਭਨੇ,, ਓ ਸਤ੍ਯਵਾਦੀ ਹੁਨ ਸਕ੍ਓ।

ਧਵਲੈ ਉਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਰੁ ॥

ਧਵਲੈ ਤਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਰੁ ॥

ਭਾਰੁ ਕਤਿ ਬੋਝੁ ਚੁ, ਭਾਰੁ ਕਤਿ ਬੋਝੁ ਉਠਾਉਨੇ ਕਸਮਤਾ ਰਾਖਦੁ ਚੁ।

ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ॥

ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ॥

ਕਿਨ ਕਿ ਧਰਤੀਮਾ ਸ੍ਰਿਕਰਤਾਲੇ ਜੇ ਰਚਨਾ ਗਰੇਕਾ ਚੁਨ੍ਹੁ ਤਿਓ ਅਸਿਮ ਚੁ, ਅਨੰਤ ਚੁ।

ਤਿਸ ਤੇ ਭਾਰੁ ਤਲੈ ਕਵਣੁ ਜੋਰੁ ॥

ਤਿਸ ਤੇ ਭਾਰੁ ਤਲੈ ਕਵਣੁ ਜੋਰੁ ॥

ਭਾਰੁ ਭਯੋ ਗੋਰੁਕੋ ਬੋਝੁ ਕੁਨ ਸ਼ਕਤਿਮਾ ਆਸ਼ਿਤ ਚੁ।

ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੰਗਾ ਕੇ ਨਾਵੁ ॥

ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੰਗਾ ਕੇ ਨਾਵੁ ॥

ਸ੍ਰਿਕਰਤਾਲੇ ਧਰਤੀਮਾ ਅਨੇਕ ਜਾਤਿਹਰੂ, ਰੰਗਹਰੂ ਤਥਾ ਅਲਗ-ਅਲਗ ਨਾਮਲੇ ਚਿਨਿਨੇ ਮਾਨਿਸਹਰੂ ਪਦ੍ਰਿਸਦੁ।

ਸਭਨਾ ਲਿਖਿਆ ਵੁਡੀ ਕਲਾਮੁ ॥

ਸਭਨਾ ਲਿਖਿਆ ਵੁਡੀ ਕਲਾਮੁ ॥

ਜਸਕੋ ਮਸਤਿਸ਼ਕਮਾ ਪਰਮਾਤਮਾਕੋ ਆਜ਼ਾਦਾਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕਲਮਲੇ ਕਰਮਹਰੂਕੋ ਭਾਗੁ ਲੇਖਿਏਕੋ ਹੁਨ੍ਹੁ।

ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥

ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥

ਤਰ ਧਰਿ ਕੁਨੈ ਸਾਧਾਰਣ ਮਾਨਿਸਲੇ ਧਰਿ ਭਾਗੁ ਲੇਖੇ ਕੁਰਾ ਗਲੁ ਭਨੇ,

ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਕੇਤਾ ਹੋਇ ॥

ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਕੇਤਾ ਹੋਇ ॥

ਭਾਰੁ ਭਯੋ ਧਰਿ ਭਾਰੁ ਹੁਨੇਐਨ ਕਿ ਧਰਿ ਲੇਖਿਨੇ ਭਾਗੁਕੋ ਕਤਿ ਅੰਸ਼ ਲੇਖਿਨੇ ਚੁ।

ਕੇਤਾ ਤਾਣੁ ਸੁਆਲਿਹੁ ਰੂਪੁ ॥

ਕੇਤਾ ਤਾਣੁ ਸੁਆਲਿਹੁ ਰੂਪੁ ॥

ਲੇਖੇ ਤੀ ਪਰਮਾਤਮਾਮਾ ਕਤਿ ਸ਼ਕਤਿ ਹੋਲਾ, ਭਾਰੁਕੋ ਰੂਪੁ ਕਤਿ ਸੁੰਦਰ ਚੁ।

ਕੇਤੀ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਕੌਣੁ ਕੂਤੁ ॥

ਕੇਤੀ ਦਾਤਿ ਜਾਯੈ ਕੌਣੁ ਕੂਤੁ ॥

ਉਨਕੋ ਕਤਿ ਕ੍ਰਪਾ ਚ, ਧਸਤੋ ਕੋ ਚ ਜਸਲੇ ਉਨਕਾ ਸੰਪੂਰਨ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਨ ਸਕਦੇ।

ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਏਕੋ ਕਵਾਉ ॥

ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਏਕੋ ਕਵਾਉ ॥

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖਕੋ ਮਾਤ੍ਰ ਏਤਾ ਸ਼ਬਦਲੇ ਸਮਸਤ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋ ਪ੍ਰਸਾਰ ਭਾਉਕੋ ਹੋ।

ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਏ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥

ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਏ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥

ਯੋ ਏਕ ਸ਼ਬਦਰੂਪੀ ਆਦੇਸ਼ਭਾਟ ਨੈ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀਮਾ ਏਕਭਾਟ ਅਨੇਕ ਜੀਵ-ਜੰਤੂ, ਤਥਾ ਅਨ੍ਯ ਪਦਾਰਥਹਰੂਕਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਚਲਿਰਹੇਕਾ ਚਨ੍।

ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਧਸਕਾਰਣ ਮਸੰਗ ਧਤਿ ਬੁਢਿ ਕਹਾਂ ਚ ਕਿ ਮ ਤੀ ਅਕਥਨੀਧ ਪ੍ਰਭੂਕੋ ਸਾਮਰਥ੍ਯਲਾਇ ਸਮ੍ਝਨ ਸਕ੍।

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

ਹੇ ਅਨੰਤ ਸਵਰੂਪ!! ਮ ਏਕਪਲਟ ਪਨਿ ਤਪਾਇੰਪ੍ਰਤਿ ਨ੍ਯੋਛਾਵਰ ਹੁਨ ਸਕਸ਼ਮ ਚੁਝਨ।

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

ਤਪਾਇੰਲਾਇ ਜੁਨ ਰਾਮ੍ਹੋ ਲਾਗਛ ਧ੍ਯਹੀ ਕਾਰ੍ਧ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੋ।

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੬॥

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੬॥

ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ!! ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹ੍ਮ!! ਤਪਾਇੰ ਸਦਾ ਸ਼ਾਸ਼੍ਵਤ ਰੂਪ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਚ ॥੧੬॥

ਅਸੰਖ ਜਪ ਅਸੰਖ ਭਾਉ ॥

ਅਸੰਖ ਜਪ ਅਸੰਖ ਭਾਉ ॥

ਧਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀਮਾ ਅਸੰਖ੍ਯ ਮਾਨਿਸਹਰੂ ਤੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕਰ੍ਤਾਕੋ ਜਪ ਗਰਦਛਨ੍, ਉਨਲਾਇ ਮਨ ਪਰਾਉਨੇ

ਅਸਙ੍ਰਯ ਚਨ੍।

ਅਸੰਖ ਪੂਜਾ ਅਸੰਖ ਤਪ ਤਾਉ ॥

ਅਸੰਖ ਪੂਜਾ ਅਸੰਖ ਤਪ ਤਾਉ ॥

ਅਸਙ੍ਰਯੋਲੇ ਤਨਕੋ ਅਰਚਨਾ ਗਞ੍, ਅਸਙ੍ਰਯੋ ਤਪਸਵੀਹਰੂ ਤਪਸ੍ਯਾ ਗਰਿਰਹੇਕਾ ਚਨ੍।

ਅਸੰਖ ਗਰੰਥ ਮੁਖਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ॥

ਅਸੰਖ ਗਰੰਥ ਮੁਖਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ॥

ਅਸਙ੍ਰਯ ਮਾਨਿਸਹਰੂ ਧਾਰਮਿਕ ਗ੍ਰੰਥਹਰੂ ਤਥਾ ਵੇਦ ਆਦਿ ਮੁਖਲੇ ਪਾਠ ਗਰਿਰਹੇਕਾ ਚਨ੍।

ਅਸੰਖ ਜੋਗ ਮਨਿ ਰਹਹਿ ਉਦਾਸ ॥

ਅਸੰਖ ਜੋਗ ਮਨਿ ਰਹਹਿ ਉਦਾਸ ॥

ਅਸਙ੍ਰਯ ਨੈ ਯੋਗ-ਸਾਧਨਮਾ ਲਿਨ ਰਹੇਰ ਮਨਲਾਇ ਆਸਕਿਤਹਰੂਭਾਟ ਮੁਕਤ ਰਾਖਦਚਨ੍।

ਅਸੰਖ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰ ॥

ਅਸੰਖ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰ ॥

ਅਸਙ੍ਰਯ ਯਸਤਾ ਭਕਤਹਰੂ ਚਨ੍ ਜੋ ਤੀ ਗੁਣੀ ਨਿਰੰਕਾਰਕਾ ਗੁਣਹਰੂਲਾਇ ਮਨਨ ਗੇਰ ਜ਼ਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰਦਚਨ੍।

ਅਸੰਖ ਸਤੀ ਅਸੰਖ ਦਾਤਾਰ ॥

ਅਸੰਖ ਸਤੀ ਅਸੰਖ ਦਾਤਾਰ ॥

ਸਤ੍ਯਲਾਇ ਚਿਨ੍ਰੇ ਅਥਵਾ ਪਰਮਾਰਥ-ਪਦਮਾ ਹਿੰਡਨੇ ਤਥਾ ਦਾਨੀ ਸਜਨ ਅਸਙ੍ਰਯ ਚਨ੍।

ਅਸੰਖ ਸੂਰ ਮੁਹ ਭਖ ਸਾਰ ॥

ਅਸੰਖ ਸੂਰ ਮੁਹ ਭਖ ਸਾਰ ॥

ਅਸਙ੍ਰਯ ਸੂਰਵੀਰ ਰਣਭੂਮਿਮਾ ਸ਼ਤ੍ਰੁਕਾ ਸਾਮਨਾ ਗਰਦਾ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਕੋ ਮਾਰ ਸਹਨਚਨ੍।

ਅਸੰਖ ਮੋਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਾਰ ॥

ਅਸੰਖ ਮੋਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਾਰ ॥

ਅਸਙ੍ਰਯ ਮਾਨਵ ਜੀਵ ਮੌਨ ਧਾਰਣ ਗੇਰ ਏਕਾਗ੍ਰਚਿਤਿਤ ਭਏਰ ਤੀ ਅਕਾਲ-ਪੁਰਖਮਾ ਲਿਨ ਰਹਨਚਨ੍।

ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਯਸਕਾਰਣ ਮੇਰੋ ਯਤਿ ਭੁਫਿ ਕਹਾ ਚ ਕਿ ਮ ਤੀ ਅਕਥਨੀਯ ਪ੍ਰਭੂਕਾ ਸਾਮਰਥ੍ਯਲਾਇ ਭੁਝ ਸਕ੍।

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

ਗਰਿਆ ਨ ਜਾਗਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

ਹੇ ਅਨੰਤ ਸਵਰੂਪ! ਮੇਰੀ ਸਮਰਪਿਤ ਹੁਨਕਾ ਲਾਗੇ ਏਕਦਮੇ ਯੋਗ ਚੁੜਨ।

ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

ਜੇ ਤਪਾਏਂ ਲਾਏਂ ਰਾਮੋ ਲਾਗੇ ਤੇਹੀ ਕਾਰ ਖੇਡ ਹੋ।

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੭॥

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੭॥

ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ! ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ! ਮੇਰੀ ਸ਼ਾਸ਼ਵਤ ਰੂਪ ਹੈ। ॥੧੭॥

ਅਸੰਖ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਘੋਰ ॥

ਅਸੰਖ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਘੋਰ ॥

ਧਰਮ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਅਸੰਖ ਵਿਮੁਕਤ ਤੇ ਗੁਣ ਅਜ਼ਾਨੀ ਮਾਨਿਸ਼ਹਰੂ ਚਨ੍।

ਅਸੰਖ ਚੋਰ ਹਰਾਮਖੋਰ ॥

ਅਸੰਖ ਚੋਰ ਹਰਾਮਖੋਰ ॥

ਅਸੰਖ ਚੋਰ ਤੇ ਅਭਿਖਾਨ ਖਾਨੇਹਰੂ ਚਨ੍, ਜਸਲੇ ਅਰੁਕੀ ਸਮਾਨ ਚੋਰੇ ਖਾਨ੍ ਚਨ੍।

ਅਸੰਖ ਅਮਰ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਜੋਰ ॥

ਅਸੰਖ ਅਮਰ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਜੋਰ ॥

ਅਸੰਖ ਨੈ ਧਰਮ ਚਨ੍ ਜੋ ਅਨਧ ਮਾਨਿਸ਼ਹਰੂ ਪ੍ਰਤਿ ਕਠੋਰ ਆਚਾਰਣਲੇ ਅਧਾਰੀ ਸ਼ਾਸਨ
ਗੇਰੇ ਧਰਮ ਸੰਸਾਰ ਧਰਮ ਜਾਨ੍ ਚਨ੍।

ਅਸੰਖ ਗਲਵਢ ਹਤਿਆ ਕਮਾਹਿ ॥

ਅਸੰਖ ਗਲਵਢ ਹਤਿਆ ਕਮਾਹਿ ॥

ਅਸੰਖ ਅਧਰਮ ਮਾਨਿਸ਼ਹਰੂ ਜੋ ਅਧਰਮ ਗਲ ਕਾਟੇਰ ਹਤਿਆਕੀ ਪਾਪ ਕਮਾਏਹੇਕਾ ਚਨ੍।

ਅਸੰਖ ਪਾਪੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥

ਅਸੰਖ ਪਾਪੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥

ਅਸੰਖ ਨੈ ਪਾਪੀਹਰੂ ਧਰਮ ਸੰਸਾਰਭਾਟ ਪਾਪ ਗੇਰੇ ਜਾਏ ਚਨ੍।

ਅਸੰਖ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੇ ਫਿਰਾਹਿ ॥

ਅਸੰਖ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੇ ਫਿਰਾਹਿ ॥

ਅਸੰਖ ਨੈ ਝੂਟਾ ਸੁਭਾਵਹਰੂ ਰਾਖੇਹਰੂ ਝੂਟਾ ਕੁਰਾਹਰੂ ਬੋਲੈ ਹਿੰਡਚਨ੍।

ਅਸੰਖ ਮਲੇਛ ਮਲੁ ਭਖਿ ਖਾਹਿ ॥

ਅਸੰਖ ਮਲੇਛ ਮਲੁ ਭਖਿ ਖਾਹਿ ॥

ਅਸੰਖ ਮਾਨਿਸਹਰੂ ਧਰਤਾ ਚਨ੍ ਜੋ ਆਪਨੋ ਫੋਹੋਰ ਬੁਢਿ ਮਾਏਕਾ ਕਾਰਣ ਵਿਧਾਕਤ ਭੋਜਨ ਖਾਨਚਨ੍।

ਅਸੰਖ ਨਿੰਦਕ ਸਿਰਿ ਕਰਹਿ ਭਾਰੁ ॥

ਅਸੰਖ ਨਿੰਦਕ ਸਿਰਿ ਕਰਹਿ ਭਾਰੁ ॥

ਅਸੰਖ ਮਾਨਿਸਹਰੂ ਅਰੂਕੋ ਨਿੰਦਾ ਗਰੇਰ ਆਪਨੋ ਝੀਰਮਾਥਿ ਪਾਪਕੋ ਬੋਝ ਰਾਖਦਚਨ੍।

ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵਲੇ ਪਾਪੀ ਏਵਮ੍ ਦੁष्ट, ਅਜ਼ਾਨੀ, ਅਮਕਥ ਕੁਰਾ ਖਾਨੇ, ਦੁਰਾਚਾਰੀ ਰ ਅਧਰਮੀ ਮਾਨਿਸਹਰੂਕੋ ਚਰਿਤ੍ਰ ਵਰਨਿ ਗਏਂ ਤਨੀਹਰੂਕਾ ਸਾਮੁ ਆਪ੍ਰਲਾਇ ਅਤ੍ਧਨ੍ਤੁ ਚੁਛ ਮਨੇਕਾ ਚਨ੍।

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

ਹੇ ਅਨਨ੍ਤ ਸੁਰੂਪ! ਮ ਤਪਾਇੰਮਾ ਸਪਰਿਤਿ ਹੁਨ ਏਕਦਮੈ ਧੋਗਧ ਚੁਝਨ।

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

ਤਪਾਇੰਲਾਇ ਜੇ ਰਾਮੋ ਲਾਗਛ ਧ੍ਧਹੀ ਕਾਰਧ ਸ਼੍ਰੇਛ ਹੋ।

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੮॥

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੮॥

ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ! ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹ੍ਮ! ਤਿਮੀ ਸਦੈਵ ਸ਼ਾਸੁਵਤ ਹੈ॥੧੮॥

ਅਸੰਖ ਨਾਵ ਅਸੰਖ ਥਾਵ ॥

ਅਸੰਖ ਨਾਵ ਅਸੰਖ ਥਾਵ ॥

ਤੀ ਸ੍ਰਣਿਕਤਾਕੋ ਸ੍ਰਣਿਮਾ ਅਨਗਿਨ੍ਤੀ ਨਾਮ ਰ ਅਨਗਿਨ੍ਤੀ ਸੁਧਾਨਕਾ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂ ਧੁਮਿਰਹੇਕਾ ਚਨ੍; ਅਧਵਾ ਧਸ ਸ੍ਰਣਿਮਾ ਅਕਾਲ-ਪੁਰਖਕਾ ਧੇਰੈ ਨਾਮਹਰੂ ਚਨ੍ ਤਧਾ ਧੇਰੈ ਠਾਉਂਹਰੂ ਚਨ੍ ਜਹਾਨ੍

परमात्मा बसुहुन्छ।

अगम अगम असंख लेख ॥

अगम अगम असंख लेख ॥

असङ्ख्य नै अकल्पनीय लोक छन्।

असंख कहि सिरि भारु होइ ॥

असंख कहि सिरि भारु होइ ॥

तर जुन मानिसले उहाँको सृष्टिको हिसाब गर्दा 'असङ्ख्य' शब्द प्रयोग गर्दछ उसको शिरमा पनि बोझ हुन्छ।

अखरी नाम अखरी सालाह ॥

अखरी नाम अखरी सालाह ॥

शब्दद्वारा मात्र त्यो निरंकरको नामजप गर्न सकिन्छ, शब्दले मात्र प्रशंसा गर्न सकिन्छ।

अखरी गिआनु गीत गुण गाह ॥

अखरी गिआनु गीत गुण गाह ॥

परमात्माका गुणहरूको ज्ञान पनि शब्दहरूद्वारा गर्न सकिन्छ अनि उहाँको प्रशंसा पनि शब्दहरूद्वारा मात्र गर्न सकिन्छ।

अखरी लिखतु बोलतु बाणि ॥

अखरी लिखतु बोलतु बाणि ॥

केवल शब्दहरूद्वारा नै उहाँको वाणी लेख् र बोल्न सकिन्छ।

अखरा सिरि संजोगु वखाणि ॥

अखरा सिरि संजोगु वखाणि ॥

मस्तिष्कमा लेखिएका कर्महरू शब्दद्वारा वर्णन गर्न सकिन्छ।

जिनि एहि लिखे तिसु सिरि नाहि ॥

जिनि एहि लिखे तिसु सिरि नाहि ॥

तर जुन ईश्वरले सबैको भाग्य लेखेका छन्, ती परमेश्वर स्वयम् नियतिदेखि माथि छन्।

ਜਿਵ ਫੁਰਮਾਏ ਤਿਵ ਤਿਵ ਪਾਹਿ ॥

ਜਿਵ ਫੁਰਮਾਏ ਤਿਵ ਤਿਵ ਪਾਹਿ ॥

ਜਸਰੀ ਅਕਾਲ-ਪੁਰਖਲੇ ਮਾਨਿਸਕੋ ਕਰਮਾਨੁਸਾਰ ਆਜ਼ਾ ਦਿਨ੍ਹਨ੍ਹ, ਟੁਸਰੀ ਨੈ ਉਸਲੇ ਪਨਿ ਆਪਨਾ ਕਰਮਹਰੂਲਾਇ ਭੋਗੁ।

ਜੇਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇਤਾ ਨਾਉ ॥

ਜੇਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇਤਾ ਨਾਉ ॥

ਸ੍ਰਿਕਰਤਾਲੇ ਧਸ ਸ੍ਰਿਲਾਇ ਜਤਿ ਪਨਿ ਵਿਸਤਾਰ ਗਰੇਕਾ ਚਨ੍ਹ, ਤੀ ਸਬੈ ਨਾਮ-ਰੂਪੀ ਨੈ ਚਨ੍ਹ।

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਥਾਉ ॥

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਥਾਉ ॥

ਕੁਨੈ ਪਨਿ ਸਥਾਨ ਨਾਮ ਨਭਾਕੋ ਚੈਨ।

ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਧਸਕਾਰਣ ਮਸੰਗ ਧਤਿ ਬੁਢਿ ਕਹਾਓ ਚ ਕਿ ਮ ਤੀ ਅਕਥਨੀਧ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਸਾਮਰਥਕੋ ਬਾਰੇਮਾ ਕਹਾਓ ਸੋਚੁ ਸਕੂ।

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

ਹੈ ਅਨਨ੍ਤ ਸਵਰੂਪ! ਮ ਏਕਪਲ੍ਟ ਪਨਿ ਤਪਾਇੰਪ੍ਰਤਿ ਨ੍ਯੋਛਾਵਰ ਹੁਨ ਸਕਸ਼ਮ ਚੁੜਨ।

ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

ਤਪਾਇੰਲਾਇ ਜੁਨ ਰਾਮ੍ਹੋ ਲਾਗੁ ਟਪਹੀ ਕਾਰ੍ਧ ਸ਼੍ਰੇਸ਼੍ਠ ਹੋ।

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੯॥

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੯॥

ਹੈ ਨਿਰੰਕਾਰ! ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹ੍ਮ! ਤਪਾਇੰ ਸਦਾ ਸ਼ਾਸ੍ਵਤ ਰੂਪ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਚ। ॥੧੯॥

ਭਰੀਐ ਹਥੁ ਪੈਰੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ॥

ਭਰੀਐ ਹਥੁ ਪੈਰੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ॥

ਧਦਿ ਧੋ ਸ਼ਰੀਰ, ਹਾਤ- ਖੁਟਾ ਅਥਵਾ ਕੁਨਾ ਅਨ੍ਧ ਅਙ੍ਗ ਮਲਿਨ ਭਾਏ

ਪਾਣੀ ਧੋਤੈ ਉਤਰਸੁ ਖੇਹ ॥

ਪਾਣੀ ਧੋਤੈ ਉਤਰਸੁ ਖੇਹ ॥

ਮਨੇ ਪਾਣੀਲੇ ਧੋਏਪਛਿ ਟਪਸਕੋ ਮੈਲਾ ਵਾ ਮਾਟੋ ਸਫਾ ਹੁਨ੍ਹ

ਮੂਤ ਪਲੀਤੀ ਕਪੜੁ ਹੋਇ ॥

ਮੂਤ ਪਲੀਤੀ ਕਪੜੁ ਹੋਇ ॥

ਯਦਿ ਕੁਨੈ ਵਸਤ੍ਰ ਮਲਮੂਤ੍ਰ ਆਦਿਲੇ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਮਏ

ਦੇ ਸਾਬੂਣੁ ਲਈਐ ਓਹੁ ਧੋਇ ॥

ਦੇ ਸਾਬੂਣੁ ਲਈਐ ਓਹੁ ਧੋਇ ॥

ਮਨੇ ਟਪਸਲਾਓ ਸਾਬੂਨਲੇ ਧੋਇਨ੍ਹ।

ਭਰੀਐ ਮਤਿ ਪਾਪਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ਭਰੀਐ ਮਤਿ ਪਾਪਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ਯਦਿ ਮਾਨਿਸਕੋ ਬੁਢਿ ਦੁਸ਼ਕਰਮ ਗਰੇਕਾਲੇ ਮੈਲਾ ਮਏ

ਓਹੁ ਧੋਏ ਨਾਵੈ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥

ਓਹੁ ਧੋਏ ਨਾਵੈ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥

ਮਨੇ ਟਪੋ ਵਾਹੇਗੁਰੁਕਾ ਨਾਮਕਾ ਸਮਰਣ ਗਰੇਰ ਮਾਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੁਨ ਸਕਦਛ।

ਪੁੰਨੀ ਪਾਪੀ ਆਖਣੁ ਨਾਹਿ ॥

ਪੁੰਨੀ ਪਾਪੀ ਆਖਣੁ ਨਾਹਿ ॥

ਪੁੰਨਯ ਰ ਪਾਪ ਮਨ੍ਰਕਾ ਲਾਗਿ ਮਾਤ੍ਰ ਹੋਇਨ।

ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਣਾ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥

ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਣਾ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥

ਤਰ ਯਸ ਸੰਸਾਰਮਾ ਬਸੇਰ ਮਾਨਿਸਲੇ ਗਰੇਕਾ ਹਰੇਕ ਰਾਮ੍ਰਾ-ਨਰਾਮ੍ਰਾ ਕਰਮਕੋ ਵਿਵਰਣ ਧਰਮਰਾਜਲੇ
ਪਠਾਏਕਾ ਚਿਤ੍ਰ-ਗੁਪਤਲੇ ਲੇਖੇਛਨ੍, ਜਸਅਨੁਸਾਰ ਉਸਲਾਓ ਸ੍ਵਰਗ ਵਾ ਨਰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਨੇਛ।

ਆਪੇ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹੁ ॥

ਆਪੇ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹੁ ॥

ਟਪਸੈਲੇ ਮਾਨਿਸ ਆਪੈ ਕਰਮਕੋ ਬਿਤ ਛੇਛ ਰ ਟਪਸਕੋ ਫਲ ਆਪੈ ਕਾਟ੍ਛ।

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ॥੨੦॥

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ॥੨੦॥

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਮਨੁਹੁਨ੍ਹ ਕਿ ਧਰਮ ਸੰਸਾਰਮਾ ਪ੍ਰਾਣੀਕੋ ਕਰਮਲੇ ਉਸਲਾਓ ਆਵਾਗਮਨਕੋ ਚਕਰਮਾ
ਨੈ ਰਾਖੇਓ, ਨਿਰੰਕਾਰਲੇ ਜੀਵਕੋ ਕਰਮਅਨੁਸਾਰ ਧਰਮਕੋ ਫਲਕੋ ਆਜ਼ਾ ਦਿਨੇਓ ॥ ੨੦॥

ਤੀਰਥੁ ਤਪੁ ਦਇਆ ਦਤੁ ਦਾਨੁ ॥

ਤੀਰਥੁ ਤਪੁ ਦਇਆ ਦਤੁ ਦਾਨੁ ॥

ਤੀਰਥ-ਯਾਤ੍ਰਾ, ਤਪਸ਼- ਸਾਧਨਾ, ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੁਪ੍ਰਤਿ ਕਰੁਣਾ ਤਥਾ ਨਿ:ਸਵਾਰਥ ਦਾਨ ਦਿਨਾਲੇ

ਜੇ ਕੋ ਪਾਵੈ ਤਿਲ ਕਾ ਮਾਨੁ ॥

ਜੇ ਕੋ ਪਾਵੈ ਤਿਲ ਕਾ ਮਾਨੁ ॥

ਧਰਮ ਕੁਨੈ ਮਨੁਭਲੇ ਸਮਮਾਨ ਪਾਯੋ ਮਨੇ, ਓ ਨਿਕੈ ਸਾਨੋ ਹੁਨ੍ਹ।

ਸੁਣਿਆ ਮੰਨਿਆ ਮਨਿ ਕੀਤਾ ਭਾਉ ॥

ਸੁਣਿਆ ਮੰਨਿਆ ਮਨਿ ਕੀਤਾ ਭਾਉ ॥

ਤਰ ਜਸਲੇ ਆਪਨੋ ਹੁਦਧਮਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਨਾਮਲਾਓ ਪ੍ਰੇਮ ਗਰੇਕਾ ਹੁਨ੍ਹਨੁ ਰ ਧਰਮਕੋ ਬਾਰੇਮਾ
ਨਿਰੰਤਰ ਚਿੰਤਨ ਗਰੇਕਾ ਹੁਨ੍ਹਨੁ।

ਅੰਤਰਗਤਿ ਤੀਰਥਿ ਮਲਿ ਨਾਉ ॥

ਅੰਤਰਗਤਿ ਤੀਰਥਿ ਮਲਿ ਨਾਉ ॥

ਮਾਨੋ ਉਨੀਹਰੁਲੇ ਆਪਨੋ ਭਿਤ੍ਰਕੋ ਤੀਰਥਕੋ ਸਥਾਨ ਗਰੇ ਅਨਿ ਆਪਨੋ ਮੈਲਾ ਹਟਾਏ। (ਅਰਥਾਤ੍,
ਧਰਮ ਪ੍ਰਾਣੀਲੇ ਆਪਨੋ ਹੁਦਧਲਾਓ ਨਿਰੰਕਾਰਮਾ ਡੁਬਾਏ ਆਪਨੋ ਅਨੰਤਸਕਰਣਕੋ ਧੁਲੋ ਸੁਫਲ
ਪਾਰੇਕੋ ਓ)।

ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ਹੈ ਸਰਵਗੁਣ ਸੁਰੂਪ! ਤਿਮੀਮਾ ਸਭੈ ਗੁਣ ਓਨੁ, ਮਮਾ ਕੁਨੈ ਰਾਮੋ ਗੁਣ ਓਨ।

ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਕੀਤੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥

ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਕੀਤੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥

ਸਦਾਚਾਰਕੋ ਗੁਣ ਧਾਰਣ ਨਗਰੀ ਮਗਵਾਨਕੋ ਮਕਿਤ ਪਨਿ ਹੁਨ ਸਕਦੈਨ।

ਸੁਆਸਤਿ ਆਥਿ ਬਾਣੀ ਬਰਮਾਉ ॥

ਸੁਅਸਤਿ ਆਥਿ ਬਾਣੀ ਬਰਮਾਉ ॥

ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ! ਤਿਮ੍ਹੋ ਸੰਧੈ ਜਧ ਹੋਸ੍ਹ, ਤਿਮੀ ਕਲ੍ਧਾਣ ਸ੍ਵਰੂਪ ਹੋ, ਬ੍ਰਹ੍ਮ ਰੂਪ ਹੋ।

ਸਤਿ ਸੁਹਾਣੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥

ਸਤਿ ਸੁਹਾਣੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥

ਤਿਮੀ ਸਤ੍ਧ ਹੋ, ਚੈਤਨ੍ਧ ਹੋ ਅਨਿ ਸਦੈਵ ਆਨਨ੍ਦ ਸ੍ਵਰੂਪ ਹੋ।

ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਵਖਤੁ ਕਵਣੁ ਕਵਣੁ ਥਿਤਿ ਕਵਣੁ ਵਾਰੁ ॥

ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਵਖਤੁ ਕਵਣੁ ਕਵਣੁ ਥਿਤਿ ਕਵਣੁ ਵਾਰੁ ॥

ਪਰਮਾਤ੍ਮਾਲੇ ਜਬ ਧੋ ਸ੍ਰਣਿਕੋ ਸ਼ੁਰੁਵਾਤ ਗਰੇਕਾ ਥਿਏ ਤਬ ਕੁਨ ਚਾਹਿ ਸਮਧ, ਕੁਨ ਚਾਹਿ ਪਲ, ਕੁਨ ਚਾਹਿ ਤਿਥਿ, ਤਥਾ ਕੁਨ ਚਾਹਿ ਦਿਨ ਥਿਧੋ।

ਕਵਣਿ ਸਿ ਰੁਤੀ ਮਾਹੁ ਕਵਣੁ ਜਿਤੁ ਹੋਆ ਆਕਾਰੁ ॥

ਕਵਣਿ ਸਿ ਰੁਤੀ ਮਾਹੁ ਕਵਣੁ ਜਿਤੁ ਹੋਆ ਆਕਾਰੁ ॥

ਤ੍ਧਸ ਸਮਧ ਕੁਨ ਚਾਹਿ ਋ਤੁ, ਕੁਨ ਚਾਹਿ ਮਹਿਨਾ ਥਿਧੋ, ਜਬ ਧੋ ਸ਼ੁਰੂ ਭਏਕੋ ਥਿਧੋ, ਧੀ ਸਬ ਕਸਲੇ ਜਾਨ੍ਦਛ?

ਵੇਲ ਨ ਪਾਈਆ ਪੰਡਤੀ ਜਿ ਹੋਵੈ ਲੇਖੁ ਪੁਰਾਣੁ ॥

ਵੇਲ ਨ ਪਾਈਆ ਪੰਡਤੀ ਜਿ ਹੋਵੈ ਲੇਖੁ ਪੁਰਾਣੁ ॥

ਸ੍ਰਣਿ ਪ੍ਰਸਾਰ ਭਏਕੋ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮਧ ਮਹਾਵਿਦ੍ਵਾਨ੍, ਋ਥਿਮੁਨਿ ਅਦਿਲੇ ਪਨਿ ਪਤਾ ਲਗਾਤਨ ਸਕੇਕਾ ਚੈਨਨ੍, ਧਦਿ ਤਨੀਹਰੂਲੇ ਜਾਤ੍ਰ ਸਕੇਕਾ ਭਏ ਨਿਸ਼ਚਧ ਨੈ ਵੇਦਹਰੂ ਅਥਵਾ ਧਰ੍ਮ ਗ੍ਰਨ੍ਥਹਰੂਮਾ ਧਸਕੋ ਤਲ੍ਲੇਖ ਗਰ੍ਨੇ ਥਿਏ।

ਵਖਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਕਾਦੀਆ ਜਿ ਲਿਖਨਿ ਲੇਖੁ ਕੁਰਾਣੁ ॥

ਵਖਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਕਾਦੀਆ ਜਿ ਲਿਖਨਿ ਲੇਖੁ ਕੁਰਾਣੁ ॥

ਧਸ ਸਮਧਕੋ ਜ਼ਾਨ ਤ ਕਜਿਹਰੂਲਾਈ ਪਨਿ ਹੁਨ ਸਕੇਨ, ਧਦਿ ਤਨੀਹਰੂਲਾਈ ਥਾਹਾ ਭਏਕੋ ਭਏ ਕੁਰਾਨ ਆਦਿਮਾ ਧਸਕੋ ਤਲ੍ਲੇਖ ਗਰ੍ਨੇ ਥਿਏ।

ਥਿਤਿ ਵਾਰੁ ਨਾ ਜੋਗੀ ਜਾਣੈ ਰੁਤਿ ਮਾਹੁ ਨਾ ਕੋਈ ॥

ਥਿਤਿ ਵਾਰੁ ਨਾ ਜੋਗੀ ਜਾਣੈ ਰੁਤਿ ਮਾਹੁ ਨਾ ਕੋਈ ॥

ਧਸ ਸ੍ਰਣਿਕਾ ਰਚਨਾਕੋ ਦਿਨ, ਵਾਰ, ਋ਤੁ ਅਥਵਾ ਮਹਿਨਾ ਆਦਿਬਾਰੇ ਕੁਨੈ ਧੋਗੀਲੇ ਪਨਿ ਜਾਤ੍ਰ ਪਾਏਕਾ ਚੈਨਨ੍।

ਜਾ ਕਰਤਾ ਸਿਰਠੀ ਕਉ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥

ਜਾ ਕਰਤਾ ਸਿਰਠੀ ਕਉ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਜਾਯੈ ਸੋਈ ॥

ਧਰਮਕੋ ਬਾਰੇਮਾ ਤ ਜੋ ਧਰਮ ਜਗਤਕਾ ਰਚਿਧਿਤਾ ਹੁਨ੍ਹ, ਉਨੀ ਸੁਧੰ ਨੈ ਜਾਨ੍ਹ ਸਕਦਛਨ੍ਹ ਕਿ ਧਰਮ
ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿਕੋ ਪ੍ਰਸਾਰ ਕਹਿਲੇ ਗਰਿਏਕੋ ਧਿਯੋ।

ਕਿਵ ਕਰਿ ਆਖਾ ਕਿਵ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਉ ਵਰਨੀ ਕਿਵ ਜਾਣਾ ॥

ਕਿਵ ਕਰਿ ਆਖਾ ਕਿਵ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਉ ਵਰਨੀ ਕਿਵ ਜਾਣਾ ॥

ਮ ਕਸਰੀ ਤੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰੁਸ਼ਕੋ ਚਮਤਕਾਰਬਾਰੇ ਮਨ੍ਹੈ ਕਸਰੀ ਉਕੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਸਾ ਗਰ੍ਹੈ, ਕਸਤੋ
ਪ੍ਰਕਾਰਲੇ ਵਰਨਿ ਗਰ੍ਹੈ ਅਨਿ ਕਸਰੀ ਤਿਨਕੋ ਮੇਦਲਾਇ ਜਾਨ੍ਹ ਸਕਦਛੁ?

ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਇਕ ਦੂ ਇਕੁ ਸਿਆਣਾ ॥

ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਇਕ ਦੂ ਇਕੁ ਸਿਆਣਾ ॥

ਸਤਗੁਰੂਜੀ ਮਨ੍ਹਹੁਨ੍ਹ ਕਿ ਮਨ੍ਹਕਾ ਲਾਗਿ ਤ ਕਸੈਲੇ ਪਨਿ ਅਰੁਮਨ੍ਹਦਾ ਬੁਢਿਮਾਨ ਮਾਏਰ ਤੀ
ਪਰਮਾਤਮਾਕੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਸਾ ਗਰ੍ਹੈ।

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ॥

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ॥

ਤਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮਹਾਨ ਛਨ੍ਹ, ਉਨਕੋ ਨਾਮ ਉਨੀਮਨ੍ਹਦਾ ਪਨਿ ਮਹਾਨ ਛ, ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿਮਾ ਜੇ ਪਨਿ
ਮਝਰਹੇਕੋ ਛ ਤ੍ਯੋ ਉਨਲੇ ਗਰੇਰ ਨੈ ਮਝਰਹੇਕੋ ਛ।

ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਆਪੈ ਜਾਣੈ ਅਗੈ ਗਇਆ ਨ ਸੋਹੈ ॥੨੧॥

ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਆਪੈ ਜਾਯੈ ਅਗੈ ਗਏਆ ਨ ਸੋਹੈ ॥੨੧॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਧਦਿ ਕੁਨੈ ਜੀਵਲੇ ਤ੍ਯੋ ਅਮੇਧ ਨਿਰੰਕਾਰਕੋ ਗੁਣਾਤਮਕ ਰਹਸੁਧ ਜਾਨ੍ਹਦਛੁ ਮਨੀ ਗਰ੍ਹ
ਗਰ੍ਹ ਮਨੇ, ਉਸਲੇ ਧਰਮ ਸੰਸਾਰਮਾ ਤ ਕੇ ਪਰਲੋਕਮਾ ਪਨਿ ਸੰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤ ਗਰ੍ਹੈਨ ॥ ੨੧ ॥

ਪਾਤਾਲਾ ਪਾਤਾਲ ਲਖ ਆਗਾਸਾ ਆਗਾਸ ॥

ਪਾਤਾਲਾ ਪਾਤਾਲ ਲਖ ਆਗਾਸਾ ਆਗਾਸ ॥

ਸਤਗੁਰੂਜੀਲੇ ਆਮ ਮਾਨਿਸਕੋ ਮਨਮਾ ਰਹੇਕੋ ਸਾਤ ਸੁਵਰ੍ਗ ਰ ਸਾਤ ਪਾਤਾਲਕੋ ਸ਼ੰਕਾਲਾਇ ਦੂਰ
ਗਰ੍ਹੈ ਬ੍ਰਹ੍ਮਾਣਡਕੋ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿਮਾ ਲਾਖੈ ਪਾਤਾਲਮਾਤ੍ਰ ਛਨ੍ਹ ਰ ਆਕਾਸ਼ਦੇਖਿ ਆਕਾਸ਼ਸੰਮ ਲਾਖੈ
ਆਕਾਸ਼ ਛਨ੍ਹ ਮਨ੍ਹਨ੍ਹ।

ਓੜਕ ਓੜਕ ਭਾਲਿ ਥਕੇ ਵੇਦ ਕਹਨਿ ਇਕ ਵਾਤ ॥

ਓੜਕ ਓੜਕ ਭਾਲਿ ਥਕੇ ਵੇਦ ਕਹਨਿ ਇਕ ਵਾਤ ॥

ਵੇਦ ਰ ਗ੍ਰੰਥਹਰ੍ਰੁਮਾ ਪਨਿ ਧਹੀ ਕੁਰਾ ਮਨਿਏਕੋ ਛ ਕਿ ਖੋਜ਼ੇਹਰ੍ਰੁ ਧਰਮਲਾਇ ਅਨੁਧਸੰਮ ਖੋਜ਼ੇਰ
ਥਾਕੇਕਾ ਹੁਨ੍ਹਨ੍ਹ, ਤਰ ਧਰਮਕੋ ਅਨ੍ਤ ਕਸੈਲੇ ਪਨਿ ਮੇਟ੍ਰਾਏਕਾ ਛੈਨ੍ਹ।

ਸਹਸ ਅਠਾਰਹ ਕਹਨਿ ਕਤੇਬਾ ਅਸੁਲੁ ਇਕੁ ਧਾਤੁ ॥

ਸਹਸ ਅਠਾਰਹ ਕਹਨਿ ਕਤੇਬਾ ਅਸੁਲੁ ਇਕੁ ਧਾਤੁ ॥

ਸਭੈ ਧਰਮਸ਼ਾਸਤਰਮਾ ਅਠਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਸੰਸਾਰ ਭਏਕੋ ਬਤਾਏਕੋ ਚ, ਫਰ ਵਾਸਤਵਮਾ, ਤਿਨੀਹਰੂਕੋ ਮੂਲ ਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੈ ਹੁਨ੍ਹ, ਜੋ ਤਿਨੀਹਰੂਕੋ ਸ੍ਰਥਿਕਰਤਾ ਹੁਨ੍ਹੁਚੁ।

ਲੇਖਾ ਹੋਇ ਤ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੇ ਹੋਇ ਵਿਣਾਸੁ ॥

ਲੇਖਾ ਹੋਇ ਤ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੇ ਹੋਇ ਵਿਣਾਸੁ ॥

ਊਨਕੋ ਰਚਨਾਕੋ ਆਕਾਰਕੋ ਅਨੁਮਾਨ ਵਾ ਗਣਨਾ ਗਰਨ ਸਕਿੰਦੈਨ, ਅਨਿ ਧੋ ਕੁਨੈ ਪਨਿ ਮਾਨਵੀਧ ਗਣਨਾਦੇਖਿ ਮਾਥਿ ਚੁ।

ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ॥੨੨॥

ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ॥੨੨॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਜੂਨ ਸ੍ਰਥਿਕਰਤਾਲਾਇ ਧਸ ਸੰਪੂਰਨ ਜਗਤਮਾ ਮਹਾਨ ਭਨਿਆਏਕੋ ਚ ਉਹਾਨ੍ਹ ਸਵਧੰਲੇ ਮਾਤਰ ਉਹਾਨ੍ਹਾਇ ਜਾਨ੍ਹੁਚੁ ਅਥਵਾ ਜਾਨ੍ਹ ਸਕਨ੍ਹੁਚੁ।

ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਿ ਏਤੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ॥

ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਿ ਏਤੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ॥

ਸ੍ਰੁਤਿ ਗਰਨੈ ਸਾਧਕਹਰੂਲੇ ਪਨਿ ਤੀ ਪਰਮਾਤਮਾਕੋ ਸ੍ਰੁਤਿ ਗਰੇਰ ਉਨਕੋ ਸਿਮਾ ਪਾਊਨ ਸਕੇਕਾ ਚੈਨਨ੍ਹ।

ਨਦੀਆ ਅਤੇ ਵਾਹ ਪਵਹਿ ਸਮੁੰਦਿ ਨ ਜਾਈਅਹਿ ॥

ਨਦੀਆ ਅਤੇ ਵਾਹ ਪਵਹਿ ਸਮੁੰਦਿ ਨ ਜਾਈਅਹਿ ॥

ਜਸਰੀ ਨਦਿ-ਨਾਲਾਹਰੂ ਸਮੁੰਦਰਮਾ ਮਿਲੇਰ ਧਸਕੋ ਅਥਾਹ ਅਨ੍ਤਸੰਮ ਪੁਗ੍ਰ ਸਕਦੈਨਨ੍ਹ, ਫਰ ਆਪਨੋ ਅਸ੍ਤਿਤਵ ਪਨਿ ਹਰਾਉਚਨ੍ਹ, ਧਸਰੀ ਨੈ ਸ੍ਰੁਤਿ ਗਰਨੈ ਵਧਿਕਤ ਸ੍ਰੁਤਿ ਗਰਦਾ-ਗਰਦੈ ਉਨਮਾ ਲਿਨ ਹੁਨੇਚਨ੍ਹ।

ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨ ਗਿਰਹਾ ਸੇਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ॥

ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨ ਗਿਰਹਾ ਸੇਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ॥

ਸਮੁੰਦਰਹਰੂਕੋ ਰਾਜਾ ਅਨਿ ਸੰਮਾਟ, ਪਰਵਤਸਮਾਨ ਧਨ-ਸੰਪਤਿਕੋ ਮਾਲਿਕ ਭਏਰ ਪਨਿ,

ਕੀਤੀ ਤੁਲਿ ਨ ਹੋਵਨੀ ਜੇ ਤਿਸੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰਹਿ ॥੨੩॥

ਕੀਤੀ ਤੁਲਿ ਨ ਹੋਵਨੀ ਜੇ ਤਿਸੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰਹਿ ॥੨੩॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਲਾਇ ਤਿਨੀਹਰੂਕੋ ਹ੍ਰਦਧਮਾ ਨਰਾਖੇਕੋ ਭਏ ਤਿਨੀਹਰੂ ਕਮਿਲਾਜਸ੍ਤੋ ਪਨਿ ਹੁਨ ਸਕਤੈਨਥੇ ॥੨੩॥

ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਫਤੀ ਕਹਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥

ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਫਤੀ ਕਹਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥

ਤੀ ਨਿਰੰਕਾਰਕੋ ਸਤੁਤਿ ਗੰਨੇ ਕੁਨੈ ਸਿਮਾ ਚੈਨ ਤਥਾ ਭਨੇਰ ਪਨਿ ਉਨਕੋ ਪ੍ਰਸੰਸਾਕੋ ਅੰਤੁ ਹੁਨ ਸਕਦੈਨ।

ਅੰਤੁ ਨ ਕਰਣੈ ਚੇਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥

ਅੰਤੁ ਨ ਕਰਣੈ ਚੇਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥

ਸ੍ਰष्टिकर्ताद्वारा ਰਚਿਏਕੋ ਸ੍ਰष्टਿਕੋ ਪਨਿ ਕੁਨੈ ਅੰਤੁ ਚੈਨ ਤਰ ਉਹਾਲੈ ਦਿਨੁਹੂੰਦਾ ਪਨਿ ਟਪਸਕੋ ਕੁਨੈ ਅੰਤੁ ਹੁੰਦੈਨ।

ਅੰਤੁ ਨ ਵੇਖਣਿ ਸੁਣਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥

ਅੰਤੁ ਨ ਵੇਖਣਿ ਸੁਣਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥

ਉਸਕੋ ਦੇਖੇ ਰ ਸੁਣੇਕੋ ਪਨਿ ਕੁਨੈ ਅੰਤੁ ਚੈਨ ਅਰਥਾਤ੍ ਉਹਾਨੂੰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸਰਵਜ਼ ਰ ਸਰਵਸ਼ਕਤਿਮਾਨ ਹੁਨੁਹੁੰਦਾ।

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਆ ਮਨਿ ਮੰਤੁ ॥

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਆ ਮਨਿ ਮੰਤੁ ॥

ईस्वरको हृदयको रहस्य के हो, ਟਪਸਕੋ ਬੋਧ ਪਨਿ ਹੁਨ ਸਕਦੈਨ।

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੁ ॥

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੁ ॥

ਉਹਾਲੈ ਪ੍ਰਸਾਰ ਗੰਨੁਭਏਕੋ ਯੋ ਸ੍ਰष्टਿਕੋ ਅਵਧਿ ਅਥਵਾ ਸਿਮਾ ਪਨਿ ਜਾਨ ਸਕਿਨ।

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥

ਟਪਸਕੋ ਆਦਿ ਵਾ ਅੰਤੁਲਾਓ ਪਨਿ ਜਾਨ ਸਕਿਨ।

ਅੰਤੁ ਕਾਰਣਿ ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹਿ ॥

ਅੰਤੁ ਕਾਰਣਿ ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹਿ ॥

ਥੇਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂ ਟਪਸਕੋ ਪਤਾ ਲਗਾਉਨ ਸੰਘਰਸ਼ ਗਰਿਰਹੇਕਾ ਚਨ੍।

ਤਾ ਕੇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ ਜਾਹਿ ॥

ਤਾ ਕੇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ ਜਾਹਿ ॥

ਤਥਾਪਿ ਟਪਸ ਅਥਾਹ, ਅਨੰਤ ਅਕਾਲ ਪੁਰੁਸ਼ਕੋ ਬਾਰੇਮਾ ਬੁਝ ਸਕਿਨ।

ਏਹੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥

ਏਹੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥

ਉਹਾਨੂੰ ਗੁਣਹਰੂਕੋ ਅੰਤ ਕਹਾਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਯੋ ਕਸੈਲੇ ਜਾਨ ਸਕਦੈ।

ਬਹੁਤਾ ਕਹੀਐ ਬਹੁਤਾ ਹੋਇ ॥

ਬਹੁਤਾ ਕਹੀਐ ਬਹੁਤਾ ਹੋਇ ॥

ਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਸਾ, ਸਤੁਤਿ, ਆਕਾਰ ਅਥਵਾ ਗੁਣਹਰੂਕਾਰੇ ਜਤਿ ਭਨੈ ਗਭਿਰੁ ਤਪਿ ਨੈ ਬਫੈ
ਜਾਨ੍ਦੈ।

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਉਚਾ ਥਾਉ ॥

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਉਚਾ ਥਾਉ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰ ਸਰਵਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੁੰਦਾ, ਉਹਾਨੂੰ ਸਥਾਨ ਸਰ੍ਵੋੱਚ ਚ।

ਉਚੇ ਉਪਰਿ ਉਚਾ ਨਾਉ ॥

ਉਚੇ ਉਪਰਿ ਉਚਾ ਨਾਉ ॥

ਤਰ ਤੀ ਸਰਵਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਨਿਰੰਕਾਰਕੋ ਨਾਮ ਮਹਾਨਤਮ ਚ।

ਏਵਡੁ ਉਚਾ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥

ਏਵਡੁ ਉਚਾ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥

ਯਦਿ ਕੁਨੈ ਸ਼ਕਤਿ ਤ੍ਯੋਭੰਦਾ ਟੁਲੋ ਵਾ ਉਚ ਚ ਭਨੇ,

ਤਿਸੁ ਉਚੇ ਕਉ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥

ਤਿਸੁ ਉਚੇ ਕਉ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥

ਤਸੈਲੇ ਉਸਲੇ ਮਾਤ੍ਰ ਤ੍ਯੋ ਪਰਮਗੁਰੁਲਾਇ ਚਿਤ੍ਰ ਸਕਦਾ ਚ।

ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਆਪਿ ॥

ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਆਪਿ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰਲਾਇ ਆਪਨਾ ਸਬੈ ਕੁਰਾ ਥਾਹਾ ਚ ਵਾ ਥਾਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਅਰੂ ਕਸੈਲੇ ਪਨਿ ਗਨ ਸਕਦੈ।

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਦਾਤਿ ॥੨੪॥

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਦਾਤਿ ॥੨੪॥

ਸਤਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਦੇਵਜੀ ਭਬ੍ਰਹੁੰਦਾ ਕਿ ਤੀ ਕ੍ਰਪਾਸਾਗਰਲੇ ਜੀਵਹਰੂਲਾਇ ਕਰੁਣਾ ਦਿਐਰ
ਉਨੀਹਰੂਕਾ ਕਰਮਾਨੁਸਾਰ ਸਬੈ ਚਿਜਹਰੂ ਦਿੰਦਾ।

ਬਹੁਤਾ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਨਾ ਜਾਇ ॥

ਬਹੁਤਾ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਨਾ ਜਾਝ ॥

ਉਹਾੱਕਾ ਅਨੁਗ੍ਰਹਹਰੂ ਧਤਿ ਧੇਰੈ ਚਨ੍ ਕਿ ਤਿਨੀਹਰੂਲਾਝ ਲੇਖੁ ਸਕਨੇ ਕਸੈਲੇ ਪਨਿ ਚੈਨ।

ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥

ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਝ ॥

ਉਹਾੱ ਧੇਰੈ ਵਰਦਾਨਹਰੂ ਦਿਨੇ ਭਏਕੋ ਕਾਰਣ ਮਹਾਨ੍ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਛ, ਤਰ ਉਹਾੱਸੱਗ ਅਲਿਕਤਿ ਪਨਿ ਲੋਭ ਚੈਨ।

ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਜੋਧ ਅਪਾਰ ॥

ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਜੋਧ ਅਪਾਰ ॥

ਅਨਗਿਨ੍ਤੀ ਸ਼੍ਰਵੀਰਹਰੂ ਉਹਾੱਕੋ ਕ੍ਰਪਾ-ਵਝਿ ਪਾਤਨੇ ਚਾਹਨਾ ਰਾਖਦਚਨ੍।

ਕੇਤਿਆ ਗਣਤ ਨਹੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਕੇਤਿਆ ਗਣਤ ਨਹੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਉਨਕੋ ਸਝੁਖਾਕੋ ਤ ਕੁਰੈ ਪਨਿ ਹੁਨ ਸਕਦੈਨ।

ਕੇਤੇ ਖਪਿ ਤੁਟਹਿ ਵੇਕਾਰ ॥

ਕੇਤੇ ਖਪਿ ਤੁਟਹਿ ਵੇਕਾਰ ॥

ਧੇਰੈ ਮਾਨਿਸਹਰੂ ਨਿਰੰਕਾਰਦੁਵਾਰਾ ਦਿਝਏਕਾ ਪਦਾਰਥਹਰੂਕੋ ਵਿਕਾਰਕਾ ਕਾਰਣ ਭੋਗਕਾ ਲਾਗਿ ਸੰਘਰ੍ਥ ਗਰੇਰ ਮਛੰਨ੍।

ਕੇਤੇ ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰੁ ਪਾਹਿ ॥

ਕੇਤੇ ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰੁ ਪਾਹਿ ॥

ਧੇਰੈਜਨਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖਲੇ ਦਿਏਕਾ ਪਦਾਰਥਹਰੂਲਾਝ ਸਵੀਕਾਰ ਗਦੈਨਨ੍।

ਕੇਤੇ ਮੂਰਖ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥

ਕੇਤੇ ਮੂਰਖ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥

ਧੇਰੈ ਮੂਰ੍ਖ ਮਾਨਿਸਹਰੂਲੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਭਾਟ ਪਦਾਰਥ ਲਿਨ੍ਛਨ੍ ਰ ਖਾਨ੍ਛਨ੍, ਧਸਲਾਝ ਕਹਿਲ੍ਧੈ ਧਾਦ ਗਦੈਨਨ੍।

ਕੇਤਿਆ ਦੁਖ ਭੂਖ ਸਦ ਮਾਰ ॥

ਕੇਤਿਆ ਦੁਖ ਭੂਖ ਸਦ ਮਾਰ ॥

ਕਧੌ ਮਾਨਿਸਹਰੂ ਸਧੈ ਦੁ:ਖ ਅਨਿ ਭੋਕਲੇ ਪੀਡਿਤ ਹੁਨ੍ਛਨ੍, ਕਿਨਕਿ ਧੋ ਉਨੀਹਰੂਕੋ ਕਰ੍ਮਮਾ ਲੇਖਿਏਕੋ ਹੁਨ੍ਛ।

ਏਹਿ ਭਿ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਦਾਤਾਰ ॥

ਏਹਿ ਮਿ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਦਾਤਾਰ ॥

ਤਰ ਸਜਨਹਰੂ ਧਰਮ ਮਰਕਾਲਾਈ ਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਆਸਿਥ ਠਾਨ੍ਹਨ।

ਬੰਦਿ ਖਲਾਸੀ ਭਾਣੈ ਹੋਇ ॥

ਬੰਦਿ ਖਲਾਸੀ ਭਾਣੈ ਹੋਇ ॥

ਧਿਨੈ ਦੁःਖਕਥਾਕਾ ਕਾਰਣਲੇ ਗਰਦਾ ਨੈ ਮਾਨਿਸਲਾਈ ਵਾਹੇਗੁਰੂਕੋ ਸਮਝਨਾ ਹੁਨ੍ਹ।

ਹੋਰੁ ਆਖਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥

ਹੋਰੁ ਆਖਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥

ਇਸ਼ਵਰਕੋ ਆਜ਼ਾਮਾ ਰਹਨਾਲੇ ਮਨੁਘਲੇ ਮਾਧਾ-ਮੋਹਕੋ ਬਧਨਬਾਟ ਪਨਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾਉਂਢ।

ਜੇ ਕੋ ਖਾਇਕੁ ਆਖਣਿ ਪਾਇ ॥

ਜੇ ਕੋ ਖਾਇਕੁ ਆਖਣਿ ਪਾਇ ॥

ਇਸ਼ਵਰਕੋ ਆਜ਼ਾ ਪਾਲਨ ਗਰੁਬਾਹੇਕ ਭਰਮਕੋ ਮੋਹਬਾਟ ਮੁਕਤ ਹੁਨੇ ਅਰੂ ਕੁਨੈ ਉਪਾਧ ਬਤਾਉਨ ਸਕਿੰਦੈਨ।

ਓਹੁ ਜਾਣੈ ਜੇਤੀਆ ਮੁਹਿ ਖਾਇ ॥

ਓਹੁ ਜਾਣੈ ਜੇਤੀਆ ਮੁਹਿ ਖਾਇ ॥

ਧਦਿ ਅਜ਼ਾਨਤਾਕੋ ਕਾਰਣ ਕੁਨੈ ਵਧਿਲੇ ਧਸਕੋ ਬਾਰੇਮਾ ਕੁਰਾ ਗਰਨ ਖੋਜ੍ਹ ਭਨੇ, ਉਸਲੇ ਮਾਤਰ ਥਾਹਾ ਪਾਉਨੇਢ ਕਿ ਉਸਲੇ ਆਪਨੋ ਅਨੁਹਾਰਮਾ ਕਤਿ ਚੋਟ ਖਾਨ ਪਰੇਕੋ ਢ।

ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥

ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥

ਪਰਮਾਤਮਾਲਾਈ ਸੰਸਾਰਕਾ ਸਭੈ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂਕੋ ਆਵਸ਼ਯਕਤਾਹਰੂ ਥਾਹਾ ਹੁਨ੍ਹ ਅਨਿ ਤਿਨੀਹਰੂਲਾਈ ਆਪੈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਪਨਿ ਗਰੁਹੁਨ੍ਹ।

ਆਖਹਿ ਸਿ ਭਿ ਕੋਈ ਕੋਇ ॥

ਆਖਹਿ ਸਿ ਭਿ ਕੋਈ ਕੋਇ ॥

ਸੰਸਾਰਮਾ ਸਭੈ ਜੀਵ ਅਕੁਤਜ਼ ਚੈਨ, ਧੈਰੈ ਮਾਨਿਸ ਧਰਮਾ ਪਨਿ ਢਨ੍ ਜੋ ਧੋ ਕੁਰਾ ਮਾਨ੍ਹਢਨ੍

ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ॥

ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ॥

ਪਰਮਾਤਮਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏਰ ਜੁਨ ਵਧਿਲਾਈ ਉਹਾਕੋ ਸਤੁਤਿ ਗਾਨ ਗਰਨੇ ਸ਼ਕਤਿ ਦਿਨੁਹੁਨ੍ਹ

ਨਾਨਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥੨੫॥

ਨਾਨਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥੨੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਉਹੀ ਰਾਜਾਹਰੂਕੋ ਪਨਿ ਰਾਜਾ ਬਨੁਹੁਨ੍ਹ; ਅਰਥਾਤ੍, ਉਹੀਲਾਓਂ ਉਚ੍ਚ ਰ ਉਤ੍ਤਮ ਪਦ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤ ਹੁਨ੍ਹ ॥ ੨੫ ॥

ਅਮੁਲ ਗੁਣ ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰ ॥

ਅਮੁਲ ਗੁਣ ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰ ॥

ਵਰ੍ਣਨ ਗਰ੍ਨ ਨਸਕਿਨੇ ਨਿਰੰਕਰਕਾ ਗੁਣਹਰੂ ਅਮੂਲ੍ਯ ਚਨ੍ ਅਨਿ ਧਸ ਨਿਰੰਕਰਕੋ ਸਿਮਰਨ ਏਕ ਅਮੂਲ੍ਯ ਵਪਾਰ ਹੋ।

ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰੀਏ ਅਮੁਲ ਭੰਡਾਰ ॥

ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰੀਏ ਅਮੁਲ ਭੰਡਾਰ ॥

ਸਿਮਰਨਕੋ ਵਪਸਾਧਲਾਓਂ ਮਾਰ੍ਗਦਰ੍ਸ਼ਨ ਗਰ੍ਨੇ ਸਨ੍ਤਹਰੂ ਪਨਿ ਅਮੂਲ੍ਯ ਵਪਾਰੀ ਹੁਨ੍ ਅਨਿ ਤੀ ਸਨ੍ਤਹਰੂਸੰਗ ਭਏਕਾ ਗੁਣਹਰੂਕੋ ਧਨ ਪਨਿ ਅਮੂਲ੍ਯ ਚ।

ਅਮੁਲ ਆਵਹਿ ਅਮੁਲ ਲੈ ਜਾਹਿ ॥

ਅਮੁਲ ਆਵਹਿ ਅਮੁਲ ਲੈ ਜਾਹਿ ॥

ਜੋ ਮਾਨਿਸ ਪ੍ਰਭੁ-ਮਿਲਾਪ ਹੇਤੁ ਧੀ ਸਨ੍ਤਹਰੂਕੋ ਸਮਿਪ ਆਉਂਚਨ੍ ਤੀ ਪਨਿ ਅਮੂਲ੍ਯ ਹੁਨ੍ ਅਨਿ ਧਿਨੀਹਰੂਭਾਟ ਜੁਨ ਗੁਣ ਲਿਏਰ ਜਾਨਨ੍ਚਨ੍ ਤੀ ਪਨਿ ਅਮੂਲ੍ਯ ਹੁਨ੍।

ਅਮੁਲ ਭਾਇ ਅਮੁਲਾ ਸਮਾਹਿ ॥

ਅਮੁਲ ਭਾਇ ਅਮੁਲਾ ਸਮਾਹਿ ॥

ਪਾਰਸਪਰਿਕ ਗੁਰੂ-ਸਿਖ ਪ੍ਰੇਮ ਅਮੂਲ੍ਯ ਹੁਨ੍ਚ, ਗੁਰੂਕੋ ਪ੍ਰੇਮਭਾਟ ਆਤਮਾਲੇ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤ ਗਰ੍ਨੇ ਆਨਨ੍ਦ ਪਨਿ ਅਮੂਲ੍ਯ ਹੁਨ੍ਚ।

ਅਮੁਲੁ ਧਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥

ਅਮੁਲੁ ਧਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥

ਅਕਾਲ-ਪੁਰੁਸ਼ਕੋ ਨ੍ਯਾਧ ਪਨਿ ਅਮੂਲ੍ਯ ਚ, ਉਹੀਕੋ ਨ੍ਯਾਧਾਲਧ ਪਨਿ ਅਮੂਲ੍ਯ ਚ।

ਅਮੁਲੁ ਤੁਲੁ ਅਮੁਲੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਅਮੁਲੁ ਤੁਲੁ ਅਮੁਲੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਅਕਾਲ ਪੁਰੁਖਕੋ ਨ੍ਯਾਧ ਗਰ੍ਨੇ ਤਰਾਜੁ ਅਮੂਲ੍ਯ ਚ, ਰ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂਕੋ ਰਾਮ੍ਹੋ ਰ ਨਰਾਮ੍ਹੋ ਕਾਮਕੋ ਤੌਲ ਗਰ੍ਨੇ ਪਰਿਮਾਣ ਪਨਿ ਅਮੂਲ੍ਯ ਚ।

ਅਮੁਲੁ ਬਖਸੀਸ ਅਮੁਲੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥

ਅਮੁਲੁ ਬਖਸੀਸ ਅਮੁਲੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖਦ्वਾਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ गरिने पदार्थ पनि अमूल्य हुन्छ अनि ती पदार्थहरूको चिन्ह पनि अमूल्य हुन्छ।

ਅਮੁਲੁ ਕਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥

ਅਮੁਲੁ ਕਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥

जीवप्रति हुने निरंकारको कृपा पनि अमूल्य हुन्छ तथा उहाँको आदेश पनि अमूल्य हुन्छ।

ਅਮੁਲੋ ਅਮੁਲੁ ਆਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥

ਅਮੁਲੋ ਅਮੁਲੁ ਆਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥

ती परमात्मा अत्यन्तै बहुमूल्य हुनुहुन्छ उहाँको भनाई घनिष्ठतासँग गर्न सक्नु असम्भव छ।

ਆਖਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ਆਖਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

तर अझै पनि धेरै भक्तजनहरु उनको गुणको वर्णन गर्दै विगत, भविष्य र वर्तमानमा यसमा डुबेका छन्।

ਆਖਹਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥

ਆਖਹਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥

उहाँको महिमाको उल्लेख चार वेद र अठार पुराणमा पनि गरिएको छ।

ਆਖਹਿ ਪੜੇ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣ ॥

ਆਖਹਿ ਪੜੇ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣ ॥

ती पढ़नेहरूले अकाल-पुर्खका बारे पनि व्याख्यान गर्दछन्।

ਆਖਹਿ ਬਰਮੇ ਆਖਹਿ ਇੰਦ ॥

ਆਖਹਿ ਬਰਮੇ ਆਖਹਿ ਇੰਦ ॥

सृष्टिकर्ता ब्रह्मा र स्वर्गका अधिपति इन्द्र पनि उहाँका अमूल्य गुणहरूको चर्चा गर्छन्।

ਆਖਹਿ ਗੋਪੀ ਤੈ ਗੋਵਿੰਦ ॥

ਆਖਹਿ ਗੋਪੀ ਤੈ ਗੋਵਿੰਦ ॥

ਗਿਰਿਧਰ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਣ ਰ ਉਨਕਾ ਗੋਪੀਹਰੂਲੇ ਪਨਿ ਤੀ ਨਿਰੰਕਾਰਕੋ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਗਞ੍ਨ।

ਆਖਹਿ ਈਸਰ ਆਖਹਿ ਸਿਧ ॥

ਆਖਹਿ ਈਸਰ ਆਖਹਿ ਸਿਧ ॥

ਮਹਾਦੇਵ ਤਥਾ ਗੋਰਖ ਆਦਿ ਸਿੱਧਹਰੂਲੇ ਪਨਿ ਉਨਕੋ ਪ੍ਰਸਿੱਧਿਬਾਰੇ ਮਨ੍ਹਨ।

ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਕੀਤੇ ਬੁਧ ॥

ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਕੀਤੇ ਬੁਧ ॥

ਤੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿਕਤਲਿ ਧਸ ਸੰਸਾਰਮਾ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਗਰੁੰਮਾਏਕਾ ਸਭੈ ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂਲਾਓ ਪਨਿ ਉਹਾਕੋ ਮਹਿਮਾ ਮਨਿਨ੍ਹ।

ਆਖਹਿ ਦਾਨਵ ਆਖਹਿ ਦੇਵ ॥

ਆਖਹਿ ਦਾਨਵ ਆਖਹਿ ਦੇਵ ॥

ਸਮਸਤ ਦਾਨਵ ਰ ਦੇਵਤਾਹਰੂ ਪਨਿ ਉਹਾਕੋ ਮਹਿਮਾ ਗਞ੍ਨ।

ਆਖਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵ ॥

ਆਖਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵ ॥

ਸੰਸਾਰਕਾ ਸਭੈ ਪੁੰਧ ਕਰਮ ਗਨੇ ਮਾਨਵ, ਨਾਰਦਆਦਿ ਋ਸ਼ਿ-ਮੁਨਿ ਤਥਾ ਅਨਧ ਮਕਤਹਰੂਲੇ ਉਹਾਕੋ ਸਤੁਤਿਗਾਨ ਗਾਉਂਞਨ।

ਕੇਤੇ ਆਖਹਿ ਆਖਣਿ ਪਾਹਿ ॥

ਕੇਤੇ ਆਖਹਿ ਆਖਣਿ ਪਾਹਿ ॥

ਵਰਤਮਾਨਮਾ ਜਤਿ ਪਨਿ ਜੀਵਜਨ੍ਤੁਲੇ ਮਨਿਰਹੇਕਾ ਞਨ੍ ਰ ਮਵਿਸ਼ਧਮਾ ਕਤਿਲੇ ਮਨ੍ਨ ਖੋਜ਼ੇਞਨ੍

ਕੇਤੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥

ਕੇਤੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥

ਵਿਗਤਮਾ ਧੇਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂਲੇ ਆਪਨੋ ਜੀਵਨ ਸਮਾਪਤ ਗਰਿਸਕੇਕਾ ਞਨ੍।

ਏਤੇ ਕੀਤੇ ਹੋਰਿ ਕਰੇਹਿ ॥

ਏਤੇ ਕੀਤੇ ਹੋਰਿ ਕਰੇਹਿ ॥

ਧਤਿ ਤ ਹਾਮੀਲੇ ਗਨਿਸਕੇਕਾ ਞਾਓਂ ਰ ਅਞ੍ਜੈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮਏ ਤ।

ਤਾ ਆਖਿ ਨ ਸਕਹਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥

ਤਾ ਆਖਿ ਨ ਸਕਹਿ ਕੇਝੈ ਕੇਝੈ ॥

ਤੈਪਨਿ ਤਹਾਥੀਕੋ ਅਮੂਲ੍ਯ ਸ੍ਤੁਤਿ ਕਸੈਲੇ ਪਨਿ ਭਨ੍ਨ ਸਕਦੈਨ।

ਜੇਵਡੁ ਭਾਵੈ ਤੇਵਡੁ ਹੋਇ ॥

ਜੇਵਡੁ ਭਾਵੈ ਤੇਵਡੁ ਹੋਇ ॥

ਜਤਿ ਬੇਸੀ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਤਾਰ ਚਾਹਨ੍ਹ, ਤ੍ਯੋ ਤ੍ਯਤਿ ਨੈ ਫਰਾਕਿਲੋ ਹੁਨ੍ਹ।

ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥

ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥

ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵਜੀ ਭਨ੍ਹਹੁਨ੍ਹ ਕਿ ਕੇਵਲ ਸਤ੍ਯ ਸ੍ਵਰੂਪ ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਪਨੋ ਅਮੂਲ੍ਯ ਗੁਣਹਰੂਲਾਇ ਜਾਨਦਛਨ੍।

ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾਡੁ ॥

ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾਡੁ ॥

ਯਦਿ ਏਕ ਬੇਅਰਥ ਬੋਲਨੇਲੇ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਕੋ ਅਨ੍ਤ ਤ੍ਯੋ ਯਤਿ ਛ ਭਨ੍ਹ ਭਨੇ

ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥੨੬॥

ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥੨੬॥

ਤਬ ਤਸਲਾਇ ਮਹਾਮੂਰ੍ਖਹਰੂਮਾ ਗਣਨਾ ਗਰਿਨ੍ਹ॥੨੬॥

ਸੋ ਦਰੁ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥

ਸੋ ਦਰੁ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥

ਜਹਾਥੈ ਬਸੇਰ ਤਨਲੇ ਸੰਪੂਰ੍ਣ ਸ੍ਰਸ਼ਟਿਲਾਇ ਸਮ੍ਹਾਲਿਰਹੇਕਾ ਛਨ੍, ਤੀ ਪਾਲਨਕਰ੍ਤਾ ਈਸ਼੍ਵਰਕਾ ਦੁਵਾਰ ਤਥਾ ਘਰ ਕਸਤੋ ਛ?

ਵਾਜੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥

ਵਾਜੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥

(ਯਹਾਥੈ ਸਤਗੁਰੂਜੀਲੇ ਯਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨਕੋ ਜਵਾਫ ਸਰਲ ਸ਼ਬਦਹਰੂਮਾ ਦਿਨੁਹੁਨ੍ਹ) ਹੇ ਮਾਨਵ! ਤਨਕੋ ਫੋਕਾਮਾ ਵਿਭਿਨ੍ਨ ਪ੍ਰਕਾਰਕਾ ਅਨਗਿਨ੍ਤੀ ਬਾਜਾਹਰੂ ਗੁਝਿਰਹੇਕਾ ਹੁਨ੍ਹਨ੍ ਅਨਿ ਤੀ ਬਜਾਤਨੇਹਰੂ ਧੇਰੈ ਹੁਨ੍ਹਨ੍।

ਕੇਤੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਨਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥

ਕੇਤੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਨਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥

ਤ੍ਯਹਾਥੈ ਰਾਗਿਨੀਸੰਗ ਗਾਝਨੇਲੇ ਧੇਰੈ ਰਾਗਹਰੂ ਗਾਝਰਹੇਕਾ ਹੁਨ੍ਹਨ੍ ੨ ਤੀ ਰਾਗਹਰੂ ਗਾਤਨੇ ਗਧਰ੍ਵ

आदि जस्ता धेरै गायकहरू पनि हुन्छन्।

गावहि तुहने पछि पाटी बैसंतु गावै राजा परमु दुआरे ॥

गावहि तुहने पछि पाणी बैसंतु गावै राजा धरमु दुआरे ॥

ती निरंकारको महिमा वायु, जल तथा अग्निका देवताहरूले गाइरहेका छन् र सबै जीवित प्राणीहरूको कर्मका विश्लेषक धर्मराजले पनि उनको ढोकामा उभिएर आफ्नो महिमा गाउँछन्।

गावहि चित्तु गुपतु लिखि जाणहि लिखि लिखि धरमु वीचारे ॥

गावहि चित्तु गुपतु लिखि जाणहि लिखि लिखि धरमु वीचारे ॥

जीवात्माहरूले गर्ने कर्महरू लेखे चित्र-गुप्तले पनि त्यो अकाल-पुरखको प्रशंसा गर्छन् तथा धर्मराजले चित्रगुप्तद्वारा लेखिने शुभशुभ कर्महरूमाथि विचार गर्दछन्।

गावहि ईसरु बरमा देवी सोहनि सदा सवारे ॥

गावहि ईसरु बरमा देवी सोहनि सदा सवारे ॥

परमात्माद्वारा प्रतिपादित शिव, ब्रह्मा तथा तिनीहरूका देवीहरू (शक्ति) जो भगवानद्वारा सुशोभित छन्, सदैव उहाँको प्रशंसा गर्छन्।

गावहि इंदु इदासणि बैठे देवतिआ दरि नाले ॥

गावहि इंदु इदासणि बैठे देवतिआ दरि नाले ॥

हे निरंकार! सबै देवता र स्वर्गका अधिपति इन्द्र आफ्नो सिंहासनमा अन्य देवताहरूसँग बसेर तपाईंको ढोकामा उभिई तपाईंको स्तुति गरिरहेका छन्।

गावहि सिध समाधी अंदरि गावनि साध विचारे ॥

गावहि सिध समाधी अंदरि गावनि साध विचारे ॥

सिद्ध मानिसहरू समाधिमा बसेर तपाईंको स्तुति गाउँछन्, विचारशील साधुहरू विवेकले प्रशंसा गर्छन्।

गावनि जती सती संतोषी गावहि वीर करारे ॥

गावनि जती सती संतोषी गावहि वीर करारे ॥

यति, सती तथा सन्तोषी मानिसहरूले पनि तपाईंको स्तुति गान गर्छन्, र पराक्रमी योद्धाहरूले पनि तपाईंको महिमा गाउँछन्।

गावनि पंडित पडनि रखीसर जुगु जुगु वेदा नाले ॥

गावनि पंडित पडनि रखीसर जुगु जुगु वेदा नाले ॥

संसारका सबै विद्वान्, महान् जितेन्द्रीय ऋषि-मुनिहरूले युगौंदेखि वेद पढेर-पढेर ती

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖਕੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਸਾ ਗਦੈ ਆਏਕਾ ਚਨ੍।

ਗਾਵਹਿ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗਾ ਮਛ ਪਇਆਲੇ ॥

ਗਾਵਹਿ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗਾ ਮਛ ਪਝਆਲੇ ॥

ਮਨਲਾਇ ਮੋਹਿਤ ਪਾਨੈ ਸਭੈ ਸੁੰਦਰੀ ਸ੍ਰੀਹਰੂ ਸ੍ਵਰਗ ਲੋਕ, ਮ੍ਰਤੁ ਲੋਕ ਤਥਾ ਪਾਤਾਲ ਲੋਕਮਾ
ਤਿਸ੍ਰੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਸਾ ਗਰਿਰਹੇਕਾ ਚਨ੍।

ਗਾਵਨਿ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥

ਗਾਵਨਿ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰਦੁਆਰਾ ਉਤਪੰਨ ਗਰਿਏਕਾ ਚੌਧ ਰਛਹਰੂ, ਸੰਸਾਰਕਾ ਅਠਸਠੀ ਤੀਰਥਸ੍ਥਲਹਰੂ ਰ ਤ੍ਯਹਾਓਂ
ਉਪਸ੍ਥਿਤ ਸੰਨ੍ਧਹਰੂਲੇ (ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਵਿਅਕਤਿ) ਪਨਿ ਉਹਾਓਂਕੋ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦਚਨ੍।

ਗਾਵਹਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਹਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥

ਗਾਵਹਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਹਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥

ਸਭੈ ਯੋਧਾ, ਮਹਾਬਲੀ, ਸ਼ੂਰਵੀਰਹਰੂਲੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖਕੋ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਚਨ੍, ਉਤਪਤਿਕਾ ਸਭੈ
ਚਾਰ ਸ੍ਰੋਤਹਰੂ (ਅਭਯ, ਜਰਾਯੁਯ, ਸ੍ਵੇਦਯ ਵ ਉਦਭਿਯ)ਲੇ ਪਨਿ ਉਹਾਓਂਕਾ ਗੁਣਹਰੂ ਗਾਏਕਾ
ਚਨ੍।

ਗਾਵਹਿ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਧਾਰੇ ॥

ਗਾਵਹਿ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਧਾਰੇ ॥

ਨਵਖਭੰਡ, ਮਭੰਡਲ ਤਥਾ ਸੰਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹ੍ਮਾਭੰਡ, ਜਸਲਾਇ ਸ੍ਰਾਸ਼ਟਿਕਰਤਾਲੇ ਰਚੁਭਏਕੋ ਚ ਅਨਿ ਧਾਰਣ
ਗਰੁਭਏਕੋ ਚ, ਧੀ ਸਭੈਲੇ ਤਪਾਇਕੋ ਸ੍ਤੁਤਿ ਗਾਨ ਗਛੰਨ੍।

ਸੇਈ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥

ਸੇਈ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥

ਵਾਸਤਵਮਾ, ਜੋ ਤਪਾਇਕੋ ਭਕਤਿਮਾ ਲੀਨ ਚਨ੍, ਜੋ ਤਪਾਇਕੋ ਨਾਮਮਾ ਲੀਨ ਚਨ੍, ਰ ਜਸਲੇ
ਤਪਾਇਲਾਇ ਮਨ ਪਰਾਉਂਚਨ੍ ਉਨੀਹਰੂਲੇ ਮਾਤ੍ਰ ਤਪਾਇਕੋ ਗੁਣ ਗਾਉਨ ਸਕਛਨ੍।

ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਵੀਚਾਰੇ ॥

ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਵੀਚਾਰੇ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ, ਤਪਾਇਕੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਸਾ ਗਰੈ ਅਰੂ ਧੇਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂ ਮਲਾਇ ਧਾਦ ਚੈਨ। ਮ ਤੀ ਜੀਵਹਰੂਕੋ
ਗਣਨਾ ਕਰਿ ਟਾਢਾਸੰਮ ਗਰੈ ਸਕਛੁ?

ਸੇਈ ਸੇਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥

ਸੇਈ ਸੇਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥

ਤੀ ਸਤ੍ਯਸ੍ਵਰੂਪ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਵਿਗਤਮਾ ਥਿਏ, ਉਹੀ ਸਦਗੁਣੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਵਰਤਮਾਨਮਾ ਪਨਿ ਚਨ੍

ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥

ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਝ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਝ ॥

ਉਨੀ ਭਵਿੱਧਮਾ ਸਦੈਵ ਰਹਨੇਛਨ੍, ਤੀ ਸ੍ਰਜਨਹਾਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨ ਜਨਮ ਲਿਨ੍ਛਨ੍ ਅਨਿ ਨ ਤ ਉਨਕੋ ਮ੍ਰਤ੍ਯੁ ਨੈ ਹੁਨ੍ਛ।

ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥

ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ ਮਾਝਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਝ ॥

ਜੁਨ ਸ੍ਰਾਇਕਾ ਰਚਧਿਤਾ ਈਸ਼ਵਰਲੇ ਰਡ-ਬਿਰਙੀ, ਕਿਸਿਮ-ਕਿਸਿਮਕਾ ਆਕਾਰ ਮਾਕਾ ਤਥਾ ਅਨੇਕੀ ਪ੍ਰਾਣੀਹਕੂਕੋ ਉਤਪਤਿ ਆਪਨੋ ਮਾਧਾਲੇ ਗਰੇਕਾ ਹੁਨ੍।

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਵ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਵ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਝ ॥

ਆਪਨੋ ਧੋ ਉਤਪਤਿਲਾਝ ਗਰੇਰ ਉਨੀ ਆਪਨੋ ਰੁਚਿਅਨੁਸਾਰ ਤਿਨੀਹਰੂਲਾਝ ਦੇਖੁਛਨ੍, ਅਰਥਾਤ੍, ਉਨਲੇ ਆਪਨੋ ਈਸ਼ਾਅਨੁਸਾਰ ਤਿਨੀਹਰੂਕੋ ਹੇਰਚਾਹ ਗਰਦੁਛ।

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਝੈ ਕਰਸੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਝ ॥

ਅਕਾਲਕਾ ਪੁਰਖਲਾਝ ਜੇ ਰਾਮ੍ਰੋ ਲਾਗੁਛ, ਉਨੀ ਧ੍ਯਹੀ ਕਾਰਧ ਗਰੁਛਨ੍ ਅਨਿ ਭਵਿੱਧਮਾ ਪਨਿ ਗਰੁਛਨ੍, ਉਨਲਾਝ ਆਜ਼ਾ ਦਿਨੇ ਉਨੀਜਸ੍ਤੋ ਕੋਹੀ ਪਨਿ ਛੈਨ।

ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੨੭॥

ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਝ ॥੨੭॥

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਕੋ ਮਨਾਝ ਛ ਕਿ ਹੇ ਮਾਨਵ! ਈਸ਼ਵਰ ਰਾਜਾਹਰੂਕੋ ਰਾਜਾ ਅਰਥਾਤ੍ ਮਹਾਰਾਜਾ ਹੁਨ੍, ਉਨਕੋ ਆਜ਼ਾਮਾ ਰਹਨੁ ਨੈ ਉਚਿਤ ਹੁਨ੍ਛ॥੨੭॥

ਮੁੰਦਾ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਮੁ ਪਤੁ ਝੋਲੀ ਧਿਆਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ ॥

ਮੁੰਦਾ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਮੁ ਪਤੁ ਝੋਲੀ ਧਿਆਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ ॥

ਗੁਰੂਜੀ ਮਨ੍ਛਨ੍ ਕਿ ਹੇ ਮਾਨਵ ਧੋਗੀ! ਤਿਮੀਲੇ ਸਨ੍ਤੁਸ਼ਿਕੋ ਮੁਦ੍ਰਾ, ਦੁਸ਼ਕਰਮਭਾਟ ਲਾਜਰੁਪੀ ਪਾਤ੍ਰ, ਪਾਪਰਹਿਤ ਮਾਏਰ ਲੋਕ-ਪਰਲੋਕਮਾ ਬਨਾਝਨੇ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾਰੁਪੀ ਚੋਲੀ ਗ੍ਰਹਣ ਗਰੁਪਰੁਛ ਤਥਾ ਸ਼ਰੀਰਮਾ ਈਸ਼ਵਰਕੋ ਨਾਮ-ਸਮਰਣਰੁਪੀ ਨਾਮਕੋ ਵਿਭੂਤੀ ਲਗਾਏਰ ਰਾਖੁਨੁਪਰੁਛ।

ਖਿੰਥਾ ਕਾਲੁ ਕੁਆਰੀ ਕਾਇਆ ਜੁਗਤਿ ਡੰਡਾ ਪਰਤੀਤਿ ॥

ਖਿੰਥਾ ਕਾਲੁ ਕੁਆਰੀ ਕਾਝਆ ਜੁਗਤਿ ਡੰਡਾ ਪਰਤੀਤਿ ॥

ਮ੍ਰਤ੍ਯੁਲਾਝ ਸਮਰਣ ਗਰੁ ਨੈ ਤਿਮ੍ਰੋ ਕਾਖ ਹੋ, ਸ਼ਰੀਰਲਾਝ ਸ਼ੁਦੁਛ ਰਾਖੁ ਨੈ ਧੋਗਕੋ ਚਾਲ ਹੋ, ਅਕਾਲ

ਪੁਰਖਕੋ ਵਫ਼ਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੈ ਤਿਸ੍ਰੋ ਲੈਰੋ ਹੋ। ਧੀ ਸਬੈ ਸਦਾਚਾਰਹਰੂ ਗ੍ਰਹਣ ਗਰੁ ਨੈ ਵਾਸਤਵਿਕ
ਧੀਗੀ ਭੇਖ ਹੋ।

ਆਈ ਪੰਥੀ ਸਗਲ ਜਮਾਤੀ ਮਨਿ ਜੀਤੈ ਜਗੁ ਜੀਤੁ ॥

ਆਈ ਪੰਥੀ ਸਗਲ ਜਮਾਤੀ ਮਨਿ ਜੀਤੈ ਜਗੁ ਜੀਤੁ ॥

ਸੰਸਾਰਕਾ ਸਬੈ ਜੀਵ-ਜਨ੍ਤੁਹਰੂਲਾਇ ਤਿਮੀਲੇ ਪ੍ਰੇਮ ਗਰੁਪਥ, ਅਰਥਾਤ੍ ਤਿਨੀਹਰੂਕੋ ਦੁ:ਖ ਰ ਸੁਖਕੋ
ਅਨੁਭਵ ਗਰੁਪਥ, ਧੀ ਤਿਸ੍ਰੋ ਉਤਮ ਸੰਪ੍ਰਦਾਧ (ਧੀਗੀਹਰੂਕੋ ਉਤਮ ਸੰਪ੍ਰਦਾਧ) ਹੋ। ਕਾਮ
ਬਾਸਨਾਜਸਤਾ ਵਿਕਾਰਹਰੂਬਾਟ ਮਨਲਾਇ ਜਿਭੁ ਭਨੇਕੋ ਸੰਸਾਰਲਾਇ ਜਿਭੁ ਸਮਾਨ ਹੋ।

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥

ਨਮਸਕਾਰ ਚ, ਕੇਵਲ ਤੀ ਸਰਵਗੁਣ ਸਵਰੂਪ ਨਿਰੰਕਾਰਲਾਇ ਨਮਸਕਾਰ ਚ।

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੨੮॥

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੨੮॥

ਯੋ ਸਬੈਕਾ ਮੂਲ, ਰਡਰਹੀਤ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਵਰੂਪ, ਅਦਿਰਹਿਤ, ਅਨਸਵਰ ਤਥਾ ਅਪਰਿਵਰਤਨੀਧ
ਸਵਰੂਪ ਹੁਨ੍॥੨੮॥

ਭੁਗਤਿ ਗਿਆਨੁ ਦਇਆ ਭੰਡਾਰਣਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜਹਿ ਨਾਦ ॥

ਭੁਗਤਿ ਗਿਆਨੁ ਦਇਆ ਭੰਡਾਰਣਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜਹਿ ਨਾਦ ॥

ਹੈ ਮਾਨਵ! ਨਿਰੰਕਾਰਕੋ ਸਰਵਵਿਆਪਕਤਾਕੋ ਜ਼ਾਨ ਹੁਨੁ ਨੈ ਤਿਸ੍ਰੋ ਭੋਜਨ ਹੋ, ਤਿਸ੍ਰੋ ਹ੍ਰਦਧ ਦਧਾਕੋ
ਭਯਡਾਰ ਹੁਨੇਚ, ਕਿਨਕਿ ਕਰੁਣਾਲੇ ਮਾਤ੍ਰ ਪੁਣਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਨ੍ਚ। ਪਲ-ਪਲਮਾ ਯੁਨ ਚੇਤਨ ਸਤ੍ਯਾ
ਪ੍ਰਕਟ ਹੁੰਦੈਚ ਤ੍ਯੋ ਧ੍ਵਨਿ ਬਯਾਤਨੁ ਯਸ੍ਤੈ ਹੋ।

ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਨਾਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਅਵਰਾ ਸਾਦ ॥

ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਨਾਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਅਵਰਾ ਸਾਦ ॥

ਯਸਲੇ ਸੰਪੂਰਣ ਸ੍ਰਣਿਲਾਇ ਏਕਸੂਤ੍ਰਮਾ ਬਾਂਧੇਰ ਰਾਖੇਕਾ ਚਨ੍, ਤਨੈ ਸ੍ਰਯਨਹਾਰ ਪਰਮਾਤ੍ਮਾ ਹੁਨ੍, ਸਬੈ
ਯੁਧਿ-ਸਿਧਿਹਰੂ ਅਨ੍ਧ ਪ੍ਰਕਾਰਕਾ ਸਵਾਦ ਹੁਨ੍।

ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਦੁਇ ਕਾਰ ਚਲਾਵਹਿ ਲੇਖੇ ਆਵਹਿ ਭਾਗ ॥

ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਦੁਇ ਕਾਰ ਚਲਾਵਹਿ ਲੇਖੇ ਆਵਹਿ ਭਾਗ ॥

ਸੰਧੋਧ ਰ ਵਿਧੋਗਰੂਪੀ ਦੁਵੈ ਨਿਧਮ ਮਿਲੇਰ ਧਸ ਸ੍ਰਣਿਕੋ ਕਾਰ੍ਧਲਾਇ ਚਲਾਝਰਹੇਕਾ ਚਨ੍,
ਕਰ੍ਮਅਨੁਸਾਰ ਯੀਵਲਾਇ ਆ-ਆਪਨੋ ਭਾਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਨ੍ਚ।

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥

ਨਮਸਕਾਰ ਚ, ਕੇਵਲ ਤੀ ਸ਼ਰਗੁਣ ਸ਼ਰੂਪ ਨਿਰੰਕਾਰਲਾਇ ਨਮਸਕਾਰ ਚ।

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੨੯॥

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੨੯॥

ਜੋ ਸਬੈਕੋ ਮੌਲਿਕ, ਰਡਰਹਿਤ, ਪਵਿਤਰ ਸ਼ਰੂਪ, ਆਦਿਰਹਿਤ, ਸ਼ਾਸ਼ਵਤ ਰ ਅਪਰਿਵਰਤਨੀਯ ਰੂਪ
ਹੋ ॥੨੯॥

ਏਕਾ ਮਾਈ ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ ਤਿਨਿ ਚੇਲੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਏਕਾ ਮਾਈ ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ ਤਿਨਿ ਚੇਲੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਕੁਨੈ ਰਹਸ਼ਯਮਯ ਚਾਲਬਾਟ ਮਾਯਾਕੋ ਪ੍ਰਸੂਤਿਦੁਆਰਾ ਬ੍ਰਹਮਾਕੋ ਤੀਨ ਚੋਰਾਕੋ ਜਨਮ ਭਾਏਕੋ ਥਿਯੋ।

ਕੁ ਸੰਸਾਰੀ ਇਕੁ ਭੰਡਾਰੀ ਇਕੁ ਲਾਏ ਦੀਬਾਣੁ ॥

ਕੁ ਸੰਸਾਰੀ ਇਕੁ ਭੰਡਾਰੀ ਇਕੁ ਲਾਏ ਦੀਬਾਣੁ ॥

ਤੀਮਧੇ ਏਕ ਸ੍ਰਣਿਕਾ ਰਚਯਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਸੰਸਾਰਕਾ ਪੋਸ਼ਕ ਵਿਣੁ ਰ ਏਕ ਸ਼ਿਵ ਸੰਹਾਰਕਕਾ
ਰੂਪਮਾ ਦਰਬਾਰਮਾ ਬਸੇ।

ਜਿਵ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜਿਵ ਹੋਵੈ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥

ਜਿਵ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜਿਵ ਹੋਵੈ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥

ਜਸਰੀ ਤ੍ਯੋ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖਲਾਇ ਰਾਮ੍ਯੋ ਲਾਗੁ, ਤ੍ਯਸਰੀ ਨੈ ਤਸਲੇ ਯੀ ਤਿਨਲਾਇ ਚਲਾਉਂਦੁ, ਰ ਯੀ
ਦੇਵਤਾਹਰੂਲੇ ਪਨਿ ਤਸਲੇ ਆਜ਼ਾ ਗਰੇਅਨੁਸਾਰ ਕਾਮ ਗਠਨੁ।

ਓਹੁ ਵੇਖੈ ਓਨਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥

ਓਹੁ ਵੇਖੈ ਓਨਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥

ਅਕਾਲ ਪੁਰੁਖਲੇ ਯੀ ਤੀਨੈਲਾਇ ਆਦਿ ਰ ਅਨ੍ਤਮਾ ਦੇਖਿਰਹੇਕਾ ਚਨੁ, ਤਰ ਤਨਲੇ ਤ੍ਯੋ ਅਵਸ਼ਯ
ਸ਼ਰੂਪ ਦੇਖਦੈਨਨੁ, ਯੋ ਅਚਮ੍ਯਕੋ ਕੁਰਾ ਹੋ।

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥

ਨਮਸ਼੍ਟੇ ਚ, ਕੇਵਲ ਤੀ ਸ਼ਰਗੁਣ ਸ਼ਰੂਪ ਨਿਰੰਕਾਰਲਾਇ ਨਮਸਕਾਰ ਚ।

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੩੦॥

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੩੦॥

ਜੋ ਸਬੈਕਾ ਮੂਲ, ਰਡਹਿਤ, ਪਵਿਤਰ ਸ਼ਰੂਪ, ਅਦਿਰਹਿਤ ਤਥਾ ਅਪਰਿਵਰਤਨੀਯ ਸ਼ਰੂਪ

ਹੁਨ੍॥੩੦॥

ਆਸਣੁ ਲੋਇ ਲੋਇ ਭੰਡਾਰ ॥

ਆਸਣੁ ਲੋਝ ਲੋਝ ਭੰਡਾਰ ॥

ਉਹਾँਕੋ ਆਸਨ ਹਰੇਕ ਲੋਕਮਾ ਚ ਰ ਹਰੇਕ ਲੋਕਮਾ ਏਤਾ ਭਙਡਾਰ ਚ।

ਜੇ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਸੁ ਏਕਾ ਵਾਰ ॥

ਜੋ ਕਿਛੁ ਪਾਝਾ ਸੁ ਏਕਾ ਵਾਰ ॥

ਤੀ ਪਰਮਾਤਮਾਲੇ ਸਭੈ ਭਙਡਾਰਹਰੂਲਾਝੈ ਏਕੈ ਬਾਰਮਾ ਪਰਿਪੂਰਨ ਬਨਾਝਦਿਏਕਾ ਚਨ੍।

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥

ਤੀ ਸ੍ਰਜਨਹਾਰਲੇ ਰਚਨਾ ਗਰੇਰ ਸ੍ਰਣਿਲਾਝੈ ਦੇਖਰੇਖ ਗਰਿਰਹੇਕਾ ਚਨ੍।

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਤ੍ਯਸ ਸਤ੍ਯਸ੍ਵਰੂਪ ਨਿਰੰਕਾਰਕਾ ਸਮ੍ਪੂਰਨ ਰਚਨਾ ਪਨਿ ਸਤ੍ਯ ਹੁਨ੍।

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥

ਨਸਮ੍ਕਾਰ ਚ, ਕੇਵਲ ਤੀ ਸਰ੍ਵਗੁਣ ਸ੍ਵਰੂਪ ਨਿਰੰਕਾਰਲਾਝੈ ਨਸਮ੍ਕਾਰ ਚ।

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੩੧॥

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੩੧॥

ਜੋ ਸਭੈਕਾ ਮੂਲ, ਰਡਰਹਿਤ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਸ੍ਵਰੂਪ, ਆਦਿਰਹਿਤ, ਅਨਸ਼੍ਵਰ ਤਥਾ ਅਪਰਿਵਰ੍ਤਨੀਯ ਸ੍ਵਰੂਪ ਹੁਨ੍॥੩੧॥

ਇਕ ਦੂ ਜੀਭੈ ਲਖ ਹੋਹਿ ਲਖ ਹੋਵਹਿ ਲਖ ਵੀਸ ॥

ਇਕ ਦੂ ਜੀਭੈ ਲਖ ਹੋਹਿ ਲਖ ਹੋਵਹਿ ਲਖ ਵੀਸ ॥

ਏਤਾ ਜਿਭ੍ਰੋਬਾਟ ਏਕ ਲਾਖ ਜਿਭ੍ਰੋ ਬਨ੍ਦਚ, ਤ੍ਯਸਪਚਿ ਦਸ ਲਾਖਬਾਟ ਬੀਸ ਲਾਖ ਹੁਨੇਚ।

ਲਖੁ ਲਖੁ ਗੇੜਾ ਆਖੀਅਹਿ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਜਗਦੀਸ ॥

ਲਖੁ ਲਖੁ ਗੇੜਾ ਆਖੀਅਹਿ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਜਗਦੀਸ ॥

ਤ੍ਯਸਪਚਿ ਪ੍ਰਤ੍ਯੇਕ ਜਿਭ੍ਰੋਲੇ ਤੀ ਜਗਦੀਸ਼੍ਵਰਕੋ ਏਕ ਨਾਮ ਲਾਖੈਂ ਪਟਕ ਜਪ ਗਨ੍ਰੁਹੋਸ੍ ਅਰ੍ਥਾਤ੍ ਤ੍ਯੋ ਭਗਵਾਨ੍ਕੋ ਨਾਮ ਸਮ੍ਰਣ ਹੁਨੁਪਚ੍।

ਏਤੁ ਰਾਹਿ ਪਤਿ ਪਵੜੀਆ ਚੜੀਐ ਹੋਇ ਇਕੀਸ ॥

ਏਤੁ ਰਾਹਿ ਪਤਿ ਪਵੜੀਆ ਚੜੀਐ ਹੋਇ ਇਕੀਸ ॥

ਧਰਮ ਮਾਰਗਦੁਆਰਾ ਪਤਿ-ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਲਾਇ ਮੇਟਨਕਾ ਲਾਗਿ ਬਨਾਇਏਕਾ ਨਾਮਰੂਪੀ ਸਿੱਫੀਹਰੂ ਚਫੇਰ
ਮਾਤਰ ਧਰਮ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪ੍ਰਮੁਲਾਇ ਮੇਟਨ ਸਕਿਓ।

ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਆਕਾਸ ਕੀ ਕੀਟਾ ਆਈ ਰੀਸ ॥

ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਆਕਾਸ ਕੀ ਕੀਟਾ ਆਈ ਰੀਸ ॥

ਹੁਨ ਤ ਨੀਚ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂ ਪਨਿ ਬ੍ਰਾਹਮ-ਜ਼ਾਨੀਹਰੂਕੋ ਠੁਲਾ-ਠੁਲਾ ਕੁਰਾਹਰੂ ਸੁਨੇਰ ਦੇਹਾਭਿਮਾਨਮਾ
ਅਨੁਕਰਣ ਗਰਨ ਚਾਹਿਓ।

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਕੂੜੀ ਕੂੜੇ ਠੀਸ ॥੩੨॥

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਕੂੜੀ ਕੂੜੇ ਠੀਸ ॥੩੨॥

ਤਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਨੁਹੁਓ ਕਿ ਤੀ ਪਰਮਾਤਮਾਕੋ ਕ੍ਰਪਾਲੇ ਮਾਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਓ, ਤਰ ਧੀ ਝੁਟਾ
ਮਾਨਿਸਹਰੂਕਾ ਝੁਟ ਕੁਰਾ ਹੁਨ ॥੩੨॥

ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥

ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥

ਅਕਾਲ ਪੁਰੁਸ਼ਕੋ ਕ੍ਰਪਾ-ਵਿਐ ਬਿਨਾ ਧਰਮ ਜੀਵਮਾ ਕੇਹੀ ਮਨੇ ਵਾ ਮੌਨ ਰਹੇਨੇ ਸ਼ਕਿਤਿ ਹੁੰਦੈਨ ਅਰਥਾਤ੍
ਰਸਮ ਚਲਾਉਨੇ ਸ਼ਕਿਤਿ ਜੀਵਕੋ ਨਿਯੰਤਰਣਮਾ ਹੁੰਦੈਨ।

ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਦੇਣਿ ਨ ਜੋਰੁ ॥

ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਦੇਣਿ ਨ ਜੋਰੁ ॥

ਧਰਮਾ ਮਾਗਕਾ ਲਾਗਿ ਪਨਿ ਸ਼ਕਿਤਿ ਚੈਨ, ਨ ਤ ਕੇਹੀ ਦਿਨੇ ਨੈ ਕਸ਼ਮਤਾ ਚ।

ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥

ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥

ਧਰਮ ਜੀਵਲੇ ਆਪ੍ਰ ਬਾਓ ਚਾਹੇ ਤਾਪਨਿ ਧਰਮਾ ਧਰਮਕੋ ਸ਼ਕਿਤਿ ਹੁੰਦੈਨ, ਕਿਨਕਿ ਧਰੇ ਪਟਕ
ਮਾਨਿਸ ਉਪਚਾਰਕੋ ਕ੍ਰਮਮਾ ਮਰ੍ਹ, ਮਰ੍ਹੁ ਪਨਿ ਉਸਕੋ ਨਿਯੰਤਰਣਮਾ ਹੁੰਦੈਨ।

ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਮਨਿ ਜੋਰੁ ॥

ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਮਨਿ ਜੋਰੁ ॥

ਜੁਨ ਧਨ, ਸੰਪਤਿ ਤਥਾ ਵੈਭਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰੇਰ ਮਾਨਮਾ ਧਰਮਭ ਆਉਂਦਓ, ਧਰਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰ੍ਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀਕੋ
ਕੁਨੈ ਸ਼ਕਿਤਿ ਹੋਏਨ।

ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ਸ਼੍ਰੁਤਿ ਵੇਦਹਰੂਕੋ ਜ਼ਾਨਕਾ ਬੁਝੇ ਪਨਿ ਧਰਮਾ ਸ਼ਕਿਤਿ ਚੈਨ।

ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਸੰਸਾਰਭਾਟ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਤਨਕਾ ਲਾਗਿ ਷ਟ੍-ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਮਾ ਦਿਝਏਕਾ ਸੁਝਾਵਹਰੂ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਗੰਨੇ ਸ਼ਕਤਿ
ਪਨਿ ਧਸਮਾ ਚੈਨ।

ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥

ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥

ਜੁਨ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖਕੋ ਹਾਤਮਾ ਸ਼ਕਤਿ ਚ ਉਸੈਲੇ ਰਚਨਾ ਗਰੇਰ ਹੇਰਿਰਹੇਕਾ ਚਨ੍।

ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ॥੩੩॥

ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ॥੩੩॥

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭਨ੍ਹੁਹੁਨ੍ਹ ਕਿ ਧੋ ਜਾਨ੍ਹੁ ਆਵਸ਼ਯਕ ਕਿ ਧਸ ਸੰਸਾਰਮਾ ਕੋਹੀ ਪਨਿ ਸਵੇਚ੍ਚਾਲੇ ਨ
ਤ ਨਿਮ੍ਰ ਹੁਨ੍ਹ, ਨ ਤ ਊ ਅਸਲ, ਊ ਉਹੀ ਰਹਨ੍ਹ ਜਸਰੀ ਪ੍ਰਭੁਲੇ ਉਸਲਾਝ ਆਪਨੋ ਕਰਮਅਨੁਸਾਰ
ਰਾਖ੍ਨੁਹੁਨ੍ਹ॥੩੩॥

ਰਾਤੀ ਰੁਤੀ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ॥

ਰਾਤੀ ਰੁਤੀ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ॥

ਰਾਤਬਪੀ, ਋ਤੁਹਰੂ, ਤਿਥਿਹਰੂ, ਹਫ਼ਤਾਕਾ ਬਾਰਹਰੂ,

ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲ ॥

ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲ ॥

ਹਾਵਾ, ਪਾਨੀ, ਆਗੋ ਤਥਾ ਪਾਤਾਲ ਅਦਿ ਸਬੈ ਪ੍ਰਪਨ੍ਚ ਹੁਨ੍।

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਥਾਪਿ ਰਖੀ ਧਰਮ ਸਾਲ ॥

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਥਾਪਿ ਰਖੀ ਧਰਮ ਸਾਲ ॥

ਸ਼੍ਰਣਾ ਪ੍ਰਭੁਲੇ ਧਸਮਾ ਪ੍ਰਥਵੀ ਰੂਪੀ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਸਥਾਪਨਾ ਗਰ੍ਹੁਭਏਕੋ ਚ, ਧਸੈਲਾਝ ਕਰਮਭੂਮਿ
ਭਨਿਨ੍ਹ।

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਕੇ ਰੰਗ ॥

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਕੇ ਰੰਗ ॥

ਧਸ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾਮਾ ਵਿਭਿਨ੍ਨ ਪ੍ਰਕਾਰਕਾ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂ ਚਨ੍, ਜਸਕਾ ਧਰਮ ਰ ਕਰਮਕੋ ਪ੍ਰਤਪਾਸਨਾ ਗੰਨੇ
ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰਕਾ ਸਾਧਨਹਰੂ ਚਨ੍ ਰ ਤਿਨੀਹਰੂਕਾ ਧੇਰੈ ਪ੍ਰਕਾਰਕਾ ਕਾਲਾ ਰ ਸੇਤਾ ਵਰ੍ਣਹਰੂ
ਚਨ੍।

ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤ ॥

तिन के नाम अनेक अनंत ॥

उनका अनेक प्रकारका अनन्त नाम छन्।

ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੁ ॥

करमी करमी होइ वीचारु ॥

संसारमा विचरण गरिरहेका ती अनेकौं प्राणीहरूलाई उनीहरूको शुभ कर्मअनुसार विचार गरिन्छ।

ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਚਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥

सचा आपि सचा दरबारु ॥

विचार गर्ने ती निरंकार स्वयं सत्य पनि हुन्, र उनको दरबार पनि सत्य हो।

ਤਿਥੈ ਸੋਹਨਿ ਪੰਚ ਪਰਵਾਣੁ ॥

तिथै सोहनि पंच परवाणु ॥

जो साँचो सन्तहरू हुन्, तिनीहरूले उहाँको दरबारलाई सुशोभित गर्छन्।

ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥

नदरी करमि पवै नीसाणु ॥

जसको निधारमा कृपालु परमात्माको अनुग्रहको चिन्ह अङ्कित हुन्छ।

ਕਚ ਪਕਾਈ ਓਥੈ ਪਾਇ ॥

कच पकाई ओथै पाइ ॥

प्रभुको दरबारमा काँचो र पाकेको परीक्षण हुन्छ।

ਨਾਨਕ ਗਇਆ ਜਾਪੈ ਜਾਇ ॥੩੪॥

नानक गइआ जापै जाइ ॥३४॥

हे नानक! यस तथ्यको निर्णय त्यहाँ गएर नै हुन्छ॥३४॥

ਧਰਮ ਖੰਡ ਕਾ ਏਹੋ ਧਰਮੁ ॥

धरम खंड का एहो धरमु ॥

(कर्मकाण्डमा) धर्मखण्डको नियम हो; जुन अघिल्ला पङ्क्तिहरूमा उल्लेख गरिएको छ।

ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਕਾ ਆਖਹੁ ਕਰਮੁ ॥

गिआन खंड का आखहु करमु ॥

(गुरु नानक जी) अहिले ज्ञानखण्डको व्यवहारको वर्णन गर्दछन्।

ਕੇਤੇ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਵੈਸੰਤਰ ਕੇਤੇ ਕਾਨ ਮਹੇਸ ॥

ਕੇਤੇ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਵੈਸੰਤਰ ਕੇਤੇ ਕਾਨ ਮਹੇਸ ॥

(ਯਸ ਸੰਸਾਰਮਾ) ਕਾਤਿ ਪ੍ਰਕਾਰਕੋ ਹਾਵਾ, ਪਾਨੀ, ਆਗੋ ਚਨ੍, ਰ ਕਾਤਿ ਨੈ ਰੂਪ ਕ੍ਰਿਸ਼ਣ ਅਥਵਾ ਰੁਦ੍ਰ (ਸ਼ਿਵ) ਕਾ ਚਨ੍।

ਕੇਤੇ ਬਰਮੇ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਅਹਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇ ਵੇਸ ॥

ਕੇਤੇ ਬਰਮੇ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਅਹਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇ ਵੇਸ ॥

ਧਾਤਿ ਧੇਰੈ ਬ੍ਰਹਮਾਲੇ ਯਸ ਬ੍ਰਹਮਾਣਡਮਾ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਰ ਰਤਾਕਾ ਮੇਸਮਾ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂਕੋ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਗਛੰਨ੍।

ਕੇਤੀਆ ਕਰਮ ਭੂਮੀ ਮੇਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਪੁ ਉਪਦੇਸ ॥

ਕੇਤੀਆ ਕਰਮ ਭੂਮੀ ਮੇਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਪੁ ਉਪਦੇਸ ॥

ਕਾਤਿ ਨੈ ਕਰਮਭੂਮਿਹਰੂ, ਸੁਮੇਰ-ਪਰਵਤ, ਧ੍ਰੁਵਭਕਤ ਰ ਤਿਨਕਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਚਨ੍।

ਕੇਤੇ ਇੰਦ ਚੰਦ ਸੂਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਡਲ ਦੇਸ ॥

ਕੇਤੇ ਇੰਦ ਚੰਦ ਸੂਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਡਲ ਦੇਸ ॥

ਇੰਦ੍ਰ ਰ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਕਾਤਿ ਚਨ੍, ਕਾਤਿ ਸੂਰ੍ਯ ਚਨ੍, ਕਾਤਿ ਗ੍ਰਹ ਰ ਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਣਾਲੀਅਨ੍ਤਰ੍ਗਤ ਚਨ੍।

ਕੇਤੇ ਸਿਧ ਬੁਧ ਨਾਥ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਦੇਵੀ ਵੇਸ ॥

ਕੇਤੇ ਸਿਧ ਬੁਧ ਨਾਥ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਦੇਵੀ ਵੇਸ ॥

ਕਾਤਿ ਸਿਦ੍ਧ, ਵਿਦ੍ਵਾਨ੍ ਰ ਨਾਥਹਰੂ ਚਨ੍, ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤਾਹਰੂਕਾ ਧੇਰੈ ਰੂਪਹਰੂ ਚਨ੍।

ਕੇਤੇ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ ॥

ਕੇਤੇ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ ॥

ਕਾਤਿ ਦੇਵਤਾ, ਦਾਨਵ ਰ ਋ਸ਼ਿਹਰੂ ਚਨ੍ ਰ ਧਾਤਿ ਧੇਰੈ ਸਮੁਦ੍ਰਹਰੂ ਰਛਲੇ ਭਰਪੂਰ ਚਨ੍।

ਕੇਤੀਆ ਖਾਣੀ ਕੇਤੀਆ ਬਾਣੀ ਕੇਤੇ ਪਾਤ ਨਰਿੰਦ ॥

ਕੇਤੀਆ ਖਾਣੀ ਕੇਤੀਆ ਬਾਣੀ ਕੇਤੇ ਪਾਤ ਨਰਿੰਦ ॥

ਉਤਪਤਿਕਾ ਧਾਤਿ ਧੇਰੈ ਸ੍ਰੋਤਹਰੂ ਚਨ੍ (ਅਣਡ੍ਯ-ਜਰਾਯੁਜਾਦੀ), ਕਾਤਿ ਪ੍ਰਕਾਰਕਾ ਬੋਲੀ ਚਨ੍ (ਪਰਾ, ਪਸ਼੍ਯਨ੍ਤੀ ਆਦਿ) ਕਾਤਿ ਮਹਾਰਾਜਾਹਰੂ ਚਨ੍ ਅਨਿ ਕਾਤਿ ਰਾਜਾਹਰੂ ਚਨ੍।

ਕੇਤੀਆ ਸੁਰਤੀ ਸੇਵਕ ਕੇਤੇ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਅੰਤੁ ॥੩੫॥

ਕੇਤੀਆ ਸੁਰਤੀ ਸੇਵਕ ਕੇਤੇ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਅੰਤੁ ॥੩੫॥

ਕਾਤਿ ਵੇਦ-ਸ਼੍ਰੁਤਿਹਰੂ ਚਨ੍, ਉਨਕਾ ਸੇਵਕਹਰੂ ਪਨਿ ਕਾਤਿ ਚਨ੍, ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭਨ੍ਰੁਹੁਨ੍ਛ ਕਿ ਉਨਕੋ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿਕੋ ਕੁਨੈ ਅਨ੍ਤ ਚੈਨ੍; ਧੀ ਸਭੈ ਕੁਰਾਕੋ ਅਨ੍ਤ ਜ਼ਾਨ-ਖਣਡਮਾ ਗਏਪਛਿ ਮਹਸੁਸ ਗਰਿਨ੍ਛ, ਜਹਾँ ਜੀਵ ਜ਼ਾਨੀ ਬਨ੍ਦਛ ॥੩੫॥

ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਮਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਚੰਡੁ ॥

ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਮਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਚੰਡੁ ॥

ਜ਼ਾਨ ਖਣਡਮਾ ਜੁਨ ਜ਼ਾਨਕੋ ਕੁਰਾ ਗਰਿਏਕੋ ਚ ਟਯੋ ਪਰਬਲ ਚ।

ਤਿਥੈ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋਡ ਅਨੰਦੁ ॥

ਤਿਥੈ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋਡ ਅਨੰਦੁ ॥

ਧਸ ਖਣਡਮਾ ਰਾਗਮਧੀ, ਪ੍ਰਸੰਨਤਾਪੂਰਨ ਅਥਵਾ ਕੌਤੁਕੀ ਆਨੰਦ ਵਿਘਮਾਨ ਚਨ੍।

ਸਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਰੂਪੁ ॥

ਸਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਰੂਪੁ ॥

(ਸ਼ਰਮ ਖਣਡਮਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਭਕਤਿਲਾਓ ਪ੍ਰਮੁਖ ਮਾਨਿਏਕੋ ਚ) ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਉਪਾਸਨਾ ਗੰਨੇ ਕੋਸ਼ਿਸ ਗੰਨੇ ਸੰਨਤਹਰੂਕੋ ਬੋਲੀ ਮਿਠੀ ਹੁੰਦਾ।

ਤਿਥੈ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਐ ਬਹੁਤੁ ਅਨੂਪੁ ॥

ਤਿਥੈ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਐ ਬਹੁਤੁ ਅਨੂਪੁ ॥

ਧਸ ਅਵਸਥਾਮਾ (ਸ਼ਰਮ ਖਣਡਮਾ), ਪ੍ਰਬੁਫ਼ ਮਨਦੁਆਰਾ ਅਫ਼ਿਰੀਧ ਸੁੰਦਰਤਾਕੋ ਏਕ ਸਵਰੂਪ ਸਿਰ੍ਜਨਾ ਗਰਿੰਦਾ।

ਤਾ ਕੀਆ ਗਲਾ ਕਥੀਆ ਨਾ ਜਾਹਿ ॥

ਤਾ ਕੀਆ ਗਲਾ ਕਥੀਆ ਨਾ ਜਾਹਿ ॥

ਤਿਨਕਾ ਸ਼ਬਦਹਰੂਲਾਓ ਭਨ ਸਕਿੰਦੈਨ।

ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥

ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥

ਕਸੈਲੇ ਉਹਾਂਕੋ ਮਹਿਮਾ ਗੰਨ ਖੋਜਯੋ ਭਨੇ ਪਨਿ ਪਛਿ ਪਸ਼ਾਤਾਪ ਗੰਨੁਪਛੈ।

ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥

ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥

ਤਯਹਾਂ ਵੇਦ, ਸ਼੍ਰੁਤਿ, ਜ਼ਾਨ, ਮਨ ਰ ਬੁਫ਼ਿ ਗਫਿਏਕਾ ਹੁੰਦਾ।

ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰਾ ਸਿਧਾ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥੩੬॥

ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰਾ ਸਿਧਾ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥੩੬॥

ਤਯਹਾਂ ਦਿਵਯ ਬੁਫ਼ਿ ਰ ਸਿਫ਼ ਅਵਸਥਾ ਪ੍ਰਾਪਤਿਕੋ ਸਮਝ ਭਏਕਾ ਦੇਵਤਾਹਰੂਕੋ ਨਿਰਮਾਣ ਗਰਿੰਦਾ॥੩੬॥

ਕਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜੋਰੁ ॥

ਕਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜੋਰੁ ॥

ਜੁਨ ਉਪਾਸਕਹਰੂਲੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਬਾਟ ਆਸਿਥ ਪਾਏਕਾ ਹੁਨ੍ਹਨ੍ ਤਿਨਕੋ ਬੋਲੀ ਸ਼ਕਤਿਸ਼ਾਲੀ
ਹੁਨ੍ਹਨ੍।

ਤਿਥੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ॥

ਤਿਥੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ॥

ਜਹਾਨੇਰ ਧੀ ਉਪਾਸਕਹਰੂ ਹੁਨ੍ਹਨ੍, ਧਾਹਾ ਅਰੂ ਕੋਹੀ ਹੁੰਦੈਨ੍।

ਤਿਥੈ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰ ॥

ਤਿਥੈ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰ ॥

ਤੀ ਉਪਾਸਕਹਰੂਮਾ ਦੇਹਮਾਥਿ ਵਿਜਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਨੇ ਧੋਫ਼ਾ, ਇੰਦ੍ਰਿਧਹਰੂਮਾਥਿ ਵਿਜਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਨੇ
ਮਹਾਬਲੀਹਰੂ ਰ ਵੀਰ ਹ੍ਰਦਧਹਰੂ ਹੁਨ੍ਹਨ੍।

ਤਿਨ ਮਹਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰ ॥

ਤਿਨ ਮਹਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰ ॥

ਉਨੀਹਰੂਮਾ ਪ੍ਰਭੂ ਰਾਮ ਪਰਿਪੁਰ੍ਣ ਰਹਨ੍ਹਨ੍।

ਤਿਥੈ ਸੀਤੋ ਸੀਤਾ ਮਹਿਮਾ ਮਾਹਿ ॥

ਤਿਥੈ ਸੀਤੋ ਸੀਤਾ ਮਹਿਮਾ ਮਾਹਿ ॥

(ਤੀ ਨਿਰ੍ਗੁਣ ਸ੍ਵਰੂਪ ਰਾਮਸੰਗ ਮਹਿਮਾਰੂਪੀ ਸੀਤਾ ਚੰਦ੍ਰਮਾਜਤਿਕੈ ਚਮ੍ਕਿਲੋ ਰ ਮਨਲਾਓ ਸ਼ੀਤਲ
ਬਨਾਉਨੇ ਖਾਲਕੀ ਚਿਨ੍।

ਤਾ ਕੇ ਰੂਪ ਨ ਕਥਨੇ ਜਾਹਿ ॥

ਤਾ ਕੇ ਰੂਪ ਨ ਕਥਨੇ ਜਾਹਿ ॥

ਧਸਤੋ ਸ੍ਵਰੂਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਨੇਕੋ ਗੁਣ ਭਨ੍ਨ ਸਕਿੰਦੈਨ।

ਨਾ ਓਹਿ ਮਰਹਿ ਨ ਠਾਗੇ ਜਾਹਿ ॥

ਨਾ ਓਹਿ ਮਰਹਿ ਨ ਠਾਗੇ ਜਾਹਿ ॥

ਤੀ ਉਪਾਸਕ ਨ ਤ ਮਰਦੰਨ੍ ਰ ਨ ਤ ਤਿਨਲਾਓ ਠਗਿਓਨ੍ਹ,

ਜਿਨ ਕੈ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਜਿਨ ਕੈ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਜਸਕੋ ਹ੍ਰਦਧਮਾ ਪਰਮਾਤ੍ਮਾ ਰਾਮਕਾ ਸ੍ਵਰੂਪ ਵਿਧਮਾਨ ਹੁਨ੍ਹਨ੍।

ਤਿਥੈ ਭਗਤ ਵਸਹਿ ਕੇ ਲੋਅ ॥

ਤਿਥੈ ਭਗਤ ਵਸਹਿ ਕੇ ਲੋਅ ॥

ਤਯਹਾँ ਧੈਰੈ ਲੋਕਕਾ ਭਕਤ ਨਿਵਾਸ ਗਞ੍ਨ।

ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥

ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥

ਜਸਕੋ ਹ੍ਰਦਯਮਾ ਸਤ੍ਯਸ੍ਵਰੂਪ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬਾਸ ਗਰਦੰਨ, ਉਨਲੇ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰਦੰਨ।

ਸਚ ਖੰਡਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ਸਚ ਖੰਡਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ਸਤ੍ਯ ਧਾਰਣਾ ਗਰਨੇਕੋ ਹ੍ਰਦਯਮਾ(ਸਚਖਣਡ) ਤੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਵਾਸ ਗਰਦੰਨ; ਅਰਥਾਤ੍ ਵੈਕੁਣਠ ਲੋਕ,
ਜਹਾँ ਸਦ੍ਗੁਣੀ ਵਿਅਕਤਿਹਰੂਕੋ ਵਾਸ ਹੁਨ੍ਛ, ਤਯਹਾँ ਸਰ੍ਵਗੁਣ ਸ੍ਵਰੂਪ ਪਰਮਾਤ੍ਮਾਕੋ ਵਾਸ ਹੁਨ੍ਛ।

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੇ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥

ਯੋ ਸ੍ਰਜਨਹਾਰ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਲੇ ਆਪਨੋ ਸ੍ਰਸ਼ਟਿਕੋ ਰਚਨਾ ਗਰੁਨ੍ਹਿਨ੍ਛ ਰ ਯਸਲਾਇ ਅਨੁਗ੍ਰਹਕਾ ਸਾਥ
ਹੈਰੁਨ੍ਹਿਨ੍ਛ, ਅਰਥਾਤ੍ ਯਸਕੋ ਪੋਸ਼ਣ ਗਰੁਨ੍ਹਿਨ੍ਛ।

ਤਿਥੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡ ॥

ਤਿਥੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡ ॥

ਤ੍ਯਸ ਸਚਖਣਡਮਾ ਅਨੰਤ ਖਣਡ, ਮਣਡਲ ਤਥਾ ਬ੍ਰਹ੍ਮਾਣਡ ਚਨ੍।

ਜੇ ਕੋ ਕਥੈ ਤ ਅੰਤ ਨ ਅੰਤ ॥

ਜੇ ਕੋ ਕਥੈ ਤ ਅੰਤ ਨ ਅੰਤ ॥

ਯਦਿ ਕਸੈਲੇ ਉਨਕੋ ਅੰਤਕੋ ਕੁਰਾ ਗਞ੍ਨ ਭਨੇ, ਉਸਲੇ ਬੁਝ ਸਕਦੈਨ, ਕਿਨਭਨੇ ਉਨਾ ਅਨੰਤ
ਚਨ੍।

ਤਿਥੈ ਲੋਅ ਲੋਅ ਆਕਾਰ ॥

ਤਿਥੈ ਲੋਅ ਲੋਅ ਆਕਾਰ ॥

ਤਯਹਾँ ਅਨੇਕੀਂ ਲੋਕਹਰੂ ਚਨ੍ ਰ ਤਯਹਾँ ਬਸ਼ੇਹਰੂਕੋ ਅਸ਼ਤਿਤ੍ਵ ਪਨਿ ਧੈਰੈ ਚਨ੍।

ਜਿਵ ਜਿਵ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਵ ਕਾਰ ॥

ਜਿਵ ਜਿਵ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਵ ਕਾਰ ॥

ਤ੍ਯਸਪਚਿ ਉਹਾँ ਸਰ੍ਵਸ਼ਕਤਿਮਾਨ ਪਰਮਾਤ੍ਮਾਲੇ ਜਸਰੀ ਆਜ਼ਾ ਦਿਨ੍ਹਿਨ੍ਛ, ਤਿਨੀਹਰੂਲੇ ਤ੍ਯਸਰੀ
ਕਾਰ੍ਯ ਗਞ੍ਨ।

ਵੇਖੇ ਵਿਗਸੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਕੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਆँफूले रचना गरेको यो अनुष्ठान देख्नु अनि असल कर्महरू विचार गर्न पाउँदा उहाँ खुसी हुनुहुन्छ।

नानक कथना करड़ा सारु ॥३७॥

नानक कथना करड़ा सारु ॥३७॥

गुरु नानक जी भन्नुहुन्छ कि ती निरंकाकका मूल-तत्व जसको मैले उल्लेख गरेको छु त्यसलाई व्यक्त गर्न अति नै कठिन छ॥३७॥

ਜਤੁ ਪਾਹਾਰਾ ਧੀਰਜੁ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥

जतु पाहारा धीरजु सुनिएरु ॥

निग्रह- रूपी भट्टी इन्द्रिय होस्, सुनारको रूपमा संयम होस्।

ਅਹਰਣਿ ਮਤਿ ਵੇਦੁ ਹਥੀਆਰੁ ॥

अहरणि मति वेदु हथीआरु ॥

अचल बुद्धिरूपी तरवार होस्, गुरु ज्ञानरूपी हथौडा होस्।

ਭਉ ਖਲਾ ਅਗਨਿ ਤਪ ਤਾਉ ॥

भउ खला अगनि तप ताउ ॥

निरंकरको भयलाई फुकाइ तथा तपस्यामय जीवनलाई अग्नि ताप बनाउनुहोस्।

ਭਾਂਡਾ ਭਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਤੁ ਢਾਲਿ ॥

भांडा भाउ अम्रितु तितु ढालि ॥

हृदयलाई प्रेमको भाँडा बनाउनुहोस् र त्यसमा नाम-अमृतलाई घोल्नुहोस्।

ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਟਕਸਾਲ ॥

घड़ीऐ सबदु सची टकसाल ॥

यही साँचो पुदिनामा नै नैतिक जीवनको सृष्टि हुन्छ। अर्थात्, यस्तो पुदिनाबाट नै जीवन पुण्यमय बनाउन सकिन्छ।

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਕਾਰ ॥

जिन कउ नदरि करमु तिन कार ॥

जसमाथि अकाल पुरुषको कृपृष्टि हुन्छ, उनैले यो कार्य गर्न पाउँदछ।

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੩੮॥

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੩੮॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਯਸਤੋ ਅਸਲ ਗੁण भएका प्राणीहरू त्यस कृपासागर परमात्माको कृपादृष्टिको कारण कृतज्ञ हुन्छन्।

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥

ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥

ਸਾਰਾ ਸ੍ਰष्टिको गुरु हावा हो, पिता पानी हो, र पृथ्वी महान् माता हो।

ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥

ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥

दिन र रात दुवै धाई (बालकलाई खुवाउने) जस्तै हुन् तथा सम्पूर्ण जगत् यी दुईका काखमा खेलिरहेका छन्।

ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥

ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥

शुभ तथा अशुभ कर्महरूको लेखाजोखा ती अकाल-पुरुषको दरबारमा हुनेछ।

ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥

ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥

आपनो राम्रोनराम्रो कर्महरूको फलस्वरूप नै प्राणी परमात्माको नजिक तथा टाडा हुन्छ।

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥

जसले प्रभुका नाम स्मरण गरेका छन्, तिनले जप-तप आदिमा गरिने मेहनतलाई सफल गरिसकेका हुन्छन्।

ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

गुरु नानक देवजी भन्नुहुन्छ कि यस्ता असल प्राणीहरूको अनुहार उज्ज्वल भएको हुन्छ र धेरै प्राणीहरू उनीहरूसँग अर्थात् उनीहरूको अनुसरण गरेर गतिचक्रबाट मुक्त भएका छन्। ॥१॥

ਅਰਦਾਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫ਼ਤਹਿ॥

Ek-Oankar. Waheguroo Ji Ki Fateh

ਭਗਵਾਨ੍ ਏਕ ਚਨ੍। ਸਭੈ ਵਿਜਯ ਪਰਮ ਗੁਰੂ (ਭਗਵਾਨ੍) ਕੋ ਹੋ।

ਸ੍ਰੀ ਭਗੌਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ।

Sri Bhagouti ji Sahai

ਆਦਰਨੀਯ ਟਰਵਾਰ ਵਾ ਕ੍ਰਪਾਣ (ਫੁਏਹਰੂਲਾਇ ਨਏ ਗਨੈ ਭਗਵਾਨ੍) ਲੇ ਹਾਮੀਲਾਇ ਸਹਯੋਗ ਗਰੂਨ੍!

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗੌਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦॥

Vaar Sri Bhagouti Ji Ki Paatshaahee Dasvee

ਦਸਾਓ ਗੁਰੂਦੁਆਰਾ ਪਠਨ ਗਰਿਏਕੋ ਪ੍ਰਭਾਵਨੀਯ ਟਰਵਾਰ ਕਵਿਤਾ।

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੌਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈਂ ਧਿਆਇ॥

Pritham Bhagouti Simar Kai, Guru Naanak Layee Dhiyae

ਪਹਿਲੇ ਟਰਵਾਰ (ਫੁਏਹਰੂਲਾਇ ਨਏ ਗਨੈ ਭਗਵਾਨ੍) ਲਾਇ ਸਮ੍ਝਨੁਹੋਸ੍; ਟ੍ਰਿਸਪਚਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਲਾਇ ਸਮ੍ਝਨੁਹੋਸ੍ (ਤਨਕੋ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਲਾਇ ਨੋਟ ਗਨੁਹੋਸ੍)।

ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸੁ ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈਂ ਸਹਾਇ॥

Angad Gur Te Amar Das, Raamdaasai Hoya Sahai

ਟ੍ਰਿਸਪਚਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਦਾਸ ਰ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸਲਾਇ ਸਮ੍ਝਨੁਹੋਸ੍ ਰ ਧਿਆਨ ਗਨੁਹੋਸ੍; ਤਨੀਹਰੂਲੇ ਹਾਮੀਲਾਇ ਮਦਦ ਗਰੂਨ੍! (ਤਨੀਹਰੂਕੋ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਮਾ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਗਨੁਹੋਸ੍)

ਅਰਜਨ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਨੇ ਸਿਮਰੈ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ॥

Arjan Hargobind No Simrou Sri Har Rai

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ, ਗੁਰੂ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਰ ਗੁਰੂ ਹਰ ਰਾਧਲਾਇ ਸਮ੍ਝਨੁਹੋਸ੍ ਰ ਧਿਆਨ ਗਨੁਹੋਸ੍। (ਤਨੀਹਰੂਕੋ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਮਾ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਗਨੁਹੋਸ੍)

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਡਿਠੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ॥

Sri HarKrishan Dhiyaa-eeai Jis Dhithi Sabh Dukh Jaye

ਪ੍ਰਭੂਜੀ ਗੁਰੂ ਹਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਕੋ ਸਮਰਪਣ ਅਨਿ ਧਿਆਨ ਗੁਰੁਹੋਸ੍ਰ, ਜਸਲਾਇ ਮਾਤ੍ਰ ਦੇਖੇਰ ਸਭੈ ਦੁ:ਖਹਰੂ ਹਟ੍ਹਚਨ੍ । (ਤਨੀਹਰੂਕੋ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਮਾ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਗੁਰੁਹੋਸ੍ਰ)

ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ ਘਰ ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ॥

Teg Bahadur Simareeai Ghar No Nidh Avai Dhai

ਗੁਰੂ ਤੇਗਬਹਾਦੁਰਲਾਇ ਸਮ੍ਝਨੁਹੋਸ੍ਰ ਰ ਤ੍ਵਸਪਚਿ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਧਨਕਾ ਨੌ ਸ੍ਰੋਤਹਰੂ (ਧੈਰ੍ਯ, ਕ੍ਸ਼ਮਾ ਦਮ, ਅਸ੍ਤੇਯ, ਸ਼ੌਚਾ, ਇੰਦ੍ਰਿਯਾ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਬੁੱਢਿ, ਵਿਦ੍ਯਾ ਸਤ੍ਯ, ਅਕ੍ਰੋਧ) ਤਪਾਇਕੋ ਘਰਮਾ ਚਿਟੋ ਆਉਨੇਚਨ੍।

ਸਭ ਥਾਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥

Sabh Thai Ho-e Sahaai

ਹੈ ਪ੍ਰਭੂ ! ਕ੍ਰਪਯਾ ਹਾਮੀਲਾਇ ਸਭੈ ਠਾਉਂਮਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਰ ਮਦ੍ਦਤ ਗੁਰੁਹੋਸ੍ਰ।

ਦਸਵਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ! ਸਭ ਥਾਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥

Dasvaa Paatshaah Guru Gobind Singh Ji Sabh Thai Ho-e Sahaai

ਆਦਰਨੀਯ ਦਸ਼ਾਊਂ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿੰਘਲਾਇ ਸਮ੍ਝਨੁਹੋਸ੍ਰ (ਉਨਕੋ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਮਾ ਧਿਆਨ ਦਿਨੁਹੋਸ੍ਰ)। ਹੈ ਭਗਵਾਨ੍ ! ਕ੍ਰਪਯਾ ਹਾਮੀਲਾਇ ਸਭੈ ਠਾਉਂਮਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਰ ਮਦ੍ਦਤ ਗੁਰੁਹੋਸ੍ਰ।

ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੋਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

Dasa Paatsaahaa Di Jot Sri Guru Granth Sahib Ji, De Paath Deedaar Daa Dhiyaan Dhar Ke Bolo Ji Waheguroo

ਆਦਰਨੀਯ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬਮਾ ਨਿਹਿਤ ਦਸ ਰਾਜਾਹਰੂਕੋ ਦਿਵ੍ਯ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕੋ ਬਾਰੇਮਾ ਸੋਚੁਹੋਸ੍ਰ ਅਨਿ ਧਿਆਨ ਗੁਰੁਹੋਸ੍ਰ ਤਥਾ ਆਪਨਾ ਵਿਚਾਰਹਰੂਲਾਇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬਕੋ ਦਿਵ੍ਯ ਸਿੱਖਾਤਿਰ ਧੁਮਾਤਨੁਹੋਸ੍ਰ ਰ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗੁਰੁਹੋਸ੍ਰ। (ਅਧਿਕਾਰੀ ਗੁਰੂ)।

ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਚੌਹਾਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ, ਚਾਲੀਆਂ ਮੁਕਤਿਆਂ, ਹਠੀਆਂ ਜਪੀਆਂ, ਤਪੀਆਂ,

ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ,

ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਸਚਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

Panja Piyariya, Chauhaa Sahibzadiya, Chaliya Mukhtiya, Huthiya, Jupiya, Tupiya, Jina Nam Jupiya, Vand Shakiya, Deg Chalahee, Teg Vaahee, Dekh Ke Andhith Keetaa, Tinhaa Piariyaa, Sachiaariyaa Dee Kamaahee, Da Dhiyaan Dhar Ke Bolo Ji Waheguroo

ਪਾਂਚ ਪ੍ਰਿਯ, ਚਾਰ ਚੋਰਾਹਰੂ (ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿੰਘਕਾ); ਚਾਲੀਸ ਸ਼ਹੀਦਹਰੂ; ਅਦਮ੍ਯ ਵਫ਼ਾ ਸੰਕਲਪਕਾ

बहादुर सिखहरू; नामको रङमा डुबेका भक्तहरू; नाममा मिसिएका व्यक्तिहरूको कार्यहरूको बारेमा सोचुहोस्। नाम सम्झेर सँगै खाना खानेहरूलाई; निःशुल्क भान्सा सुरु गर्नेहरूलाई; तरवार चलाउनेहरूलाई (सत्यको रक्षा गर्न); अरूको कमजोरीहरूलाई बेवास्ता गर्नेहरूलाई; माथिका सबै शुद्ध र साँच्चै समर्पित व्यक्तिहरू थिए; बोल वाह गुरु! (अद्वितीय गुरु)

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੇ ਧਰਮ ਹੇਤ ਸੀਸ ਦਿੱਤੇ, ਬੰਦ ਬੰਦ ਕਟਾਏ, ਖੋਪਰੀਆਂ ਲੁਹਾਈਆਂ, ਚਰਖੜੀਆਂ ਤੇ ਚੜੇ, ਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚਿਰਾਏ ਗਏ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹਾਰਿਆ, ਸਿੱਖੀ ਕੇਸਾਂ ਸੁਆਸਾਂ ਨਾਲ ਨਿਬਾਹੀ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

Jinaa Singhaa Singhneeyaa Ne Dharam Het Sees Dithe, Bund Bund Kuttai, Khopriya Luhaiya, Charukriya Te Churhe, Aariaa Naal Chiraae Ge, Gurdwaraiya Di Seva Layee Kurbania Keethiya, Dharam Nehee Haariye, Sikhi Kesaa Suwaasaa Naal Nibaahee, Tina Dee Kamaaee Daa Dhiyaan Dhar Ke Bolo Ji Waheguroo

बहादुर सिख पुरुष र महिलाहरूले गरेको अतुलनीय सेवाको बारेमा सोचुहोस् र सम्झनुहोस् जसले आफ्नो टाउको राखे तर आफ्नो सिख धर्मलाई समर्पण गरेनन्। जसले शरीरको हरेक जोडा टुक्रा-टुक्रा पार्छन्; जसले आफ्नो टाउको छाला पार्छन्; जो बाँधिएका थिए र पाङ्ग्रामा राखिएका थिए र टुक्रा-टुक्रा पारिएका थिए; जो आरीले काटिएका थिए;

ਪੰਜਾਂ ਤਖਤਾਂ, ਸਰਬੱਤ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

Saarey Takhta Sarbat Gurdwariya Daa Dhiyaan Dhur Ke Bolo Ji Waheguroo
ਆਪना विचारहरू सिख धर्मका सबै सिंहासन र सबै गुरुद्वाराहरूमा केन्द्रित गर्नुहोस्; भन हे गुरु!

ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ, ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਚਿਤ ਆਵੇ, ਚਿੱਤ ਆਵਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਵੇ।

Prithme Sarbat Khaalsaa Ji Ki Ardaas Hai Ji, Sarbat Khaalsaa Ji Ko Waheguroo Waheguroo Waheguroo Chit Aavai Chit Aavan Ka Sadkaa Surab Sukh Hovai

सुरुमा सबै पूजनीय खालसाहरूले प्रार्थना गर्छन् कि उनीहरूले तपाईंको नामको ध्यान गर्न सकून्; र यस्तो ध्यानद्वारा सबै सुख र सान्त्वना प्राप्त होस्।

**ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਰਛਿਆ ਰਿਆਇਤ, ਦੇਗ ਤੇਗ ਫਤਹਿ,
ਬਿਰਦ ਕੀ ਪੈਜ, ਪੰਥ ਕੀ ਜੀਤ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਹਾਇ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੇ ਬੋਲ ਬਾਲੇ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !**

Jahaa Jahaa Khaalsaa Ji Saahib, Tahaa Tahaa Ruchhiya Riyaa-it, Deg Teg
Fateh, Bira Ki Paij, Panth Ki Jeet, Sree Saahib Ji Sahaai Khaalse Ji Ko Bol
Baaley, Bolo Ji Waheguroo

ਜहाँ पनी पूजनीय खालसा उपस्थित हुन्छन्, आपनो सुरक्षा र अनुग्रह प्रदान गर्छन्; निःशुल्क
भान्सा र तरवार कहिल्यै असफल नहुन सक्छ; आपना भक्तहरूको सम्मान कायम
राख्नुहोस्; सिख जनतालाई विजय प्रदान गर्नुहोस्; पूजनीय तरवार सधैं हाम्रो सहायतामा
आउन सक्छ; खालसालाई सधैं सम्मान होस्; भन्नुहोस्, हे गुरु!

**ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦਾਨ, ਕੇਸ ਦਾਨ, ਰਹਿਤ ਦਾਨ, ਬਿਬੇਕ ਦਾਨ, ਵਿਸਾਹ ਦਾਨ, ਭਰੋਸਾ ਦਾਨ, ਦਾਨਾਂ ਸਿਰ ਦਾਨ,
ਨਾਮ ਦਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਚੌਕੀਆਂ, ਝੰਡੇ, ਬੁੰਗੇ, ਜੁਗੋ ਜੁਗ ਅਟੱਲ, ਧਰਮ ਕਾ ਜੈਕਾਰ, ਬੋਲੇ
ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !!!**

Sikhaa Noo Sikhee Daan, Kesh Daan, Rehit Daan, Bibek Daan, Bharosaa
Daan, Daanaa Sir Daan Naam Daan, Chounkiyaa Jhande Bunge Jugo Jug
Attal, Dharam Ka Jai Kaar Bolo Ji Waheguroo

सिखहरूलाई सिख धर्मको दान, लामो कपालको दान, सिख धर्मको दान, इश्वरीय ज्ञानको
दान, दढ विश्वासको दान, विश्वासको दान र नामको सबैभन्दा ठुलो उपहार प्रदान गर्नुहोस्।
हे भगवान्! राग-रागी, हवेली र झन्डा लामो समयसम्म जिउन्; सत्य सधैं विजयी होस्; भन
वाहे गुरु!

ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾਂ, ਮਤ ਉੱਚੀ ਮਤ ਦਾ ਰਾਖਾ ਆਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

Sikhaa Daa Man Neevaa, Mat Uchee, Mat Pat Daa Raakhaa Aap
Waheguroo

सबै सिखहरूको हृदय विनम्र होस् र उनीहरूको ज्ञान उच्च होस्; हे प्रभु! तिमि ज्ञानका
रक्षक हो।

**ਹੇ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਦੇ ਮਾਣ, ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਦੇ ਤਾਣ, ਨਿਓਟਿਆਂ ਦੀ ਓਟ, ਸੱਚੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ! ਆਪ ਦੇ
ਹਥੁਰ.....ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ।**

Hey Nimaneeaa De Maan, Nitaneeaa De Taan, Nioteeaa Di Ot, Sachey Pita
Waheguroo (Aap Di Hazoor....Di Aardas hai Ji)

हे साँचो राजा, हे गुरु! तपाईं नम्र मानिसका गर्व, असहायका शक्ति, आश्रयहीनका आश्रय
हुनुहुन्छ, हामी विनम्रतापूर्वक तपाईंको उपस्थितिमा प्रार्थना गर्दछौं..... (यहाँ गरिएको
अवसर वा प्रार्थनालाई प्रतिस्थापन गर्नुहोस्)।

ਅੱਖਰ ਵਾਧਾ ਘਾਟਾ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕ ਮਾਫ਼ ਕਰਨੀ। ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਕਰਨੇ।

Akhar Vaadhaa Ghaataa Bhul Chuk Maaf Karnee, Sarbat De Kaaraj Raas Karney.

ਕ੍ਰਪਯਾ ਮਾਥਿਕੋ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਪਛੁਨਾਲੇ ਹਾਮ੍ਰਾ ਗਲਤੀ ਰ ਕਮਜ਼ੋਰੀਹਰੂਲਾਓਂ ਕ੍ਸ਼ਮਾ ਗਨੁਹੋਸ੍। ਕ੍ਰਪਯਾ ਸਬੈਕਾ ਉਦੇਸ਼ਯਹਰੂ ਪੂਰਾ ਗਨੁਹੋਸ੍।

ਸੇਈ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਿਲਿਆਂ ਤੇਰਾ ਨ ਚਿੱਤਆਵੇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ, ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਰਬੱਤ ਦਾ ਭਲਾ।

Seyee Piyare Mel, Jina Miliya Teraa Naam Chit Aavai, Naanak Naam Chardi Kala, Tere Bhaaney Sarbat Daa Bhalaa

ਹਾਮੀਲਾਓਂ ਸਾੱਚੋ ਭਕਤਹਰੂਸੱਗ ਭੇਟਾਉਨੇ ਕ੍ਰਪਾ ਗਨੁਹੋਸ੍ ਜਸਬਾਟ ਹਾਮੀ ਤਪਾਓਂਕੋ ਨਾਮ ਸਮਰਣ ਗਰਨ ਰ ਧਿਆਨ ਗਰਨ ਸਕਥੈਂ। ਹੇ ਭਗਵਾਨ੍! ਸਾੱਚੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਕੋ ਮਾਧ੍ਯਮਬਾਟ, ਤਪਾਓਂਕੋ ਨਾਮ ਉਚ੍ਚ ਹੁਨ ਸਕਦਥ, ਅਨਿ ਤਪਾਓਂਕੋ ਈਚ੍ਚਾਅਨੁਸਾਰ ਸਬੈ ਸਮ੍ਰਦ੍ਧ ਹੁਨ ਸਕਦਥ।

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖ਼ਾਲਸਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ

Waheguroo Ji Ka Khaalsaa Waheguroo Ji Ki Fateh

ਵਾਹੇਗੁਰੂਜੀਕੋ ਖ਼ਾਲਸਾ, ਵਾਹੇਗੁਰੂਕੋ ਫਤੇਹ।

आत्माको यात्रामा लाग्नुहोस्: आफ्नो आत्मालाई पोषण गर्नुहोस्

आफ्नो आध्यात्मिक यात्रालाई उचाल्ने र जीवनमा गहिरो अर्थ खोज्ने अभ्यासहरू पत्ता लगाउनुहोस्।

यात्राको लागि सिख धर्मका तीन आधारभूत सिद्धान्तहरू:

नाम जप्नुहोस्: ईश्वरलाई सम्झनुहोस्

राम्रो काम गर्नुहोस्: इमानदारीपूर्वक काम गर्नुहोस्

चुपचाप नबस्नुहोस्: अरुहरूसँग कुरा साझा गर्नुहोस्

हामीलाई आध्यात्मिक मुक्ति (मुक्ति) र न्यायपूर्ण समाजतर्फ मार्गदर्शन गर्नुहोस्। गुरु ग्रन्थ साहिबमा निहित यी सिद्धान्तहरूले सिख जीवनको आधार बनाउँछन्।

चौथो गुरु राम दास जीको दैनिक अभ्यासको लागि ज्ञान: गुरु ग्रन्थ साहिबमा (पृष्ठ 305-306), उहाँले सिखको दैनिक आध्यात्मिक यात्रामा गहिरो अन्तर्दृष्टि प्रदान गर्नुहुन्छ:

दिनको पहिलो कार्य: गुरुको साँचो शिष्यले प्रत्येक दिन मायालुपूर्वक ईश्वरीय सम्झना गरेर सुरु गर्छ।

शरीर र मनलाई शुद्ध गर्नुहोस्: चाँडै उठ्नुहोस्, स्नान गर्नुहोस्, र ईश्वरको सम्झनामा आँफूलाई डुबाउनुहोस्, आफ्नो आत्मा दिव्य अमृतमा नुहाएको महसुस गर्नुहोस्।

सम्झनाद्वारा मुक्ति: गुरुको शिक्षा पालना गर्नाले र भक्तिपूर्वक ईश्वरीय नाम सम्झनाले सांसारिक आसक्तिले गर्दा हुने दुःख र भित्री अशान्ति हट्छ।

गान र चिन्तन गर्नुहोस्: आफ्नो दैनिक क्रियाकलापहरूमा निरन्तर ईश्वरीय स्तुतिगान गाउनुहोस् र ईश्वरीय नामको चिन्तन गर्नुहोस्।

शान्तिको किरण बन्नुहोस्: प्रत्येक सासमा ईश्वरीय नामलाई मायालु पूर्वक सम्झने गुरुको अनुयायी एक शान्त र प्रेरणादायी आत्मा बन्छ।

दिव्य ज्ञान प्राप्त गर्नुहोस्: गुरुले आफ्नो अनुग्रह प्राप्त गरेकाहरूलाई यो गहन ज्ञान प्रदान गर्नुहुन्छ।

अरूलाई प्रेरित गर्नुहोस्: गुरु नानकले त्यो शिष्यलाई नमन गर्नुहुन्छ जसले ईश्वरीय नाम मात्र सम्झंदैन तर अरूलाई पनि त्यसै गर्न प्रेरित गर्दछ।

दुर्लभ र बहुमूल्य आत्माहरू: साँच्चै समर्पित व्यक्तिहरू दुर्लभ हुन्छन्, तैपनि उनीहरूको ईश्वरीय सम्झनाले अनगिन्ती अरूलाई आध्यात्मिक रूपमा लाभ पुर्याउँछ।

नकारात्मकताबाट बच्नुहोस्: गुरुको शिक्षालाई बेवास्ता गर्ने र आध्यात्मिक अज्ञानताको चक्रमा फसेकाहरूबाट आँफूलाई टाढा राख्नुहोस्। तपाईंको उपस्थितिमा मीठो बोल्ने तर तपाईंको पछाडि नकारात्मकता फैलाउनेहरूबाट सावधान रहनुहोस्।

यात्राका लागि दर्शन

सिख धर्मको दर्शनशास्त्रको विशेषता आध्यात्मिक तथा भौतिक संसारको लागि तर्क, व्यापकता तथा "तामझामरहित"दृष्टिकोण हो। यसको धर्मशास्त्र सरलताद्वारा चिह्नित छ। सिख नैतिकतामा, एक व्यक्तिको आँफू प्रतिको कर्तव्य र समाजप्रतिको कर्तव्य (संगत) बीच कुनै द्वन्द्व छैन।

सिख धर्म लगभग 500 वर्ष पहिले गुरु नानकद्वारा स्थापित सबैभन्दा कमि उमेरको विश्व धर्म हो। यसले ब्रह्माण्डको एकजना सर्वोच्च अस्तित्व तथा सृष्टिकर्ता मा गरिने (वाहेगुरु) विश्वासलाई जोड दिन्छ। यसले अनन्त आनन्दको लागि सरल प्रत्यक्ष मार्ग प्रदान गर्दछ अनि प्रेम र विश्वव्यापी भ्रातृत्वको सन्देश फैलाउँछ। सिख धर्म एकेश्वरवादी विश्वास हो र यसले भगवानलाई एक मात्र व्यक्तिको रूपमा चिन्दछ जो समय वा स्थानको सीमितताको अधीनमा हुनुहुन्न।

सिख धर्मले विश्वास गर्दछ कि एक मात्र ईश्वर हुनुहुन्छ, जो सृष्टिकर्ता, पालनकर्ता, विनाशक हुनुहुन्छ र मानव रूप लिनुहुन्न। सिख धर्ममा अवतारको सिद्धान्तको कुनै स्थान छैन। यसले देवी-देवता र अन्य देवी-देवताहरूलाई कुनै मूल्य दिँदैन।

सिख धर्ममा नैतिकता र धर्म सँगसँगै चल्छन्। इमानदारी, करुणा, उदारता, धैर्य र नम्रता जस्ता गुणहरू प्रयास र मनको लगनशीलताले मात्र विकास गर्न सकिन्छ। हाम्रा महान् गुरुहरूको जीवन यस दिशामा प्रेरणाको स्रोत हो।

सिख धर्मले मानव जीवनको लक्ष्य जन्म र मृत्युको चक्रलाई तोडेर ईश्वरमा विलिन हुनु हो भनी सिकाउँछ। यो गुरुको उपदेश पालन गरेर, पवित्र नाम मा ध्यान अनि सेवा गरेर (नाम) र परोपकारको कार्य गरेर पूरा गर्न सकिन्छ।

नाम मार्गले भगवानको स्मरणका लागि दैनिक भक्तिमा जोड दिन्छ। मोक्ष प्राप्तिका लागि काम (इच्छा), क्रोध (क्रोध), लोभ (लोभ), मोह गरी (घमण्ड) र अहंकार (सांसारिक मोह) पाँच भावनालाई नियन्त्रण गर्नुपर्छ। संघ रीतिरिवाज र व्रत, तीर्थयात्रा, शकुन र तपस्या जस्ता नियमित अभ्यासहरूलाई सिख धर्ममा अस्वीकार गरिएको छ। मानव जीवनको लक्ष्य ईश्वरमा विलिन हुनु हो र यो गुरु ग्रन्थ साहिबको उपदेशलाई अनुसरण गरेर पूरा हुन्छ। सिख धर्मले भक्ति मार्ग वा निष्ठा मार्गमा जोड दिन्छ। तथापि, यसले ज्ञान मार्ग (ज्ञानको मार्ग) र कर्म मार्गकार्यको मार्गको महत्व (लाई मान्यता दिन्छ। यसले आध्यात्मिक लक्ष्य हासिल गर्न ईश्वरको अनुग्रह प्राप्त गर्नुपर्ने आवश्यकतामा जोड दिन्छ।

सिख धर्म एक आधुनिक, तार्किक र व्यावहारिक धर्म हो। यसले सामान्य पारिवारिक जीवन मोक्षको (गृहस्थ)लागि कुनै बाधा होइन भन्ने विश्वास गर्दछ। मोक्ष प्राप्तिका लागि ब्रह्मचर्य वा संसारको त्याग आवश्यक छैन। सांसारिक रोगहरू र प्रलोभनहरूको बीचमा अलग रहन सम्भव छ। एक भक्तले संसारमा बाँच्नु पर्छ र अझै पनि आफ्नो सिरलाई सामान्य तनाव तथा प्रलोभनबाट आँफूलाई टाढा राख्नुपर्छ। ऊ एकजना विद्वान् सैनिक अनि भगवान्का लागि सन्त हुनुपर्छ।

सिख धर्म सम्पूर्ण विश्वको एक हो र "धर्मनिरपेक्ष धर्म"यसले जाति, सम्प्रदाय, वंश वा लिंगको आधारमा सबै भेदभावलाई अमान्य गर्दछ। यसले विश्वास गर्दछ कि भगवान्को नजरमा सबै मानिस समान छन्। गुरुहरूले महिलाको समानतामा जोड दिए र कन्या भ्रूण हत्या र सती प्रथालाई अस्वीकार गरे। उनले सक्रिय रूपमा विधवा पुनर्विवाहलाई बढावा दिए र पर्दा प्रथा (महिलाहरू पर्दा लगाउने (लाई अस्वीकार गरे। भगवान्मा मन केन्द्रित गर्नका लागि पवित्र नाम को ध्यान गर्नु पर्दछ (नाम)र सेवा र परोपकारको कार्य गर्नु पर्दछ। भीख मागेर वा बेइमानी गरेर होइन, इमानदारीपूर्वक काम गरेर जीविकोपार्जन गर्नु सम्मानजनक मानिन्छ। अरूसँग साझेदारी गर्नु पनि सामाजिक जिम्मेवारी हो। उक्त व्यक्तिले दशवन्ध आफ्नो कमाइको 10 प्रतिशतमार्फत खाँचोमा परेकाहरू (लाई सहयोग गर्ने अपेक्षा गरिएको छ। सेवा, सामुदायिक सेवा पनि सिख धर्मको अभिन्न अङ्ग हो। सबै धर्मका मानिसहरूका लागि खुला प्रत्येक गुरुद्वारामा पाइने निःशुल्क सामुदायिक भान्सा (लंगर)स सामुदायिक सेवाको अभिव्यक्ति हो।

सिख धर्मले आशावाद र आशाको वकालत गर्दछ। यसले निराशावादको विचारधारालाई स्वीकार गर्दैन।

गुरुहरूले यो जीवनको एउटा उद्देश्य र लक्ष्य छ भन्ने विश्वास गर्थे। यसले आत्मज्ञान र ईश्वरको प्राप्तिको अवसर प्रदान गर्दछ। यसबाहेक, मानिस आफ्ना कार्यहरूको लागि आफै जिम्मेवार छ। उसले आफ्नो कार्यको परिणामबाट उन्मुक्ति को दावा गर्न सक्दैन। त्यसैले उसले जे गर्छ, त्यसमा धेरै होसियार हुनुपर्छ।

सिख ग्रन्थगुरु ग्रन्थ साहिब ,, शाश्वत गुरु हो। यो एक मात्र धर्म हो जसले पवित्र पुस्तकलाई धार्मिक गुरुको दर्जा दिएको छ। सिख धर्ममा जीवित मानव गुरु को (अवतार)लागि कुनै स्थान छैन।

महिलाहरुको भूमिका

सिख धर्मका सिद्धान्तहरूमा भनिएको छ कि महिलाहरुको आत्मा पुरुषसहर समान हुन्छ र उनीहरूलाई आफ्नो आध्यात्मिकता विकास गर्ने समान अधिकार छ। उनीहरूले धार्मिक जमघटको नेतृत्व गर्न सक्छन्, अखण्ड पथ (पवित्र शास्त्रहरुको निरन्तर पाठ) मा भाग लिन सक्छन्, किर्तन (भजनहरुको सामूहिक गायन) गर्न सक्छन्, ग्रन्थी (पुजारी) को रूपमा काम गर्न सक्छन्। उनीहरूले सबै धार्मिक, सांस्कृतिक, सामाजिक र धर्मनिरपेक्ष गतिविधिहरूमा भाग लिन सक्दछन्। सिख धर्म पुरुष र महिलालाई समानता प्रदान गर्ने पहिलो प्रमुख विश्व धर्म थियो। गुरु नानकले लैङ्गिक समानताको उपदेश दिए र उनलाई अनुसरण गर्ने गुरुहरूले महिलाहरुलाई सिख पूजा र अभ्यासका सबै गतिविधिहरूमा पूर्ण भाग लिन प्रोत्साहित गरे।

गुरु ग्रन्थ साहिबमा भनिएको छ,

"महिला र पुरुष, सबै भगवान्द्वारा सृष्टि गरिएका हुन्। यो भगवान् को खेल हो। तपाईंका सबै रचनाहरू राम्रा र शुद्ध छन्, नानक भन्छन्।- गुरु ग्रन्थ, पृष्ठ 304

सिख इतिहासले पुरुषको सेवा, भक्ति, बलिदान र बहादुरीमा महिलाको भूमिकालाई समान रूपमा चित्रण गरेको छ। सिख परम्परामा महिलाको नैतिक गरिमा, सेवा र आत्मबलिदानका धेरै उदाहरणहरू लेखिएका छन्।

सिख धर्मका अनुसार पुरुष र महिला एउटै सिक्काका दुई पक्ष हुन्। अन्तरसम्बन्ध र अन्योन्याश्रितताको प्रणालीमा जहाँ पुरुष महिलाबाट जन्मन्छ, र महिला पुरुषको बीजबाट जन्मन्छ। सिख धर्मअनुसार पुरुषले महिला बिना आफ्नो जीवनमा सुरक्षित र पूर्ण महसुस गर्न सक्दैन, र पुरुषको सफलता उनीसँग आफ्नो जीवन साझा गर्ने महिलाको प्रेम र समर्थनसँग सम्बन्धित छ जसले आफ्नो जीवन उनीसँग बाँड्छिन् र यसको विपरीत। गुरु नानकले भनेका छन्: "[यी] एक महिला हुन् जसले दौड जारी राखिन्छन्" र हामीले "महिलालाई श्रापित र अभियुक्तको रूपमा मान्नुपर्दैन, [जब] महिलाबाट नेता र राजा जन्मन्छन्।" SGGGS पृष्ठ 473।

उद्धार: उठाउनु पर्ने एउटा महत्त्वपूर्ण कुरा के हो भने धर्मले महिलाहरुलाई मुक्ति प्राप्त गर्न, भगवान्को प्राप्ति, वा सर्वोच्च आध्यात्मिक क्षेत्र प्राप्त गर्न सक्षम ठान्छ। यो गुरु ग्रन्थ साहिबमा भनिएको छ,

"भगवान् सबै प्राणीहरूमा सर्वव्यापी छन्, भगवान् सबै रूपहरूमा सर्वव्यापी छन्, पुरुष र महिला" (गुरु ग्रन्थ साहिब, पृष्ठ 605)।

गुरु ग्रन्थ साहिबको माथिको कथन अनुसार, भगवान्को प्रकाश दुवै लिङ्गसँग समान रूपमा बस्छ। तसर्थ, पुरुष र महिला दुवैले गुरुको शिक्षालाई पछ्याएर समान रूपमा मोक्ष प्राप्त गर्न सक्छन्। धेरै धर्महरूमा, महिलाहरुलाई पुरुषको आध्यात्मिकताको बाधाको रूपमा हेरिन्छ, तर सिख धर्ममा होइन। गुरुले यसलाई अस्वीकार गर्नुभयो। 'करेन्ट भ्यूज अन सिख धर्म' मा, एलिस बसार्के भन्छिन्,

"पहिले गुरुले महिलालाई पुरुषको बराबरमा राखे... महिला पुरुषका लागि बाधा थिएन, तर भगवान्को सेवा गर्न र मोक्ष प्राप्त गर्नमा सहभागी थियो।"

विवाह: गुरु नानक देवले गृहस्थ जीवनमा ब्रह्मचर्य र त्यागको सट्टा पति र पत्नी समान भागिदार भएर दुवैले ईश्वर ध्यान गर्ने आदेश दिएका छन्। पवित्र पदहरूमा, घरेलु आनन्दलाई पोषित आदर्शको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ र विवाहले भगवान्प्रतिको प्रेमको अभिव्यक्तिका लागि निरन्तर रूपक प्रदान गरेको छ। प्रारम्भिक सिख धर्मका कवि र सिख सिद्धान्तका आधिकारिक व्याख्याता भाइ गुरदासले महिलाहरूलाई उच्च सम्मान दिन्छन्। उनी भन्छन्:

"एकजना महिला, आफ्नो आमा-बुवाको घरमा प्यारी हुन्छिन्, जसलाई उनको बुवा र आमाले धेरै माया गर्नुहुन्छ। आफ्नो ससुरालीमा, उनी परिवारको स्तम्भ हुन्छिन्, उनको असल भाग्यको दायित्व हुन्छिन्... आध्यात्मिक ज्ञान एवम् मोक्षमा भागिदारी र महान गुणसम्पन्न, एकजना महिला, पुरुषका आधा हिस्सा, उनलाई मुक्तिको द्वारसम्म पुऱ्याउँछिन्। (वारन, वि. 16)

समान स्थिति: पुरुष र महिलाहरूको बीचमा समान स्थिति सुनिश्चित गर्नका लागि, गुरुहरूले दीक्षा, निर्देश वा संगत(पवित्र फेलोसिप) र पंगत(एकसाथ भोजन गर्नु)जस्ता क्रियाकलापहरूमा लिङ्गबीच कुनै भेदभाव गरेका छैनन्। सरूप दास भल्ला, महिमा प्रकाशका अनुसार गुरु अमर दासले महिलाहरूले घुम्टोको प्रयोगको विरोध गरेका थिए। उनले केही समुदायहरूको निरीक्षण गर्न चेलाहरूमध्ये महिलाहरूलाई नियुक्त गरे र सतीको अभ्यासको विरुद्धमा प्रचार गरे। सिख इतिहासमा धेरै महिलाहरूको नाम अन्तर्भुक्त छन्, जस्तै माता गुजरी माई भागो, माता सुन्दरी, रानी साहिब कौर, रानी सदा कौर र महारानी जिन्द कौर, जसले आफ्नो समयका घटनाहरूमा महत्त्वपूर्ण भूमिका खेलेका थिए।

शिक्षा: सिख धर्ममा शिक्षालाई धेरै महत्त्वपूर्ण मानिन्छ। यो हरेक व्यक्तिको सफलताको कुञ्जी हो। यो व्यक्तिगत विकासको प्रक्रिया हो र त्यसैले तेस्रो गुरुले धेरै विद्यालयहरू स्थापना गरे। गुरु ग्रन्थ साहिबमा भनिएको छ कि,

"सबै दिव्य ज्ञान र चिन्तन गुरुको माध्यमबाट प्राप्त हुन्छ" (गुरु ग्रन्थ साहिब, पृष्ठ 831) ।

शिक्षा सबैको लागि आवश्यक छ र सबैले आँफूले सक्ने जति सर्वोत्तम बन्नको लागि काम गर्नुपर्छ। तेस्रो गुरुद्वारा पठाइएका सिख धर्मप्रचारकहरूमध्ये 52 जना महिला थिए। सिख महिलाको भूमिका र स्थितिमा, डा मोहिन्दर कौर गिल लेखिन्छ, "गुरु अमर दासलाई विश्वास थियो कि कुनै पनि शिक्षाले तबसम्म जड लगाउन सक्दैन जबसम्म यसलाई महिलाहरूले स्वीकार गर्दैनन्।"

कपडामाथि प्रतिबन्धः महिलाहरुले घुम्टो नलगाउनु पर्ने आवश्यकता बाहेक, सिख धर्मले परिधान संहिताको सरल तर धेरै महत्त्वपूर्ण विवरण गरेको छ। यो लिङ्को पर्वाह नगरी सबै सिखहरूमा लागू हुन्छ। गुरु ग्रन्थ साहिबमा भनिएको छ कि,

"शरीरलाई असहज बनाउने र मनलाई नकारात्मक विचारहरूले भरिदिने कपडा लगाउनबाट जोगिनुहोस्। SGGS पृष्ठ 16

यसरी, कस्तो प्रकारको कपडाले दिमागलाई नराम्रो विचारहरूले भरिदिन्छ र यसलाई बेवास्ता गर्नुपर्छ भनी सिखहरूले महसुस गर्नेछन्। सिख महिलाहरुले कृपाण (तरवार) र अन्यले आफ्नो रक्षा गर्ने अपेक्षा गरिन्छ, यो महिलाहरुका लागि अद्वितीय हो किनकि महिलाहरुले आफ्नो सुरक्षा गर्ने अपेक्षा गरिएको र शारीरिक सुरक्षाका लागि पुरुषहरूमा निर्भर हुने अपेक्षा नगरिएको इतिहासमा यो पहिलो पटक हो।

SGGS उद्धरणः गुरु नानकजी भन्नुहुन्छ कि, "पृथ्वी र आकाशमा, म अरू कोही देखिदैन। सबै महिला र पुरुषहरूमा, उहाँको ज्योति चम्किरहेको छ। " Sggs पृष्ठ 223। स्त्रीबाट, पुरुष जन्मन्छ; पुरुषको महिलाभित्र गर्भधारण हुन्छ; उसको एक महिलासँग इन्जमेन्ट र विवाह हुन्छ। महिला उसको साथी बन्छिन्; महिला मार्फत भावी पुस्ताहरू जन्मन्छन्। जब उसकी श्रीमतीको मृत्यु हुन्छ, उसले अर्को महिला खोज्छ; ऊ त्यो महिलासँग बाँधिएको हुन्छ। त्यसोभए किन उनलाई नराम्रो भन्ने? उनीबाट राजाहरू आउँछन्। महिलाबाट महिला आउँछन्; महिला बिना कोही पनि रहँदैन। SGGS पृष्ठ 473

दाइजोको सम्बन्धमाः "हे मेरो प्रभु, मलाई मेरो नाम मेरो विवाहको उपहार र दाइजोको रूपमा दिनुहोस्।" श्री गुरु राम दास जी, पृष्ठ 78, SGGS को पङ्क्ति 18

घुम्टो प्रथाको विषयमाः "पर्खनुहोस्, पर्खनुहोस्, हे दुलही – आफ्नो अनुहार घुम्टोले नढाक्नुहोस्। अन्त्यमा, यसले तपाईंलाई आधा आवरण पनि दिँदैन।" तपाईंको अगाडि अनुहार ढाक्नेहरूको पाइला नपछ्याउनुहोस्। आफ्नो अनुहार ढाक्नुको एउटै मात्र गुण यो हो कि केही दिनको लागि मानिसहरूले भन्नेछन्, "कस्तो सद्गुणी दुलही आइन्।" तपाईंको घुम्टो तब मात्र साँचो हुनेछ जब तपाईं निस्कनुहुन्छ, नाच्नुहुन्छ र परमेश्वरको महिमा गाउनुहुन्छ।- पृष्ठ 484, **SGGS Women**

महिलाहरु र वास्तवमा सबै आत्माहरूलाई आध्यात्मिक जीवन बिताउन कडा रूपमा प्रोत्साहित गरिएको थियो: "आउनुहोस्, मेरा प्रिय दिदीबहिनीहरू तथा आध्यात्मिक साथीहरू, मलाई आफ्नो अँगालोमा कसेर अँगालो मारुहोस्। सँगै सामेल हुनुहोस्, र आफ्ना सर्वशक्तिमान श्रीमान् भगवान्का कथाहरू बताउनुहोस्। " - गुरु नानक, SGGS पृष्ठ 17।

"साथीहरू, अन्य सबै कपडाहरुले सुखलाई नष्ट गरिदिन्छ, अङ्गहरूमा लगाएका कुराले दुखाई निम्त्याउँछ, र गलत सोचाइले दिमाग भरिदिन्छ।" - SGGS पृष्ठ 16

पगडीको महत्त्व

सिखको एउटा अभिन्न अङ्ग पगडी हो। सिखहरूले लगभग 1500 देखि र सिख धर्मका संस्थापक गुरु नानकको समयदेखि पगडी लगाई आएका छन्।

पगडी वा "पगडी" लाई प्रायः "पग" वा "दस्तर" मा संक्षेप गरिन्छ, एउटै कपडाका लागि विभिन्न भाषाहरू फरक शब्दहरू भएका छन्। यी सबै शब्दहरूले पुरुष र महिला दुवैले आफ्नो टाउको ढाक्न लगाउने कपडालाई जनाउँछ। यो लामो स्कार्फ वा कहिले काहीँ भित्री "टोपी" वा पट्काजस्तै टाउको वरिपरि लपेटिने कपडाको टुक्रा हो। परम्परागत रूपमा भारतमा, समाजका उच्च दर्जाका पुरुषहरूले मात्र पगडी लगाउँथे; निम्न हैसियत वा निम्न जातका पुरुषहरूलाई पगडी लगाउने अनुमति थिएन।

यद्यपि यो गुरु गोविन्द सिंह जीद्वारा नकाटिएको कपाल राख्न अनिवार्य गरिएको थियो, जुन पाँचको वा आस्थाका पाँच लेखहरूमध्ये एक थियो, यो लामो समयदेखि सन् 1469 मा सिख धर्मको स्थापनादेखि नै सिख धर्मसँग सम्बन्धित छ। सिख धर्म संसारको एक मात्र धर्म हो। जसमा सबै वयस्क पुरुषका लागि पगडी लगाउनु अनिवार्य छ। पश्चिमी देशहरूमा पगडी लगाउने अधिकांश मानिसहरू सिख हुन्। सिख पगडीलाई दस्तार पनि भनिन्छ। 'दस्तार' एउटा फारसी शब्द हो। यसको अर्थ 'ह्यान्ड अफ गड' हो जसको अर्थ उहाँको आशीर्वाद हो।

सिखहरू आफ्ना धेरै र विशिष्ट पगडीहरूका लागि प्रसिद्ध छन्। परम्परागत रूपमा, पगडीले सम्मानको प्रतिनिधित्व गर्दछ, र लामो समयदेखि कुलीन वर्गका मात्र आरक्षित वस्तु रहेको छ। भारतको मुगल शासनको समयमा, मुसलमानहरूलाई मात्र पगडी लगाउने अनुमति थियो। सबै गैर-मुसलमानहरूलाई पगडी लगाउन कडा प्रतिबन्ध लगाइएको थियो।

गुरु गोविन्द सिंह जीले आफ्ना सबै सिखहरूलाई मुगलहरूको यस चुनौतीलाई बेवास्ता गर्दै पगडी लगाउन आग्रह गर्नुभयो। उहाँले आफ्ना खालका अनुयायीहरूका लागि तयार गरेका उच्च नैतिक स्तरहरूको मान्यताका लागि यो लगाउनुपर्ने थियो। उहाँ आफ्नो खालका अद्वितीय र "बाँकी संसारबाट अलग रहन" दृढ हुन चाहनुहुन्थ्यो। उहाँ उनीहरूले सिख गुरुहरूले तय गरेको अनौठो मार्ग अनुसरण गर्न चाहनुहुन्थ्यो। यसरी, एक पगडीधारी सिख सधैं भीडबाट अलग खडा हुन्छ, गुरुको अभिप्राय जस्तै; किनकि उनी आफ्ना 'सन्त-सैनिकहरू' लाई सजिलै चिन्न मात्र नभई सजिलै फेला पार्न पनि चाहनुहुन्थ्यो।

जब कुनै सिख पुरुष वा महिलाले पगडी लगाउँछन्, पगडी अब केवल कपडाको टुक्रा मात्र रहँदैन; किनभने यो सिखको टाउकोसँग एक हुन्छ। सिखहरूले लगाउने आस्थाका अन्य चार वस्तुहरूसँगै पगडीको ठुलो आध्यात्मिक र लौकिक महत्त्व छ। जबकि त्यहाँ पगडी लगाउनसँग सम्बन्धित धेरै प्रतीकहरू छन्-स्वतन्त्रता, समर्पण, आत्मसम्मान, साहस, र धर्मनिष्ठा, तर! सिखहरूले पगडी लगाउने मुख्य कारण आफ्ना संस्थापकप्रति उनीहरूको प्रेम, आज्ञाकारिता र सम्मान देखाउनु हो।

माथिको मुख्य अंशमा भनिएका शब्दहरू अरू कसैद्वारा प्रतिस्थापन गर्न आवश्यक छ। 'यसको कारण' हुन सक्छ

"पगडी हाम्रा गुरुले हामीलाई दिनुभएको उपहार हो। यसरी नै हामी आँफूलाई सिंह र कौरको रूपमा मुकुट लगाउँछौं जसले हाम्रो आफ्नै उच्च चेतनाप्रति हाम्रो प्रतिबद्धतालाई स्थापित गर्दछ। पुरुष र महिलाका लागि समान रूपमा, यो अनुमानित पहिचानले पहिचान, सभ्यता र विशिष्टता व्यक्त गर्दछ। यो अरूका लागि हामी अनन्तको छविमा बाँचिरहेका छौं भन्ने एउटा सङ्केत हो र सबैको सेवा गर्नाका लागि समर्पित छौं। पगडीले पूर्ण प्रतिबद्धता बाहेक अरू केही देखाउँदैन। जब तपाईं आफ्नो पगडी बाँधेर सबैभन्दा अलग हुन छनौट गर्नुहुन्छ, तब तपाईं निडर भएर एक्लो रूपमा खडा हुनुहुनेछ। छ अर्ब मानिसबाट अलग उभिएको व्यक्ति। यो सबैभन्दा उत्कृष्ट काम हो।" (सिखनेटबाट उद्धृत)

नम्रता तपाईंको यात्राको मुख्य सार हो

नम्रता सिख धर्मको एक महत्त्वपूर्ण दृष्टिकोण हो। यस अनुसार, सिखहरूले नम्रतापूर्वक भगवानको अगाडि झुक्नु पर्छ। विनम्रता वा नम्रता पञ्जाबी भाषामा सँगसँगैका शब्दहरू हुन्। नम्रता भनेको एउटा गुण हो जसलाई गुरबानीमा धेरै जोडदार रूपमा प्रचार गरिन्छ। यस पञ्जाबी शब्दको अनुवाद "नम्रता", "उदारता" हो। एक मानिस जसको दिमाग "विनम्रता" वा "अरूभन्दा राम्रो वा बढी महत्त्वपूर्ण छ भन्ने विचारबाट विचलित हुँदैन।

समस्या क्षेत्र -माथिको वाक्य सही छैन -माथिको वाक्य पूर्ण छैन
यो सबै मानव जातिको पालनपोषणको लागि एउटा महत्त्वपूर्ण गुण हो र एकजना सिखको मानसिकताको एउटा अनिवार्य हिस्सा हो तथा यो गुण सधैं सिखमा हुनुपर्दछ। सिख शस्त्रागारमा अन्य चार गुणहरू छन्(सत) सत्य :, सन्तुष्टि (सन्तोख), करुणा र प्रेम (दया) माया।(

यी पाँच गुणहरू एकजना सिखका लागि आवश्यक हुन्छन् तथा यी गुणहरू आत्मसात गर्न र तिनीहरूलाई आफ्नो व्यक्तित्वको एक अंश बनाउनका लागि गुरबानीको ध्यान र पाठ गर्नु उसको कर्तव्य हो।

गुरबानीले हामीलाई के बताउँछ:

"नम्रताको फल भनेको सहज ज्ञानबाट प्राप्त शान्ति र आनन्द हो। नम्रताका साथ उनीहरूले उत्कृष्टताको खजाना भगवान्को ध्यान गर्न जारी राख्छन्। भगवान्सँग परिचित प्राणी नम्रतामा डुबेको हुन्छ। जसको हृदय दया र नम्रतामा स्थिर हुन्छ। सिख धर्मले नम्रतालाई भगवान्को सामु भिक्षा माग्ने पात्रको रूपमा प्रस्तुत गर्दछ।

गुरु नानक ,सिख धर्मका प्रथम गुरु:

आफ्नो" हृदयमा प्रेम र नम्रताका साथ सुन्नुहोस् अनि विश्वास गर्नुहोस्, तपाईंभित्रको पवित्र मन्दिरमा भगवान्को नाममा आँफूलाई शुद्ध गर्नुहोस्। -" SGGGS पृष्ठ 4

सन्तुष्टि"लाई आफ्नो कानको झुम्का बनाउनुहोस्, नम्रतालाई आफ्नो भिक्षापात्र बनाउनुहोस्, र ध्यानलाई आफ्नो शरीर ढाक्ने खरानी बनाउनुहोस्।-" SGGGS पृष्ठ 6।

नम्रताको क्षेत्रमा", शब्द सौन्दर्य हो। अतुलनीय सौन्दर्यका सिर्जना गरिएका रूपहरू छन्।" SGGGS पृष्ठ 8

नम्रता", उदारता र अन्तर्ज्ञान मेरो सासु र ससुरा हुन्-" SGGGS पृष्ठ 152.

आध्यात्मिकतातर्फको यात्रा

गुरु ग्रन्थ साहिब एक शाश्वत जीवित गुरु हो, जो सिख गुरुहरू, हिन्दू र मुस्लिम सन्तहरूको काव्य रचना हो। यो सङ्ग्रह उनका माध्यमबाट सम्पूर्ण मानवजातिका लागि भगवान् ले दिनुभएको उपहार हो। गुरु ग्रन्थ साहिबको दर्शन कुनै पनि प्रकारको उत्पीडन बिना ईश्वरीय न्यायमा आधारित समाजको हो। यो ग्रन्थले हिन्दू धर्म र इस्लामका धर्मग्रन्थहरूलाई स्वीकार र सम्मान गर्दछ, तर यसले यी धर्महरू मध्ये कुनैसँग नैतिक सद्भाव प्रतिबिम्बित गर्दैन। गुरु ग्रन्थ साहिबमा, महिलाहरूलाई पुरुषको बराबर भूमिकासँगै उच्च सम्मान दिइएको छ। महिलाहरूमा पुरुषहरूमा जस्तै आत्मा हुन्छ अनि यसैले मुक्ति प्राप्त गर्ने समान अवसरका साथ उच्च स्तरको आध्यात्मिकता प्राप्त गर्ने समान अधिकार हुन्छ। महिलाहरूले प्रमुख धार्मिक अनुष्ठानसहित सम्पूर्ण धार्मिक, सांस्कृतिक, सामाजिक तथा धर्मनिरपेक्ष गतिविधिहरूमा भाग लिन सक्छन्।

सिख धर्मले समानता, सामाजिक न्याय, मानवताको सेवा र अन्य धर्महरूप्रति सहिष्णुताको वकालत गर्दछ। दैनिक जीवनमा करुणा, इमानदारी, नम्रता र उदारताको आदर्शहरूको अभ्यास गर्दै सिख धर्मको आवश्यक सन्देश भनेको सबै भगवान्प्रति आध्यात्मिक भक्ति र श्रद्धा हो। सिख धर्मका तीन आधारभूत सिद्धान्तहरू ध्यान अनि भगवान्लाई स्मरण गर्नु, इमानदारीपूर्वक बाँच्नका लागि काम गर्नु र अरूसँग बाँड्नु हुन्।

आत्माका लागि यस आध्यात्मिक यात्रामा जाने प्रयास गरेकोमा बधाई। अनुवाद कहिल्यै पनि मूलसँग नजिक हुन सक्दैन, विशेष गरी जब सम्पूर्ण गुरु ग्रन्थ साहिब पद्यमा छ र रूपकहरूको प्रयोगले कार्यलाई अत्यन्त गाह्रो बनाउँछ। कृपया तिनीहरूलाई शाब्दिक रूपमा नपढ्नुहोस् तर तिनीहरूको अन्तर्निहित सन्देश बुझ्नुहोस्। भगवान् एक हुनुहुन्छ र उहाँसँगको मिलन मानव जीवनको लक्ष्य हो भन्ने तथ्यमा ध्यान केन्द्रित गरिएको छ।

यो काम वर्षौंदेखि धेरै स्वयंसेवकहरूले गरेका छन्, जसले गर्दा ईश्वरीय सन्देश तपाईंलाई तपाईंको भाषामा पुग्न सकोस्। यदि तपाईंका कुनै प्रश्नहरू छन् भने, कृपया walnut@gmail.com इमेल गर्न नहिचकिचाउनुहोस् अनि हामी यस यात्रामा तपाईंसँग सामेल हुन चाहन्छौं।